

เด็กจะมีทักษะในการแก้ปัญหาจัดการกับตนเองไม่ดี ก็จะเอื้อให้มีการหนีจากครอบครัวเข้ากลุ่มเพื่อน อาจหนีโรงเรียนและเข้าสู่กลุ่ม สังคมหรือชุมชนของการเสพยาบ้า เป็นต้น

ปัจจัยด้านครอบครัวที่พบ ปัญหาของครอบครัวของเยาวชนที่เสพยาบ้ามาจากครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ตาย พ่อแม่แยกทางกัน ปรับตัวกับครอบครัวใหม่ไม่ได้ หรือมีแบบอย่างที่ไม่ดี คือ มีคนในบ้านใช้ยา บางครอบครัวพ่อแม่ทำงานมาก ไม่มีเวลา บางครอบครัวพ่อแม่ไม่ควบคุมดูแลลูก บางครอบครัวมีการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่สอดคล้อง เช่น พ่อควบคุมเข้มงวดแม่ใจดี หรือทั้งพ่อและแม่ไม่มีความสม่ำเสมอในการควบคุมกฎระเบียบ เด็กและเยาวชนบางคนไม่มีครอบครัว และขาดผู้ใหญ่ดูแลโดยสิ้นเชิง บางคนไปอาศัยอยู่ตามวัด เด็กหญิงบางคนไปอาศัยอยู่กับผู้อื่นที่ไม่ใช่ญาติ บางคนเลี้ยงดูตนเองด้วยการค้าประเวณี

ปัจจัยทางด้านโรงเรียนและบุคลิกภาพ พบว่า เด็กที่เสพยาจะเป็นเด็กที่เก็บตัว จากการสังเกตขณะสัมภาษณ์โดยประเมินจากความสามารถในการใช้คำและบุคลิกภาพพบว่า เด็กและเยาวชนที่ติดยาบ้าจะมีความสามารถในการเรียนต่ำบางคนสอบตกซ้ำชั้นหลาย ๆ ปีติดต่อกัน หลายคนอาจมีปัญหาด้านการเรียนรู้โดยขาดการวินิจฉัยและช่วยเหลืออย่างถูกต้อง ทำให้เด็กรู้สึกมีปมด้อย ไม่ภาคภูมิใจในตนเอง ไม่ชอบไปโรงเรียน ทำให้รู้สึกมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินจากครูและโรงเรียน กล่าวคือ ไม่มีความรู้สึกผูกพันต่อครูและโรงเรียนนั่นเอง นอกจากนี้ การแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนด้วยการไล่ออก ยังพบว่า เป็นการผลักดันเด็กเข้าสู่ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม บางคนถูกทำโทษและเกิดความอับอาย ไม่กล้าเข้าสู่สังคมโรงเรียน โรงเรียนไม่มีการสอนทักษะในการปรับตัวที่ดีให้กับเด็ก

ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนที่เกเรมีอิทธิพลอย่างมาก ทำให้โอกาสในการอยู่ใกล้และเสพยาบ้ามีมากขึ้น เกือบทั้งหมดของเด็กและเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างเริ่มเสพยาจากคำแนะนำและชักชวนของเพื่อน ทั้ง ๆ ที่ได้รับทราบข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ รวมทั้งจากครู โรงเรียนและพ่อแม่ว่ายาบ้ามีโทษ ทำให้เกิดการอยากรู้อยากลองรวมทั้งเด็กและเยาวชนจะเชื่อเพื่อนว่ายาบ้าไม่มีโทษจึงทดลองเสพครั้งแรก และเมื่อติดยาก็จะร่วมเสพและร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ตั้งแต่ ร่วมลงทุนซื้อยา ร่วมจำหน่ายยาบ้า และร่วมกิจกรรมที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ เช่น ค้าประเวณี ลักทรัพย์ เพื่อนำเงินมาใช้ในการกิจกรรมเสพยา โดยยังคงความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่ติดยาบ้าเหล่านี้ และมีการขยายเครือข่ายของผู้เสพยาด้วยการแนะนำต่อ ๆ กัน

ปัจจัยทางด้านชุมชนและสังคม พบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างที่เสพยาบ้ามักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด และมีผู้เสพยาบ้าในชุมชนนั้น เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดต่อบุคคลและสถานที่ในชุมชน คนในชุมชนเองขาดความผูกพันทำให้เด็กและเยาวชนไม่มีสถานที่และบุคคลที่เป็นที่พึ่งทางใจได้ รวมทั้งไม่มีแหล่งในการสร้างเสริมกิจกรรมอันดี เนื่องจากในชุมชนเป็นแหล่งที่ยาบ้าอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเป็นสาเหตุให้เด็กมีโอกาสถูกชักจูงเข้าสู่การใช้ยาบ้าได้ง่าย ด้านกฎระเบียบแม้จะมีความคิดว่ากฎหมายมีความยุติธรรม แต่ก็มีเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้รักษากฎหมายว่าบุคคลากรที่รักษากฎหมายคือผู้ที่ทำผิดเสียเอง

4. การศึกษาพฤติกรรมการเล่นยาบ้าของเด็กและเยาวชน ในสถานบำบัดและสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

เด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของยาบ้า อันตรายและโทษของยาบ้าจากคำบอกเล่าและเห็นแบบอย่างของเพื่อนๆ บุคคลใกล้ชิดทั้งจากที่บ้านและจากทางโรงเรียน รวมทั้งการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าแต่ถึงแม้ว่าจะทราบโทษภัยของยาบ้าแต่เด็กและเยาวชนที่ให้สัมภาษณ์ก็ไม่อาจหักใจต่อความอยากรู้อยากลองในการเล่นยาบ้าครั้งแรกได้

วิธีการเล่นยาบ้าของเด็กและเยาวชนมีหลายวิธี พัฒนาการไปตามประสบการณ์การเล่นยาบ้า โดยจะพบจากประสบการณ์ของตนว่าวิธีไหนจะรู้สึกขมและเมื่อในรส จึงพัฒนาเป็นใช้วิธีการดูดโดยใช้หลอดดูดซึ่งรู้สึกถึงกลิ่นหอมแต่จะแสบและระคายคอและจึงปรับมาใช้วิธีการดูดโดยใช้ตัวผ่านน้ำซึ่งให้ความชุ่มชื้นและได้ทั้งกลิ่นหอม บางคนอาจทดลองโดยใช้การฉีดเข้าเส้นเลือดแต่การเล่นโดยวิธีนี้ยาบ้าจะออกฤทธิ์รุนแรงจึงนิยมน้อยกว่าวิธีดูด โดยจะใช้สถานที่ปลอดภัยและห่างไกลจากการพบเห็น ได้แก่ ห้องน้ำในโรงเรียน ห้องเรียนในยามเช้าตรู่ ห้องนอนของตนภายในบ้าน อาคารร้าง เป็นสถานที่ในการเล่น และเมื่อเล่นยาบ้าเข้าสู่ร่างกายจะส่งผลทำให้เด็กและเยาวชน ขยัน ทำกิจกรรมต่างๆ โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย รู้สึกสบาย อารมณ์ดี ร่างกายแข็งแรง ไม่ความหิว ไม่ง่วงนอน หัวใจเต้นเร็ว ไม่สามารถนั่งเฉยได้ มีความกล้า ลืมความทุกข์ได้ชั่วคราวทราบเท่าที่ยาบ้ายังออกฤทธิ์

หลังจากมีการเล่นยาบ้าครั้งแรกแล้ว การเล่นยาบ้าของเด็กและเยาวชนในครั้งต่อๆมานั้น เด็กและเยาวชนสามารถหายาบ้าได้จากแหล่งยาบ้าในโรงเรียน จากการที่มีนักเรียนนำยาบ้าเข้าไปขายในโรงเรียน และแหล่งยาบ้าภายนอกโรงเรียน ได้แก่ ชุมชนละแวกบ้านของตนเอง บ้านเพื่อน แหล่งยาบ้าที่รู้จัก และสามารถที่จะได้ยาบ้ามาด้วยการซื้อมาด้วยเงินสด ซึ่งมาจากการได้รับเงินจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมถึงการทำงานหาเงินมาซื้อยาบ้า การรวมเงินกันซื้อยาบ้า การริบไถจากผู้อื่นและการค้ายาบ้า มีเด็กและเยาวชนจำนวนมากที่พัฒนาจากผู้ซื้อมาเป็นผู้ขายเพราะต้องการปริมาณยาที่สูงขึ้นและต้องการเงินไว้ซื้อยาเพื่อเสฟต่อ บางคนพัฒนาจากผู้ขายมาเป็นผู้เสฟเพราะอยากลองหรือถูกท้าทาย ในการซื้อยาบ้านั้นเด็กและเยาวชนสามารถหาซื้อได้จากแหล่งยาบ้าทั้งในและนอกโรงเรียนและสามารถซื้อด้วยตนเองได้ โดยราคาของยาบ้าจะไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสนิทสนมคุ้นเคยระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ยาบ้าจากแหล่งยาบ้าภายในโรงเรียนจะมีราคาสูงกว่ายาบ้าจากแหล่งยาบ้าภายนอกโรงเรียน อีกทั้งราคายาบ้าในตอนกลางวันจะสูงกว่าตอนกลางคืนอีกด้วย

บุคคลที่ร่วมเล่นยาบ้านั้นจะเป็นกลุ่มเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่ร่วมกันเล่นยาบ้าตั้งแต่ครั้งแรก ครั้งหลัง ๆ เสฟได้ตามลำพังโดยการเสฟครั้งต่อๆ มา จะเพิ่มปริมาณการเล่นขึ้นเรื่อยๆ และเพิ่มความถี่ในการเล่นขึ้นตามความต้องการของผู้เสฟ และจะไม่มีเวลาในการเล่นที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับโอกาส ความปลอดภัยและความสะดวกของผู้เสฟในขณะนั้น และเมื่อหมดฤทธิ์ยาบ้านั้นจะทำให้ผู้เสฟปวดเมื่อยตามร่างกาย รู้สึกเหนื่อย ง่วงนอน ไม่มีแรง มีอาการหิว และมีอารมณ์หงุดหงิด ฉุนเฉียว ไม่พอใจง่าย

ข้อเสนอแนะและแนวทางป้องกันแก้ไข

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อแนวทางป้องกันแก้ไขและเพื่อการวิจัย ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางป้องกันแก้ไข

1. การให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า จากการศึกษามูลคุณภาพและปริมาณ พบว่า เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้ามีความเชื่อว่าการเสพยาบ้าทำให้ตนสามารถเข้ากลุ่มเพื่อนได้ ซึ่งเมื่อเสพไปแล้วไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อร่างกาย แต่ยังช่วยเพิ่มพลังความแข็งแรง และช่วยผ่อนคลายความเครียด ความน่าเบื่อหน่าย นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าเสพยาบ้าเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้ติด จึงเห็นว่าความเชื่อมีอิทธิพลที่สำคัญยิ่งต่อการเสพยาบ้า ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู อาจารย์ควรให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องยาบ้า รวมไปถึงแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาบ้า อาจร่วมกับทางโรงเรียนในการจัดนิทรรศการ ให้ความรู้ การแสดงละคร บทบาทสมมติ การเชิญวิทยากร หรือกรณีตัวอย่างจากผู้ที่ประสบกับการใช้ยาบ้า หรือผู้ที่กำลังเป็นที่สนใจในหมู่เด็กและเยาวชน คารา นักแสดง เป็นต้น

2. การแพร่ระบาดของยาบ้าทำให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามากขึ้น จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชนเป็นตัวชักนำให้ติดยาบ้า ในละแวกบ้านรอบๆ บ้านมีแต่ผู้ค้าและผู้ติดยาบ้า ตลอดจนพ่อแม่และเพื่อนติดยาบ้า ทำให้เด็กและเยาวชนติดยาบ้าได้ง่าย แสดงให้เห็นว่าโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามีส่วนสำคัญยิ่งในการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนติดยาบ้าได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องลดโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้าของเด็กและเยาวชนโดยทางบ้าน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและผู้นำชุมชน ควรให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด ไม่คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสพยาบ้า และทางโรงเรียนควรร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการควบคุมให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดยาเสพติด โดยจัดตั้งกรรมการชุมชน ให้คนในชุมชนเป็นผู้สอดส่องดูแลความเรียบร้อย คอยเป็นหูเป็นตาให้กับชุมชนของตนเอง ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะทำให้ชุมชนเกิดความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว และเกิดเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ที่จะคอยช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขไม่ให้ชุมชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาบ้าได้

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ข้อสังเกตว่า การควบคุมทางสังคม ของรัฐบาลยุคนี้ ควรได้รับการสนับสนุน เนื่องจากสถานบันเทิงเป็นแหล่งหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการเสพยาบ้าได้ง่าย เพราะการที่เด็กและเยาวชนใช้เวลาในการเที่ยวกลางคืน ห่างไกลจากสายตาพ่อแม่ ผู้ปกครอง สุนัข หมี เต็มสุรา คบเพื่อนที่มีความประพฤติเบี่ยงเบน ยิ่งเป็นตัวสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนเกิดความสนใจในการเสพยาบ้าได้ เมื่อมีการควบคุมทางสังคมเกิดขึ้น ทำให้ลดโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า และส่งเสริมให้เด็กเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับมากยิ่งขึ้น

3. ความผูกพัน ผลจากการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีครอบครัวที่แตกแยก บางครอบครัวอยู่ด้วยกันแต่มีความสัมพันธ์ที่ห่างเหิน ไม่ราบรื่น พ่อแม่ ผู้ปกครองทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง หรือทำงานจนไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตร ทำให้เด็กขาดความผูกพันต่อครอบครัว ขาดที่ปรึกษาที่ดี เกิดความคับข้องใจ บางคนรู้สึกว่าตนไม่เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ครูล่าเอียง ทำให้มีความประพฤติเบี่ยงเบนหลายประการ เช่น สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า หนีเรียน ผลการเรียนไม่ดี ทำให้หันไปคบเพื่อนที่มีลักษณะแบบเดียวกับตนเองจนห่างจากกลุ่มเพื่อนที่ประพฤติดี

สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนใช้ยาบ้าได้ จึงเห็นได้ว่าความผูกพันต่อบิดามารดา เพื่อนและครู อาจารย์เป็นสิ่งสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุน โดยครอบครัวควรให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความสนใจ คอยดูแล เอาใจใส่ และเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับเด็กและเยาวชน ตลอดจนเพื่อน และครูในโรงเรียนควรให้ความจริงใจ เพื่อให้เขาเกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสังคม เพราะเมื่อเขาใส่ใจความรู้สึกและความคาดหวังของบุคคลที่เขารัก และผูกพันจะทำให้เขาไม่เข้าไปยุ่งกับยาบ้าได้

เด็กบางคนขาดทั้งที่พักพิง ผู้ดูแลใกล้ชิดและขาดโอกาสทางการศึกษาโดยสิ้นเชิง ซึ่งให้เห็ดยังมีเด็ก จำนวนมากที่หน่วยงานในการให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ยังเข้าไม่ถึง ในทางปฏิบัติจึงควรมี หน่วยงานประสานงาน องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือเด็กเพื่อแก้ปัญหา ต่างคนต่างช่วยโดยไม่มีการประสานงาน นอก จากนี้ ยังสามารถช่วยเหลือดูแลให้ครอบคลุมทุกเขตพื้นที่ ทำให้เด็กและเยาวชนได้รับความช่วยเหลือดูแลอย่างทั่ว ถึง

4. ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า เด็กและเยาวชนใช้เวลา ว่างในการเดินเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า ไปบ้านเพื่อน ห้องพักของเพื่อน ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมในการเสพยาบ้าได้ เห็นได้ว่าการใช้เวลาว่างหรือความเกี่ยวข้องกับ กิจกรรมต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลในการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ดังนั้นโรงเรียนและชุมชน รอบโรงเรียนควรส่งเสริมการรณรงค์ให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นไปตามที่สังคมยอมรับ เช่น เล่น กีฬา ออกกำลังกาย อ่านหนังสือ ร่วมกิจกรรมชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น ถ้านักเรียนใช้ เวลาว่างไปในทางที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง จะทำให้ห่างไกลจากการถูกชักชวนหรือเข้าใกล้ ยาบ้า และช่วยป้องกันปัญหายาบ้าของสังคมได้ รวมไปถึงการที่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ให้ความสนใจในเรื่องการใช้ เวลาว่างของเด็ก รวมถึงใส่ใจในกิจกรรมของเด็ก อาจช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ลงได้ สำหรับการใช้เวลาว่างอยู่บ้าน เพื่อนซึ่งเป็นแหล่งสำคัญแหล่งหนึ่งที่ทำให้นักเรียนทดลองใช้ยาบ้า ควรจะได้รับการสอดส่องดูแล

5. การสร้างเจตคติที่ดีต่อกฎระเบียบของสังคม จากการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนมีความเชื่อถือ ในตัวกฎหมาย และกฎระเบียบของสังคมน้อย เพราะเห็นว่าการละเมิดกฎระเบียบทำให้ตนเองเด่นกว่าคนอื่น ๆ สามารถทำในสิ่งที่คนทั่วไปไม่กล้าทำ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังเห็นว่าตำรวจเป็นบุคคลที่ไม่น่าเคารพยกย่อง ไม่น่าเชื่อถือ ไม่ซื่อสัตย์ ทำให้เด็กไม่ปฏิบัติตามระเบียบของสังคม และต้องการละเมิดกฎระเบียบมากยิ่งขึ้น เพราะ ถ้าตำรวจไม่สามารถจับเขาได้ แสดงว่าเขาเหนือกว่า จึงเห็นว่ามีควมจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเพิ่มความน่าเชื่อถือใน ตัวกฎหมาย กฎระเบียบ รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะสถานีตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรมีส่วนร่วมกับ โรงเรียนในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชน โดยกิจกรรมที่จัดต้องมีความมุ่งหมายให้เด็กกับตำรวจเกิดความ สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการป้องกันการเสพยาบ้า

6. ความมีนโยบายที่จะสร้างเสริมจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับคนทุกฝ่ายในการศึกษาเรียนรู้สภาพการใช้และ การส่งผ่านยาบ้าของเด็กและเยาวชนโดยทำการศึกษาให้ครอบคลุมปัจจัยที่น่าจะมีความเกี่ยวข้องต่อการเป็นผู้ใช้ยา บ้าของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด ดังนั้น นโยบายระดับชาติในการสร้างเสริมความเข้มแข็ง สร้างสัมพันธภาพอันดีในครอบครัวและป้องกันการเกิดปัญหาใน ครอบครัวโดยสมาชิกของครอบครัวทุกคนน่าจะเป็นนโยบายที่สมควรได้รับการส่งเสริมอย่างยิ่ง

7. ควรมีนโยบายในการปลูกจิตสำนึกที่ดีและค่านิยมที่ถูกต้องในการที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีค่านิยมที่ถูกต้องในการใช้จ่ายเงิน และมีวิจาร์ณญาณต่อการปฏิบัติตนในสังคม และมีศรัทธาในอาชีพที่สุจริตอย่างจริงจัง การสร้างเสริมจิตสำนึกนี้อาจผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบของการโฆษณาการมีกิจกรรมในชุมชนให้แพร่หลาย

8. ควรมีนโยบายในการที่จะป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนที่เมื่อออกจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กไปแล้วจะไม่หันกลับไปสู่การใช้จ่ายซ้ำได้อีก โดยที่สถานพินิจควรมีการสอนทักษะชีวิตโดยเน้นในเรื่องของความเข้าใจในตนเอง เข้าใจบุคคลอื่น การมีทักษะทางสังคมและมีการแสดงออกที่เหมาะสม นอกเหนือไปจากการให้การศึกษากลับไป การลงทุนเพื่อปรับแก้พฤติกรรมไม่เพียงประสงค์อาจต้องพึ่งพาหน่วยงาน และบุคลากรจากหลายฝ่าย นอกจากบุคลากรในสถานพินิจเอง ดังนั้น การทำงานในลักษณะของการประสานงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

9. ควรมีนโยบายในการยกระดับคุณภาพของสื่อให้สามารถจูงใจและเข้าถึงเด็กและเยาวชนเพื่อให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาบ้าโดยที่เมื่อนำเสนอข้อมูลไปแล้วจะไม่เป็นการกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนมีความรู้สึกอยากทดลอง การควบคุมการถ่ายทอดข่าวสารของสื่อมวลชนควรได้รับการพิจารณาให้มีความเข้มงวดและคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายในการรับข่าวสารเป็นสำคัญ

10. ควรสร้างนโยบายทางการศึกษา ให้โรงเรียนและครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญในการสอนทักษะชีวิตและทักษะสังคม รวมทั้งสอนกระบวนการคิดที่มีเหตุผลมากกว่าเน้นการท่องจำตามตำราดังที่เป็นอยู่ ให้กระบวนการคิดและทักษะชีวิตที่รวมถึงการควบคุมตนเองและอารมณ์เหล่านั้นเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเสพติดยาและอบายมุขชนิดอื่น ๆ หากเด็กมีกระบวนการคิดที่ดีมีทักษะชีวิตที่ดีพอ แม้อยู่ในสถานการณ์ที่ตบขันก็จะสามารถควบคุมตนเองให้ออกมาจากสถานการณ์นั้นด้วยความสามารถทางปัญญาที่ทางโรงเรียนและครอบครัวปูพื้นฐานให้อย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ของการเป็นผู้ใช้และสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยในการเสพติด อันจะเป็นแนวทางในการที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีปัจจัยหลายๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิด และการตัดสินใจในการใช้จ่ายครั้งแรกของเด็กและเยาวชน จึงเสนอแนะว่า ควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้อย่างละเอียดลึกซึ้งให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรยกระดับการศึกษาวิจัยจากการค้นคว้าหาสาเหตุของการติดยาบ้า เป็นการศึกษาวิจัยเชิงนโยบายในการป้องกันการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชน และแนวทางการแก้ปัญหา

อนึ่ง ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบการศึกษาไทยว่ามีผลกระทบอย่างไรต่อกระบวนการคิดของเด็กและเยาวชน และได้ผลเพียงใดในการสร้างภูมิคุ้มกันในการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และวิจัยเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของระบบการศึกษาไทยในส่วนที่ทำให้เกิดปัญหา

บรรณานุกรม

- กองป้องกันยาเสพติด. (2539). ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- การพัฒนาระบบข้อมูล, ส่วน. (2540). การศึกษาระบบพัฒนาการผลิตยาฆ่าในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ส่วนการพัฒนาระบบข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- กฤษกร เจือดี. (2541) การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กิติ ฉายศิริกุล และพนิดา พุ่มไพศาลชัย (2542). สารกระตุ้นประสาท ยาบ้า. เชียงใหม่: โรงพยาบาลสวนปรุง คณะกรรมการอาหารและยา, สำนักงาน. (2539). ยาบ้า. กรุงเทพฯ : กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา, กระทรวงสาธารณสุข.
- จิรพันธ์ ไตรทิพจรัส (2542). โครงสร้างทางสังคมของโรงเรียนกับการแพร่ระบาดของยาบ้า: ศึกษากรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ดุขฎิ โยเหลา ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และชัยวัฒน์ วงษ์อาษา. (2540). ปัจจัยบ่งชี้สาเหตุการใช้และติดสารระเหยของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครและจังหวัดยโสธร. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพย์อร ไชยณรงค์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลงานวิจัยด้วยยาเสพติด. กรุงเทพฯ: กองวิเคราะห์โครงการและประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย อุ่นเอกกลาง (2540). ยาบ้า. โรงพยาบาลธัญญารักษ์. กรมการแพทย์. กระทรวงสาธารณสุข.
- ชนพัฒน์ หาพิพัฒน์. (2539). พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิรนาท แสนสา. (2543). กระบวนการเข้าสู่การใช้ยาบ้าของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นิรมล เปลี้นจรรยา. (2530). ปัญหาและสภาวะของนักเรียนวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร : การเรียนรู้ทางสังคม. ปรินูญานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นีออน พิณประดิษฐ์ และคณะ. (2541). ปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมการติดสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ปรีชา วิหคโต. (2533). เทคนิคและเครื่องมือในการศึกษานักเรียนระดับประถมศึกษา. เอกสารการสอน. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ผองจิต อินทสุวรรณ และคนอื่นๆ. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชน. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ภาวิณี อยู่ประเสริฐ. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ. (2532). ตัวแบบสมมุฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วชิรภรณ์ ศรีเบญจกุล. (2543). ปัจจัยของครอบครัวต่อการเสพยาบ้าในทัศนะวัยรุ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ลาดทองใบ ภูอภิรมย์. (2530). บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาเสพติด รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. (2531). สาเหตุการติดยาเสพติดในวัยรุ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิภา ด้านดำรงกุล, อุษณีย์ พึ่งปาน และศศิธร แจ่มถาวร (2539). ความรู้และทัศนคติต่อการเสพสารเสพติด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสมบัติ บุญเมือง. (2527). การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ. : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา เจียมประชา. (2543). การศึกษารายกรณีการเสพยาบ้า : ปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการแก้ไข. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ตรีทิพย์ชัญญ. (2541). กลไกการออกฤทธิ์ของแอมเฟตามีน, คู่มือแนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหการระบาดของยาบ้าด้านการแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุชาติ เลาบริพัตร. (2541). แนวทางป้องกันและบำบัดรักษานักเรียนที่ติดยาบ้า (Amphetamine). คู่มือแนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญห การระบาดของยาบ้า ด้านการแพทย์และสาธารณสุข กองประสานงานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- สุปรียา ครุภาณจน์พุด. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สุพัฒน ธีรเจริญชัย. (2540). ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีรา วิจารณ์พงศ์. (2530). ผลของความเครียดและแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีผู้ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- โสภา ขุฑุกุลชัย สปิณันน์, พรรณี ศรีพุทธศักดิ์ และจารุวรรณ ธรรมวิทย์. (2533). การศึกษาปัญหาการแพร่ระบาดของ การติดยาเสพติดในเด็กและเยาวชนย่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำเนา มากแบน. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและการปฏิบัติของครอบครัวกับลักษณะการ

เสพยาบ้าของวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดในแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลรัฐอุดรธานี. ปรินญาณพนธ์. (การบริหารพยาบาล). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิรัฐ อนุอมสิงห์. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. ปรินญาณพนธ์ สด.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อรรถนพ วิสุทธิมรรค. (2541). "โรคจิตจากแอมเฟตามีน." *ด้านยาเสพติด*. 23(35-42)
- Amett, J. (1992). "Reckless behavior in adolescence: A developmental perspective," *Developmental Review*. 12: 339-373.
- Ary, D. V., Duncan, T. E., Duncan, S. C., Hops, H. (1999). "Adolescent problem behavior: the influence of parents and peers." *Behavior Research and Therapy*. 37: 217-230.
- Blechman, E. A., Tinsley, B., Carella, E. T., & McEnroe, M. J. (1985). Childhood competence and behavior problems. *Journal of Abnormal Psychology*, 94, 70-77.
- Brook, J. S., Whiteman, M., Gordon, A. S., & Brook, D. W. (1985). "Father's influence on his daughter's marijuana use viewed in a mother and peer context," *Advances In Alcohol and Substances Abuse*, 165(190).
- Calhoun, Georgia B., Glaser, Brian A. and Bartolomucci, Christi L. (2001). "Juvenile Counseling and Assessment Model and Program: Conceptualization and Intervention for Juvenile Delinquencies," *Journal of Counseling & Development*. 19: 131-141.
- Dishion, T. J., & Andrew, D. W. (1995). "Preventing escalation in problem behaviors with high-risk young adolescents: Immediate and 1-year outcomes." *Journal of Counseling and Clinical Psychology* 63, 538-548.
- Dishion, T. J., Patterson, G. R., & Kava ragh, K. (1992). "An experimental test of the coercion model: Linking theory measurement, and intervention," In J. McCord & R. Tremblay (Eds.) *The Interaction of theory and practice: Experimental studies of intervention* (pp. 253-282). New York: Guilford.
- Hair, Joseph F., Anderson, Rolph E., Tatham, Ronald L. and Black, William C. (1998). *Multivariate Data Analysis*. 5th. United States of America: Prentice-Hall.
- Hanson, C. L. (1984). "Demographic, individual, and family relationship correlates of serious and repeated crime among adolescents and their siblings." *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 52: 528-538.
- Heino, A. and others. (1996). "Differences in risk experience between sensation avoiders and sensation seekers," *Person Individual Differ*. 20: 71-79.
- Henggeler, S. W. (1989). *Delinquency in adolescence*. Newbury Park, CA: Sage.
- Hinderlang, Michale J.. (1973). "Causes of Delinquency. A partial replication and extension," *Social Problems*. 20: 471-487.
- Hirschi, Travis. (1969). *Causes of Delinquency*. London: University of California Press.
- Hirschi, Travis. (1973). "Procedural rules and the study of deviant behavior," *Social Problems*. 21: 159-173.

- Jensen, Grey F. (1972). "Parental, peers and delinquent action: A test of differential association perspective," *American Journal of Sociology*. 78: 63-75.
- Jessor, R., & Jessor, S.L. (1977). *Problem behavior and psychosocial development*. New York: Academic Press.
- Jessor, R. and others (1991). *Beyond adolescence: Problem behavior and young adult development*. New York: Cambridge University Press.
- Jessor, R. and others (1995) "Protective factors in adolescent problem behavior: Moderator effects and development change." *Developmental Psychology*. 31, 923-933.
- Jöreskog, Karl G. , Sörbom, Dag , Toit, Stephen du and Toit, Mathilda du. (2000). *LISREL 8: New Statistical Features*. United States of America: Scientific Software International.
- Krohn, Marvin D.. (1974). "An investigation of the effect of parental and peer associations on marijuana use: An empirical test of differential association theory," *Crime and Delinquency: Dimension of Deviance*. New York: New York Praeger.
- Krohn, Marvin D.. and Massey, James L.. (1980). "Social control and delinquency behavior: An examination of the elements of the social bond," *The Sociological Quarterly*. 21: 529-543.
- Kronblum, William. (1994). *Sociology in A Changing World*. 3rd ed. Forth Worth: Harcourt Brace College Publishers.
- Liska, Allen E. and Reed, Mark D.. (1985). "Ties of conventional institutions and delinquency: Estimating reciprocal effects," *American Sociological Review*. 50: 547-560.
- Marcos, Anastasios C., Bahr, Stephen J. and Johnson, Richard E.. (1989) "Test of bonding association theory of adolescent drug use," *Social Force*. 1-2: 106-132.
- Matsueda, Ross L.. (1982). "Testing control theory and differential association: A causal modeling approach," *American Sociological Review*. 47(4): 489-504.
- Muuss, R. E. (1990). *Adolescent Behavior and Society*. New York: McGraw-Hill.
- Pampel, F. C. (2000). *Logistic Regression: A Primer*. London: Sage Publication.
- Patterson, G. R., & Bank, L. (1989). "Some amplifying mechanisms for pathologic processes in families." In M.R. Gunnar, & E. Thelan (Ed.). *Systems and development: Minnesota symposium on child psychology* (22, 167-210). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Patterson, G. R., Capaldi, D. M., & Bank, L. (1991). "An early starter model for predicting delinquency." In D.J. Patterson, G. R., DeBaryshe, B. D., & Ramsey, E. (1989). A development perspective on antisocial behavior. *American Psychologist*, 44, 329-335.
- Patterson, G. R., Ried, J. B., & Dushion, T. (1992). *Antisocial Boys: A social interaction approach*. Eugene, OR: Castalia Publishing Company.
- Preto, N. G. (1999). "Transformation of the family system during adolescence." In M. McGoldrick & B. Carter (Eds.), *The expanded family life cycle: Individual, family, and social perspectives* (pp. 319-347). Boston: Allyn & Bacon.

- Raftery, A. E. (1995). "Bayesian model selection in social research." In P. V. Marsden (Ed.), *Social Methodology 1995* (pp.111-163). London: Tavistock.
- Riggio, R. E. (1989). *Social Skills Inventory Manuals*. Consulting Psychologists Press, Inc. USA.
- Snyder, J. J. (1995). "A two-level theory of antisocial behavior." In W. T. O' Donohue & L. Krasner (Eds.), *Theories in behavior therapy: Exploring behavior change* (pp. 313-348). Washington, DC: American Psychological Association.
- Sutherland, Edwin H.. (1956). *Crime of corporations*. Bloomington: Indiana University Press.
- Sutherland, Edwin H., and Cressey, Donald R.. (1970). *Criminology*, Philadelphia: J. B. Lippincott.
- Thio, Alex. (1988). *Deviant Behavior*. New York Praeger.
- Tuttle, J. (1995, March). "Family support adolescent individuation and drug and alcohol involvement," *Journal of Family Nursing*, Vol. 1, No. 3: 303-326.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. 2nd ed., New York: Harper and Row.
- World Health Organization (WHO). (1993). *Who Expert Committee on Drug Dependence*. Switzerland: World Health Organization.

ภาคผนวก
ข้อมูลการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ 1

หญิงอายุ 17 ปี เป็นหญิง หญิงเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ พ่อเคยมีภรรยามาแล้วแต่หญิงไม่ทราบจำนวน รู้เพียงว่ามากกว่า 2 คน แม่เคยมีสามีมาแล้ว 1 คน หญิงมีพี่ต่างมารดา 3 คน เป็นชาย 1 คน อายุ 22 ปี เป็นหญิง 2 คน อายุ 19 และ 18 ปี หญิงเป็นเด็กเรียนดี บ้านมีฐานะ เป็นคนไม่ชอบคุยกับใคร ถ้ามีปัญหาจะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง แต่ถ้าอึดอัดใจมาก ๆ จะคุยให้เพื่อนฟัง ไม่ค่อยชอบเล่าให้พ่อแม่ฟัง พ่อเป็นแพทย์ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลราชภัฏธนบุรี แม่มีอาชีพค้าขายอยู่ที่สโมสรทหารอากาศ แม่เป็นคนหัวโบราณ ไม่ค่อยให้อิสระ ชอบบังคับ ทำให้หญิงไม่ค่อยชอบแม่ จะรักพ่อมากกว่า ตระกูลทางพ่อเป็นแพทย์และพยาบาลทุกคน พ่อจะรักและคอยถามหญิงว่าเป็นอย่างไรบ้าง คอยเข้าใจ และให้อิสระ พ่อหญิงอายุได้ 3 ขวบ พ่อกับแม่ก็แยกทางกัน ตอนนั้นหญิงเรียนจบอนุบาล 1 พอดี พ่อก็รับหญิงไปอยู่ที่บ้านลุงที่ชลบุรี เป็นโรงงานปูน มีคนงานมาก พื้นที่ใหญ่ประมาณเท่าบ้านปรานี กว้างขวางมาก หญิงบอกว่าในบ้านไม่ค่อยมีใครสนใจใคร หญิงจะทำอะไรไม่มีใครว่า แต่ห้ามออกนอกบ้าน หญิงเล่าให้ฟังว่ามีอยู่ครั้งหนึ่ง ตอนนั้นหญิงเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กำลังเดินเล่นในบริเวณท้ายบ้าน พบบ้านคนงานเลยเดินเข้าไป พอถึงชั้น 2 ที่ห้องน้ำล้างหญิงพบเครื่องปั๊มยาบ้า มีลักษณะคล้ายที่ทำน้ำแข็งใส แต่ขนาดเล็กกว่า สามารถปั๊มยาได้ครั้งละ 10-20 เม็ด และเห็นกระป๋องนมผงเด็กวางอยู่ ในกระป๋องมียาบ้าจำนวนมาก พอมีคนงานเข้ามาเห็นเลยบอกหญิงว่าต่อไปห้ามเข้ามาที่นี่อีก หญิงบอกว่าตอนนั้นไม่แน่ใจว่าใช่ยาบ้าหรือไม่ จึงไปตามลุง ลุงบอกว่าคนงานต้องใช้เพื่อให้งานได้ทนยิ่งขึ้น ช่วงปิดเทอมแม่มารับหญิงไปอยู่กรุงเทพ เจ็ก (น้องแม่) ก็ชวนหญิงสูบบุหรี่ หญิงสูบไม่เป็น เจ็กจึงสอนให้สูบ จากนั้นเมื่อพ่อทราบเรื่องจึงพาหญิงย้ายโรงเรียนจากชลบุรีมาอยู่ที่กรุงเทพ มาอยู่กับพ่อ แต่พ่อไม่มีเวลาให้ จึงให้หญิงอยู่กับพี่สาวต่างแม่ ซึ่งพี่สาวคนนี้นิสัยดี ปัจจุบันเรียนอยู่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พ่อให้เงินหญิงกับพี่สาวคนละ 1,000 บาทต่อวัน พร้อมกับบัตร ATM อีกคนละ 1 ใบ หญิงบอกว่าช่วงนั้นไปเที่ยว The Mall งามวงศ์วานทุกวัน ตอนนั้นหญิงเกเรมาก ดึงในโรงเรียน เป็นหัวหน้าแค้น เพราะมีเงินเยอะ อยากได้อะไรก็ได้ บางวันก็ไม่ไปโรงเรียน หนีไปอยู่บ้านเพื่อน เพื่อนชวนสูบบุหรี่ และดูยาบ้า หญิงก็เลยลองดูเพราะเห็นตั้งแต่เด็ก แต่ไม่รู้ว่าเขาเสกกันอย่างไร หญิงบอกว่าไม่ค่อยชอบ แต่พอเห็นของก็ต้องสูบ ถ้าไม่เห็นก็เฉย ๆ

หญิงเล่าให้ฟังเพิ่มเติมว่า ช่วงใกล้จะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พ่อพาหญิงไปแม่ช้องสอน ไปเอายาบ้า สถานที่ที่ไปเอาอยู่ในภูเขา เป็นโรงงานใหญ่มาก มีคนแต่งตัวแบบทหารพรานยืนถือปืนคุมตลอดระยะทางที่รถแล่นเข้าไป เมื่อรถเข้าไปจะต้องปิดไฟหน้ารถและต้องเข้าไปตอนกลางคืน พอไปถึงจะมีคนส่งไฟเข้าไปในรถว่าใครมาบ้าง หญิงได้เข้าไปที่ห้องโถงใหญ่กับพ่อคุยกับหัวหน้าใหญ่ จากนั้นก็เข้าไปที่ห้องเก็บของหญิงบอกว่าตกใจมากเพราะของที่เห็นอยู่ตรงหน้าเป็นยาบ้ากองเท่าภูเขา หลายกอง และมีถุงที่บรรจุยาบ้าไว้แล้วถุงละ 200 เม็ด เขาขายในราคาเม็ดละ 1 บาท หัวหน้าใหญ่ให้คนงานดักยาบ้าใส่กระสอบให้พ่อ บอกว่า ไม่ต้องนับ ถัดไปพลั่วละ 20 บาท ขนาดของพลั่วไม่ใหญ่มากนัก หัวหน้าใหญ่บอกว่าให้จ่ายเป็นเหรียญเพราะธนบัตรของไทยพวกเขาใช้ไม่เป็น เอาไปพักผ่อนเปล่า ๆ หญิงบอกว่าตั้งแต่นั้นมาหญิงรู้สึกว่ายาบ้าหาได้ง่ายขึ้น เมื่อไม่มีก็เอาที่พ่อ หญิงยังรู้สึกว่ามันยิ่งใหญ่ มีอำนาจ มีเงิน หลังจากนั้นหญิงก็เริ่มพัฒนาเป็นผู้ขาย และใช้ยาบ้ามากยิ่งขึ้น หญิงบอกว่าใช้แล้วติด ถึงตอนนี้หญิงเล่าว่าพ่อออกจากการเป็นแพทย์แล้วเนื่องจากถูกจับคดียาบ้าข้อหาซื้อไว้เพื่อจำหน่าย จำนวน 200,000 เม็ด ศาลตัดสินประหารชีวิตแต่ลดโทษเหลือจำคุก 50 ปี แต่พ่อก็ยังส่งทุเรียน บุหรี่ และยาบ้าจากเรือนจำบางขวางมาให้ที่บ้านได้ทานอยู่เรื่อย ๆ และตอนนั้นหญิงอายุ 12 ปี มีแฟนแล้ว หญิงหนีออกจากบ้านไปอยู่บ้านแฟนที่ปากเกร็ด หญิงเล่าว่าตอนที่อยู่ปากเกร็ดหญิงเป็นผู้ค้ายาบ้ารายใหญ่ มีคนที่อายุมากกว่าเป็นลูกน้องอยู่หลายคน คอยเป็นหูเป็นตาและหาลูกค้าให้ หญิงยอมรับว่าช่วงนั้นหญิงเสพยาบ้าทั้งวัน เริ่มจากตอนเช้าตี 5 ครั้ง จะเสพก่อนไปตลาดเพื่อเอาของไปขาย พอกลับจากตลาดก็

เสฟอีก เวลาประมาณ 8.00 น. ก่อนจะไปรับของจากขาใหญ่ก็เสฟ กลับมาห่อของเรียบร้อยก็เสฟ แล้วก็นอน พอตื่นขึ้นมา 11.00 น. ก็เสฟ แล้วก็นอน ตอนเย็น ๆ ก็เสฟ พอประมาณ 21.00 น. จะปิดประตูบ้าน จะไม่เปิด บ้านตอนกลางคืน ลูกค้าบางคนที่ต้องการยาบ้าตอนนี้ จะให้ติดต่อโดยใช้วิธีผิวปากเรียก หรือบางรายอาจ โทรศัพท์มาสั่ง แต่ส่วนใหญ่หญิงจะเอายาบ้าไว้ที่ลูกน้องให้ลูกน้องเป็นคนคอยจัดการ คอยปล่อยของให้ ที่บ้านหญิงจะไม่มีของอยู่เลย เพราะเดี๋ยวตำรวจมาค้นเจอ

สาเหตุที่หญิงถูกจับคราวนี้ เป็นเพราะตำรวจมาล่อซื้อ 40 เม็ด ก่อนที่จะถูกจับครั้งนี้หญิงเคยถูกจับมาแล้วหลายครั้ง แต่ละครั้งจำนวนเม็ดมากกว่าครั้งนี้ ทั้ง 180 เม็ด 120 เม็ด และ 191 เม็ด แต่ก็ให้เงินตำรวจไปทุกครั้งและพ้นข้อหาทุกครั้งเช่นเดียวกัน แต่ครั้งนี้ไม่มีเงินติดตัว เพราะให้เงินตำรวจไป 6 ครั้งติด (รวมทั้งประกันลูกน้อง 3 ครั้ง) ตำรวจบอกให้เวลา 15 นาที ถ้าไม่มีเงินก็ไปโรงพัก พอแฟนเอาเงินมาตำรวจบอกว่าส่งเรื่องเข้าโรงพักไปเรียบร้อยแล้ว หญิงเลยถูกจับ หญิงอยู่บ้านปรานิมา 8 เดือนแล้ว เพิ่งตัดสินใจจำคุก 1 ปี

หญิงบอกว่าใช้ยาบ้ามา 4 ปีกว่าแล้ว ผลดีของการใช้ยาบ้าไม่มีเลย มีแต่ผลเสีย หญิงเล่าว่าบางครั้งตัวเองรู้สึกเบลอ ประสาทเสื่อม ปวดหลัง ปวดตา รู้สึกว่ากระดูกผุ เพราะเคยได้ยินมาว่ายาบ้าผสมกรั้มม็อกโซน หญิงเคยหกล้มแล้วลุกไม่ขึ้นเหมือนไม่มีกระดูกสันหลัง และจะเป็นอย่างนี้บ่อย ๆ ปัจจุบันก็ยังเป็น หญิงคิดว่าคนส่วนใหญ่ที่ติดยาบ้าสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อม ทั้งคนในบ้าน แถวบ้าน คนที่เรารู้จัก ถ้าเขาใช้ยาหรือขายยา ก็ทำให้ติดยาได้ หญิงมองว่ายาบ้าเป็นเรื่องธรรมดาไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย เพราะหญิงคลุกคลีมาตั้งแต่เด็ก สำหรับกฎหมายหญิงบอกว่าศักดิ์สิทธิ์เที่ยงตรง เชื่อถือได้ แต่ตำรวจหรือพวกที่ใช้กฎหมายกลับไม่ซื่อตรง มักินสยไม่ตี บางคนทั้งเสฟทั้งขายยาบ้า เอายาบ้ามาจากที่อื่นมาให้เราขาย ถ้าเรามีเงินตำรวจก็จะติดกับเรา มีตำรวจเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นคนดี หญิงบอกว่าตนเองเกิดมาใช้กรรม ยาบ้าทำให้หญิงได้ข้อคิดว่าตอนที่ไม่มีเงินเราสบายทุกอย่าง มีแต่คนคอยฟัง เงินให้เราได้ทุกอย่างที่เราต้องการ หญิงบอกว่าตอนนี้กำลังคิดว่า ถ้าออกจากบ้านปรานิไปแล้วจะไปช่วยแม่ขายของที่สโมสร หรือจะกลับไปอยู่ที่ปากเกร็ดดี เพราะไม่แน่ใจว่าคนทั่วไปจะยอมรับคนที่เคยถูกจับได้หรือไม่ แต่สำหรับวงการของยาบ้า หญิงสามารถอยู่ได้แน่นอน เพราะวงการนี้ชอบคนใจถึง ซึ่งตัวหญิงเองก็เป็นคนใจถึงอยู่แล้ว และหญิงก็รู้จักวงการนี้เป็นอย่างดี

กรณีศึกษาที่ 2

เกตุอายุ 16 ปี เป็นหญิง เกตุเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ พ่อเคยมีภรรยามาแล้ว 2 คน แม่เกตุเป็นคนที่มี 3 เกตุบอกว่าตั้งแต่จำความได้ เห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกันทุกวัน พ่อกับแม่แยกทางกัน แม่ไปอยู่กับยาย อยู่กัน 2 คน ซึ่งอยู่ในซอยเดียวกันกับพ่อ (ซอยพหลโยธิน 34) ยายขายข้าวแกง ส่วนแม่ทำงานที่โรงงานทอผ้าไหม ที่บ้านพ้อมี พ่อ และพี่ชาย 2 คน พ่อไม่ทำงานกินแต่เหล้า พี่ชายคนโตติดยาบ้า คนที่ 2 ติดกาบ ถูกจับ 10 รอบแล้ว เกตุบอกว่าพี่ชายคนนี้คุยไม่รู้เรื่อง คล้ายคนปัญญาอ่อน คนบ้า ส่วนพ่อติดฝง เกตุเล่าว่าเห็นพ่อติดฝงตั้งแต่เกตุยังเด็ก ตอนเกตุเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พ่อจะให้เกตุไปซื้อฝงกับยาบ้าให้ทุกวัน ถ้าไม่ไปจะตี ตอนนั้นเกตุบอกกับตัวเองว่ายังไงก็จะได้ติดเฮโรอีนกับยาบ้าเป็นอันขาด เพราะคนในบ้านติดกันหมด ข้างบ้านก็มีคนขาย คนเสฟ คนติดยาบ้ากันทั้งซอย ตรงข้ามบ้านพ่อก็มีร้านขายโจ๊กได้ตันไม้ ซึ่งเป็นแหล่งในการขายยาบ้าของซอย เกตุบอกว่าเกลียดยาเสฟติดมาก

เกตุเล่าว่าพ่อเกตุเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แม่ก็รับไปอยู่ด้วย เกตุเข้าเรียนมัธยมปีที่ 1 ที่โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม แรก ๆ ก็หนีเรียนไปเที่ยวสวนสยามกับเพื่อน ๆ ไปแฟชันไอร์แลนด์ ไป The Mall บางกะปิ บางครั้งพ่อไปเรียนเพื่อนก็ชวนโดดเรียนไปที่สลัมบ้านเพื่อนซอยพหลโยธิน 45 เพื่อนให้เกตุดูยาบ้า เกตุไม่ดู เพื่อนคะยั้นคะยอมากและบอกว่าไม่ติดหรอก ถ้าไม่ดูจะโกรธ เกตุกลัวเพื่อนโกรธเลยดู เกตุดูไม่เป็น เพื่อนก็สอนบอกว่าให้กลืนดวัน ไม่ต้องพ่น ดูไปได้ 2 ขา (ครึ่งเม็ด) จากนั้นเกตุก็ไม่กลับมา 2

วัน เพื่อนให้เกตุโทรศัพท์ไปบอกแม่ว่ารถชนแต่ไม่เป็นไรมากนอนบ้านเพื่อน แม่ก็เชื่อ พอกลับบ้านมาแล้ว เกตุก็ออกจากบ้านตอนเช้าตามปกติเพื่อไปโรงเรียน แต่เกตุก็โดดเรียนไปดูยาบ้าที่เดิมอีก คราวนี้ไม่ไปเรียน 15 วันติด พอกลับบ้านแม่ถามว่าไปไหนมา เกตุบอกว่าไปโรงเรียน แม่บอกว่าโกหก ครูที่โรงเรียนโทรศัพท์มาที่บ้านบอกว่าเกตุไม่ไปโรงเรียน 10 กว่าวันแล้ว โดนตีไป 6 ที เกตุบอกว่าวันนั้นแม่ไม่โหมมาก

ในวันรุ่งขึ้นเกตุเลยเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋านักเรียนหนีออกจากบ้าน ยายให้เงินมา 50 บาท ดูยาบ้าไปได้ 2 ตัว พอวันที่ 3 พ่อมาตามเจอที่ท้ายซอยพหลโยธิน 45 ก็วิ่งหนี พ่อพาเกตุกลับมาที่บ้านได้ ก็ตีเกตุ กระตืบ จิกผม และบอกว่าจะโกนผมทิ้ง เกตุนึกในใจว่าจะประชดพ่อ จะเลวให้สุด ๆ เกตุเล่าว่าคราวนี้หนีไปไกลกว่าเดิม ไปอยุธยา ไปทำงานเป็นแคชเชียร์ร้านขายของในปั้มน้ำมัน Q8 ได้วันละ 80 บาท ทำงาน 3 ชั่วโมง ทำได้ 1 เดือนจึงลาออกกลับมากลางเทพ เพราะเป็นช่วงวันเกิดอยากมาเที่ยวกับแฟน ตอนนั้นมีเงินกลับมา 2,500 บาท เสพยาบ้าไป 3 วันติด แล้วก็กลับไปทำงานที่อยุธยาอีก แต่คราวนี้ไปทำงานล้างจานที่ร้านอาหารได้เงินเดือนละ 3,000 บาท แต่ทำได้เพียง 1 สัปดาห์ พ่อก็ไปตามกลับมาบ้านให้มาอยู่กับแม่ เกตุเล่าว่าแม่เลี้ยงดูเกตุเป็นอย่างดี บอกให้เกตุสัญญาว่าจะเลิกเสพยาบ้า แม่บอกว่าเป็นห่วง แล้วตอนนั้นเกตุต้องเข้าโรงพยาบาลเพราะหายใจไม่ออก โรคหอบกำเริบ ต้องนอนพักในโรงพยาบาล 3 วัน หมอบอกว่าให้เกตุเลิกยาบ้าถ้าไม่เลิกมีสิทธิ์ตายได้ พอกลับบ้านเกตุมีอาการอยากยาบ้า ตัวจะสั่น แม่บอกให้ทน แต่แม่เห็นเกตุอยากยามากเลยให้เพื่อนเกตุไปซื้อยามาให้ 1 เม็ด เกตุเล่าว่าหลังจากนั้นเกตุก็หนีไปเสพยาบ้าที่บ้านเพื่อนที่วังหิน พอกลับมาที่บ้านพอกับแม่ก็นั่งรอรอยู่ แม่ร้องไห้บอกให้เกตุไปเลิกยา พ่อแม่กลับไปบ้านเกตุก็เสพยากับพี่ชาย พ่อเห็นพ่อก็เฉย ๆ คราวนี้เกตุบอกว่าเกตุเริ่มปล่อยยาเอง เพราะได้เงินวันละ 1,000 กว่าบาท เกตุบอกว่าขายยาบ้ากับแฟนได้ทั้งเงินได้ทั้งยา คือรับยาบ้ามาเม็ดละ 50 บาท เกตุเอาไปขายเม็ดละ 80-100 บาทและถ้าขายได้ 80 เม็ด เราจะได้ฟรี 20 เม็ด เกตุบอกว่าเงินดีมาก และพ่อจะชอบมาขอเงิน เกตุก็จะใช้คำพูดรุนแรงกับพ่อว่า พ่อไม่มีปัญญาหรือไง พ่อก็หัวเราะ เกตุขายยาบ้าได้ไม่ถึง 1 เดือน เกตุก็ถูกจับ ตอนนั้นมียาบ้าที่ตัว 9 เม็ด เกตุเล่าว่าก่อนหน้านี้ก็เคยถูกจับมาแล้ว 2 ครั้ง แต่เป็นสายให้ตำรวจ เลยไม่ถูกดำเนินคดี ครั้งนี้คงเป็นเพราะใกล้สิ้นปีตำรวจต้องเอาผลงานเลยจับจริง จึงไม่สนใจว่าเกตุจะเป็นสายให้ตำรวจหรือไม่

เกตุบอกว่าเวลาว่างจะชอบไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน ไปบ้านเพื่อน มีเรื่องอะไรจะคุยกับเพื่อน สำหรับแม่ เกตุรู้สึกว่าแม่รักเกตุมาก เกตุจะฟังแม่ ไม่เถียง รักแม่กับยายมาก แต่กับพ่อจะเถียง ไม่อยากฟังพ่อสอน จะว่าพ่อ คำพ่อ เกตุบอกว่าที่เกตุเกลียดพ่อเป็นเพราะพ่อชอบใช้ความรุนแรง ชอบตบ นึกจะตีก็ตี และกระตืบเกตุด้วย เกตุคิดว่าตัวเองยังใช้กรรมไม่หมด ต้องใช้กรรมไปเรื่อย ๆ เกตุบอกว่ากฎหมายเป็นสิ่งดี แนนอน ตายตัว ชัดไม่ได้ ช่วยป้องกันสังคมให้พ้นจากคนที่คิดไม่ดี ทำไม่ดี แต่ตำรวจไม่ค่อยซื่อสัตย์ ไม่ยุติธรรม นิสัยไม่ดี เป็นคนเอายาบ้ามาขายเสียเอง ทะเล่ง พอถึงเวลาคันตัวไม่ยอมให้ตำรวจหญิงค้น ทั้ง ๆ ที่ตำรวจหญิงก็ยืนอยู่ แล้วก็จับหน้าอก พุดจาไม่ดี พอสอบปากคำจะถามแต่เรื่องบนเตียง ส่วนพวกสายตรวจจะชอบกินเงิน ถ้าเรามีเงินจะไม่จับเรา และจะชอบชวนไปเที่ยว มาตามให้เราไปเที่ยวด้วย

เกตุบอกเพิ่มเติมว่า ตอนติดยาบ้าเกตุประชดพ่อแม่อย่างเดียว ไม่เอาพ่อแม่ เอาแต่เพื่อน ไม่สนใจใครเลยนอกจากเพื่อนและแฟน ผลดีของการใช้ยาบ้าไม่มีเลย มีแต่ทำให้ร่างกายซูบผอม ตัวเหลือง ผิวกล่ำขุ่น ทำให้ตัวเราไม่มีอนาคต เกตุบอกว่าเมื่อออกไปอยู่ข้างนอกจะตั้งใจเรียนหนังสือ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าอีกแล้ว จะไปอยู่บ้านแม่ ไม่ไปที่บ้านพ่ออีก เพราะบ้านพ่อก็มีแต่คนใช้ยาเสพติดกลัวจะหักห้ามใจไม่ได้

กรณีศึกษาที่ 3

เล็กอายุ 16 ปี เป็นหญิงเล็กเป็นที่คนโต มีน้อง 6 คน มีพี่ชายคนละพ่อ 1 คน พี่ชายคนละแม่ 1 คน เล็กไม่ได้เรียนหนังสือ เล็กเล่าว่าตัวเล็กเองมีแฟนแล้ว แฟนเล็กอายุ 24 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป เล็กมี

บุตร 1 คน อายุ 2 ขวบ และเล็กยังเล่าต่อว่าตอนตั้งท้องลูก เล็กอายุ 13 ปี คิดจะเอาออกแต่ท้องได้ 3 เดือนแล้ว เอาออกไม่ทัน และกลัวจะเป็นบาปกรรม พ่อแม่เลยทำพิธีผูกข้อมือให้เล็กกับแฟนว่าเป็นสามี ภรรยา กัน อาชีพทางบ้านของเล็กคือหาของเก่าขาย เล็กอยู่กับยาย พ่อ แม่ และน้อง ๆ ในครั้งแรกที่เล็กรู้จักยาบ้าเพราะออกไปหาของเก่า แต่ตอนนั้นเล็กง่วงนอนมากไม่สามารถทำงานได้ เพื่อนจึงถามเล็กว่าคุดยาบ้าเป็นไหม เอาไปกระตุ้นหน่อย ไข้แล้วไม่ง่วงและเพื่อนบอกอีกว่า “อีกหน่อยมึงก็ต้องไข้” เล็กก็เลยลอง ไข้ พ่อไข้ไปรู้สึกว่ามีง่วง สบาย เล็กบอกว่าเล็กเสพอย่างเดียว และที่ไ้ยยาบ้าเพื่อต้องการให้ทำงานได้ เพราะต้องตื่นแต่เช้าออกไปหาของเก่า โดยเล็กซื้อมาตัวละ 50 บาท ไข้ตอนเช้าครึ่งเม็ดและตอนเย็นครึ่งเม็ด ซึ่งทั้งพ่อและแม่ของเล็กก็เสพยาบ้าด้วย

เล็กเล่าว่าเคยถูกตำรวจจับ 3 ครั้ง แต่ทุกครั้งปล่อยตัว เพราะหน้าของเล็กเป็นตำรวจ เห็นเล็กติดยาบ้ามากเลยพาไปเลิกยา (จำสถานที่ไม่ได้) ไปอยู่ได้ 2 เดือน พอกลับมาเห็นเพื่อนข้างบ้านเสพกันอยู่ก็เลยเสพอีก เล็กบอกว่าช่วงนั้นทะเลาะกับแม่บ่อย แม่ชอบเล่นไฟ และชู้บน และเล็กเป็นคนติดเที่ยวด้วยเลยประชดแม่ไปว่าจะไปไ้ยยาบ้า จึงหนีออกจากบ้านมาอยู่ที่บ้านแฟน แฟนของเล็กเป็นคนดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย จะดูแลลูก ไม่เที่ยว หลังจากนั้นพ่อก็ถูกจับ เพราะตำรวจสายสืบเข้าไปค้นที่บ้านมีหมากคันท้ไม่เจอของกลางเลยยึดยาบ้าให้พ่อ 103 เม็ด แม่ 1 เม็ด ทำให้เล็กกับแฟนต้องไปอยู่ที่บ้านเพื่อคอยดูแลยายกับน้อง ๆ เล็กเล่าว่าเล็กไ้ยยาบ้าเพิ่มมากขึ้นเพราะเงินไม่พอเลี้ยงคนทางบ้าน จนหน้าของเล็กที่เป็นตำรวจอยากให้เล็กเลิก เลยยึดยาบ้าให้ 1 เม็ด เพื่อให้เล็กเข้าไปเลิกยาที่บ้านปราชญ์ แต่ลูกน้องของนายอยากได้รางวัลเลยยึดยาบ้าให้เล็กอีก 10 เม็ด เล็กจึงถูกจับคดีครอบครองเพื่อเสพ 11 เม็ด

เล็กบอกว่าถ้าไม่เสพยาบ้าก็จะมีแรงทำงาน ที่บ้านจะไม่มีเงินกินข้าว แต่เมื่อเสพแล้วจะทำให้ร่างกายซูบผอมเหมือนผีตายซาก เบื่ออาหาร สมอเลื่อม ประสาทเลื่อม เป็นคนหลุดโลก อ่อนแอ หูแว่ว พอเสพไปแล้วเหมือนมีคนมาพูดข้าง ๆ หูว่าเล็กไม่ดีที่เสพยาบ้า เป็นบาปกรรม คำว่าแม่ ต้องตกนรก เป็นเปรต เล็กบอกว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้เล็กติดยาบ้าเป็นเพราะอยากรู้ อยากลอง ประชด เอาอารมณ์เป็นใหญ่ และเป็นเพราะความจำเป็นที่ทางบ้านไม่มีเงิน

กรณีศึกษาที่ 4

นุ้ยอายุ 16 ปี เป็นหญิง นุ้ยเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ พ่อกับแม่แยกกันตอนนุ้ยอายุ 9 ปี พ่อมีภรรยาใหม่ มีลูก 1 คน นุ้ยเลยอยู่กับแม่ พ่อของนุ้ยเสียชีวิตตอนนุ้ยอายุ 11 ปี เพราะนั่งกินเหล้ากับพ่อตาของแม่เลี้ยงกลางทุ่งนาโดนฟ้าผ่าตาย พ่อของนุ้ยได้ 12 ปี แม่ก็มีสามีใหม่ ไม่มีบุตร แม่ชอบเล่นไฟ ไม่ค่อยมีเวลาได้เจอกัน แม่ไม่ค่อยได้ดูแลนุ้ย นุ้ยเล่าว่าพ่อเลี้ยงไม่ค่อยชอบนุ้ยบอกว่านุ้ยเกเร แต่พ่อเลี้ยงดูแลดีมาก รักแม่มาก นุ้ยกับพ่อเลี้ยงไม่เคยทะเลาะกันแรง ๆ ต่อมาแม่เสียชีวิตเพราะเป็นเอดส์เมื่อ 4 เดือนที่แล้วทำให้นุ้ยไม่รู้จะอยู่กับใคร เลยไปอยู่กับเพื่อนที่ตลาดดินแดง

นุ้ยเล่าว่ายาเสพติดชนิดแรกที่นุ้ยใช้คือกาว ตอนนั้นอายุ 12 ปี เป็นช่วงที่แม่มีสามีใหม่และเป็นช่วงที่การกำลังดังมาก เลยดม คิดว่าใช้แล้วเทห์ ไปดมที่บ้านเพื่อนตรงแฟลตดินแดง ถูกตำรวจจับไปอยู่บ้านปราชญ์ 1 วัน หลังจากนั้นนุ้ยก็เริ่มเสพยาบ้า เสพยาบ้าปี 2540 ปีเดียวกับที่ใช้กาว เพราะเพื่อนชวนและตัวนุ้ยเองคิดว่าไม่มีอะไรดีกว่าการได้อยู่กับเพื่อนอีกแล้ว เมื่อเพื่อนเสพนุ้ยก็เสพ อยากรู้ว่าเสพไปแล้วเป็นยังไง นุ้ยบอกว่าเสพไปแล้วรู้สึกตัวเองกระชุ่มกระชวย ตื่น กระตุ้นให้ตัวเองมีแรง ไม่นั่งอยู่เฉย ๆ ตอนนั้นนุ้ยไปทำงานอยู่กับรถม้ามี่จะตระเวนไปกับตลาดนัด นุ้ยได้ค่าจ้างวันละ 180 บาท ผ่านไป 2 เดือนเพื่อนก็แนะนำให้รู้จักกับแฟน พ่อช่วงปี 2542 ก็เลยไปอยู่บ้านแฟน บ้านของแฟนนุ้ยขายผักและขายยาบ้าด้วย นุ้ยบอกว่าตอนนั้นยาบ้ากำลังดัง นุ้ยอยู่กับพ่อแม่ พี่สาว พี่เขย ลูกพี่สาว และแฟน พ่อขับรถสามล้อรับจ้าง แม่กับแฟนขายผักในตลาด พี่สาวถูกตำรวจจับอยู่ที่ตลาดยาวขอทานมียาบ้า 42 เม็ด พี่เขยถูก

ตำรวจจับอยู่คุกใหญ่ข้อหาจำหน่ายยาบ้า 10 เม็ด ปุ้ยมีหน้าที่ทำงานบ้าน ดูแลบ้าน และดูแลลูกพี่สาว ปุ้ยบอกว่านี่คือครอบครัวของปุ้ยเพราะที่บ้านแฟนดูแลปุ้ยเป็นอย่างดี ที่บ้านแฟนขายยาบ้าด้วยเพราะว่าทำงานในตลาดสดต้องตื่นแต่เช้าทุกวัน เริ่มจากคนในบ้านใช้เองและเห็นว่าได้กำไรดีเลยเริ่มขาย วันที่ปุ้ยถูกจับตำรวจที่เป็นตำรวจตำรวจเข้ามาค้นในบ้าน บอกว่าให้เอายาบ้าออกมาให้หมด ไม่อย่างนั้นจะจับเจ้าของบ้าน ซึ่งก็คือแม่ของแฟน ปุ้ยเล่าว่าตำรวจคนนี้อาจจริง ปุ้ยรู้จักดี เพราะเคยเป็นสายให้กับเขามาก่อน ปุ้ยกลัวว่าเขาจะจับแม่ เพราะถ้าจับแม่ แม่ต้องโดนจับไปอยู่คุกใหญ่ ซึ่งโทษหนักแน่นอน ปุ้ยจึงเอายาบ้าออกมาแล้วบอกว่ามันเป็นของตัวเอง เพราะถ้าถูกจับจะไปอยู่บ้านปราณี สักพักเดียวก็ออกมา เป็นเด็กอายุไม่ถึง 18 ปี โทษน้อยกว่าผู้ใหญ่ ปุ้ยบอกว่าพอถูกจับไม่มีใครมาเยี่ยมเลย ซ้ำยังด่าและว่าว่าเป็นเด็กไม่ดี อุตสาหให้ที่พักที่อาศัยและเลี้ยงดูอย่างดีไม่คิดว่าจะขายยาบ้า พอปุ้ยวานให้ตำรวจไปตามแม่กับแฟนมาเยี่ยมที่โรงพัก เขากลับบอกว่าไม่รู้จัก ปุ้ยเล่าว่าเสียใจมาก ไม่คิดว่าครอบครัวของแฟนจะทำกับตนอย่างนี้

ปุ้ยบอกว่าชีวิตของปุ้ยต้องสู้ไม่คิดฆ่าตัวตายเป็นอันขาด เพราะการฆ่าตัวตายเป็นสิ่งที่ไม่ดี เสียชาติเกิด แม่อุตส่าห์เลี้ยงเรามา การฆ่าตัวตายเป็นบาปกรรม ตนต้องอยู่ในโลกนี้ให้ได้ ปุ้ยบอกว่ายาบ้าเป็นเรื่องของใจ ถ้าใจหนักแน่นก็ไม่ติด และเป็นเรื่องของสังคม สิ่งแวดล้อมด้วย ถ้าสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่ไม่มียาบ้า เราก็ไม่ติด สาเหตุที่ติดยาบ้าปุ้ยเล่าว่าเพราะอยากรู้ อยากรลองว่าเสพแล้วจะเป็นอย่างไร เพื่อนชวนตัวเองไม่มีที่พึ่ง ครอบครัวมีปัญหา ไม่มีใครเข้าใจ ต้องหาทางออกให้กับตัวเอง ซึ่งก็เป็นทางออกที่ผิด ตัวปุ้ยเองใช้ชีวิตสุดคว้น เพราะไม่อันตราย วิธีการกินและฉีดเป็นวิธีที่อันตรายได้ข่าวมาว่าแรงไป ออกฤทธิ์ไว อาจทำให้ตายได้ กลัวตายเลยไม่ใช้ สำหรับตำรวจ ปุ้ยบอกว่าบางคนก็ดี บางคนก็ไม่ดี ตำรวจที่ไม่จะชอบเอาของมาให้เราปล่อย ถ้าเราไม่ปล่อยให้จะจับเรา อย่างตำรวจที่ให้ปุ้ยเป็นสายให้เขาทำไปเพราะต้องการจับรายใหญ่เลยยอมเลี้ยงรายเล็กอย่างเราไว้ ปุ้ยบอกว่าอันนี้จะไปว่าเขาไม่ดีไม่ได้ ปุ้ยบอกว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ดี น่าเชื่อถือ และน่าไว้วางใจที่สุด เพราะสิ้นใจไม่ได้ อยู่ที่คนใช้กฎหมายมากกว่า ว่าเขาจะทำถูกต้องตามกฎหมายไหม

กรณีศึกษาที่ 5

ปูอายุ 17 ปี เป็นหญิง เป็นบุตรคนโตของพ่อแม่ ปูมีพี่สาวต่างพ่อ 1 คน มีพี่ชายต่างแม่ 1 คน พ่อกับแม่แยกกันตอนปูอายุ 13 ปี ปูจึงอาศัยอยู่กับแม่ พี่สาว พี่ชาย และหลาน 2 คน หลานอายุ 15 ปี กับ 13 ปี บ้านปูขายข้าวตันไต้รุ่ง และทำร้านเสริมสวย ที่บ้านไม่มีใครใช้ยาบ้า ปูเล่าว่าตอนที่พ่อกับแม่ยังไม่เลิกกัน ปูเคยเห็นพ่อเอากัญชาใส่บุหรี่แล้วสูบ เลยแอบลอง เพราะอยากรูว่าเป็นยังไง ครั้งแรกที่สูบบุหรี่ก็เมา ลืมความทุกข์ จินตนาการไปเรื่อย สามารถกล่อมตัวเองให้มีความสุขได้ รู้สึกสบาย และพอโตขึ้นมาก็เห็นพี่สาวสูบบุหรี่ทุกวัน ก็เลยคิดว่าถ้าสูบบุหรี่ เก่ง เลยแอบสูบบุหรี่มาตลอด พอปูอายุได้ 14 ปี ตอนนั้นเรียนชั้น ม. 2 คบเพื่อนกลุ่มใหญ่ บางคนก็ขายยาบ้า บางคนก็เสพยาบ้า เพื่อนก็ให้ลองยาบ้า พอได้ลองเสพรู้สึกว้าว สบายดีเสพได้ 2 เดือน ก็ถูกครูจับได้ ครูให้พักการเรียน ปูบอกว่ารู้สึกอายที่ต้องกลับเข้าไปเรียนที่เดิม จึงลาออกมาเรียนภาคค่ำ ตอนเรียนได้มาคบเพื่อนรุ่นพี่ที่อายุมากกว่า 5 ปี แต่ละคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด ยาบ้ากันทั้งนั้น พอเข้ากลุ่มเดียวกันก็เลยเที่ยวและใช้ยาบ้าตาม ๆ กันไป ทำให้ไม่สนใจเรียน ปูเล่าต่อว่าตอนเสพยาบ้าจะใช้วิธีสุดคว้น เพราะเป็นวิธีที่นิยม ไม่กล้าใช้วิธีอื่น ๆ เพราะได้ยินมาว่าแรงอาจทำให้ตายได้ ถึงตอนนี้แม่รู้แล้วว่าปูเสพยาบ้า แม่เลยกลัวว่าปูจะยิงนิสยไม่ดีเลยพาไปเลิกยา ปูเล่าว่าไปรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยาเป็นครั้งแรก ครั้งที่ 2 ที่โรงพยาบาลธัญรักษ์ และครั้งที่ 3 ที่บ้านตะวันออกของ ปปส. รักษามาแล้วหลายที่แต่ก็กลับมาเสพยาบ้าอีกเหมือนเดิมทุกครั้ง เพราะพี่สาวชอบประจานปูด่อนหน้าคนแถวบ้าน พุดจาหายบคายใส่ตน มาใส่ไฟและบอกแม่ว่าเดี๋ยวมันก็กลับ

ไปอาเยาเหมือนเดิมอีก พอถูกว่ามาก ๆ เลยหนีออกจากบ้านไปกับเพื่อน เพื่อนมานั่งเสพยาบ้าต่อหน้าแล้วถามว่าเอาหรือเปล่า จะได้อยู่ทั้งคืน เลยอดใจไม่ไหว ปูบอกว่าพี่สาวเป็นอย่างนี้อาจเป็นเพราะว่าลูกชายคนเล็กของเขาถูกคนเมายาบ้ากดน้ำตาย เลยเกลียดพวกที่ใช้ยาบ้าทุกคน

ปูเป็นคนเจียบ ๆ ไม่ค่อยปรึกษาใคร มีอะไรจะคุยกับเพื่อน เป็นคนที่มั่นใจในตนเอง เลยคิดว่าถ้าเราใช้ยาบ้า ยาเสพติด เราจะเก่งกว่าคนอื่น แต่จริง ๆ แล้วปูบอกว่าไม่ได้เก่งเลย ปูคิดผิด สาเหตุที่ปูใช้ยาบ้าเป็นเพราะต้องการอยากลอง อยากรู้ว่าเป็นอย่างไร ปูเลือกคบเพื่อนไม่ดี คนแถวบ้านก็เดือนแต่ปูไม่ฟัง ปูเล่าว่าใช้ยาบ้ามีผลดีตรงที่อย่างน้อยทำให้ปูได้รู้จักคนที่ต้อยกว่าเรา ทำให้รู้สึกว่าคุณค่ามากยิ่งขึ้น แต่ผลเสียก็มีตรงที่ทำให้เราสูญเสียครอบครัว ความรัก เสียอนาคต ทำให้เราไม่เหมือนคนทั่วไป จะมีแต่คนมองไม่ดี ปูบอกว่าตัวเองเกิดมาเพื่อทำลายครอบครัว ทำให้แม่ผิดหวัง ทำให้แม่ร้องไห้ ทั้งที่เราผิดมาหลายครั้ง แม่ก็ยังให้อภัย แม่ให้อีกาส ปูคิดว่าตอนนี้เวรกรรมย่อมมาหาแล้ว

ปูบอกว่าตำรวจบางคนก็ดี บางคนก็ไม่ดี คนไม่ดีชอบจับหน้าอก ไม่ซื้อสตั๊ด ชอบกินเงินประกัน พอจับคนเสฟก็บอกว่าให้เอาเงินมาประกัน แล้วจะไม่ส่งเข้าโรงพัก พอรับเงินไปก็เก็บเข้ากระเป๋ามีการลงทะเบียนเป็นเรื่องเป็นราว ตำรวจไม่ชอบจับต้นตอ ชอบจับคนเสฟแล้วก็รอเอาเงินสำหรับกฎหมายสามารถคุ้มครองเราได้ กฎหมายมีความยุติธรรม ซื้อสตั๊ด พวกอัยการ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จะดีกับเยาวชน จะถามว่าต้องการอะไรไหม ไม่ให้เราเผชิญคนเดียว ปูสัญญากับตัวเองว่าจะไม่เอายาบ้าอีกแล้ว เรามีทิศทางที่จะไปได้ จะไม่สนิทกับเพื่อนกลุ่มไม่ดีเหมือนก่อน จะทำตัวใหม่

กรณีศึกษาที่ 6

พงษ์อายุ 17 ปี เป็นชาย พงษ์เป็นพี่คนโต มีน้องสาว 1 คน มีพี่ชายต่างพ่อ 1 คน และมีน้องชายต่างพ่ออีก 1 คน พ่อกับแม่เลิกกันตอนพงษ์อายุ 10 ปี ปัจจุบันแม่ไปมีสามีใหม่ รวมแล้วแม่มีสามี 3 คน พงษ์พักอยู่กับยาย น้า น้าสะใภ้และน้องสาว ที่จังหวัดปทุมธานี ส่วนพ่อพักกับพี่ชายและน้องชายที่แปดริ้ว พงษ์บอกว่าตัวพงษ์เองไม่ถูกกับน้าสะใภ้ เพราะน้าสะใภ้ขี้น บอกว่าพงษ์เสี่ยงเสียชีวิต พงษ์จึงไม่ชอบและไม่สามารถพูดจากับใครได้ เพราะน้าสะใภ้มีอำนาจในบ้าน พงษ์เล่าว่าขนาดน้าชายยังกลัwn้าสะใภ้เลย พงษ์ได้เรียนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ต้องออกจากโรงเรียนเพราะที่บ้านไม่มีเงินส่ง หลังจากนั้น พงษ์ก็มาช่วยน้าชายทำงานรับซื้อของเก่า เห็นน้าเล่นยาบ้ากับลูกน้อง เลยจำไว้ เอามาเล่นเอง เพราะน้าไม่ได้ชวน และอยากรู่ว่าคืออะไร เสฟแล้วจะเป็นอย่างไร บางครั้งน้าก็ให้ไปซื้อให้ บางครั้งก็ไปซื้อกับน้า แต่ตอนนั้นไม่รู้ว่าเป็นยาบ้า รู้แต่ราคา เลยขอเงินยาย ขอครั้งละเล็กละน้อยหลาย ๆ ครั้ง พอครบ 100 บาท ก็เอาไปซื้อ ตอนนั้นเพื่อนชวนก็เลยไปเสฟกับเพื่อน เพราะอยากลองอยู่แล้ว ครั้งแรกที่เสฟ เสฟไป 1 ขา แบบสุดคว้น จำวิธีการเสฟมาจากน้า พอเสฟไปแล้วรู้สึกโล่งจุก หายจากหัวไปเลย ยกของหนัก ๆ ได้สบายมาก เสฟแล้วทำให้ทำงานได้นานขึ้น เริ่มเสฟ 9.00 น. ออกฤทธิ์จนถึง 12.00 น. ทำงานได้สบาย ไม่มีอาการง่วงหรือล้า

พงษ์เล่าว่าใช้ยาบ้ามาแล้ว 3 ปี ใช้เพราะอยากรู้อยากลอง แต่มาหลัง ๆ ใช้เพราะมีปัญหาที่บ้าน กับน้าสะใภ้ และเข้ากับเพื่อนที่ดี ๆ ไม่ค่อยได้ เลยหาทางออกให้กับตนเอง ครั้งแรกที่ถูกจับเพราะเสฟกับเพื่อน ถูกจับไปอยู่บ้านเมตตา 3 เดือน ก็ปล่อยออกมา พอออกมา ก็ไปเจอเพื่อนรุ่นพี่ที่ใช้ยาบ้าซึ่งเคยอยู่ในเรือนจำ เลยไปกับเขา เพราะคิดว่าไม่มีใครเข้าใจ พงษ์บอกว่าคราวนี้ทั้งเสฟและขาย ครั้งที่ 2 ที่ถูกจับเป็นเพราะผิดเงื่อนไขของศาลอยู่บ้านเมตตาอีก 5 เดือน พอออกมา ก็ไปอยู่กับเพื่อน ไปเจอพี่ของเพื่อนที่ออกมาจากเรือนจำ ก็เลยรวมเงินกันไปซื้อมาขาย เพราะได้เงินดีครั้งที่ 3 ที่ถูกจับเพราะสายตำรวจล่อซื้อ ตัดสินส่งไปอยู่บ้านกรุณา อยู่ได้ 2 สัปดาห์บ้านแตก เลยกลับมาอยู่ที่บ้าน กลับมาก็กินแต่เหล้า

พอครบกำหนดก็กลับไปอยู่บ้านกรุณา ไปทำผิดในบ้านกรุณา ไปกระต๊อบเด็กในนั้นเลยโดนจับมาอยู่บ้านอุเบกขา

พงษ์บอกว่าเสพยาบ้าแล้วทำให้เขายังมีปัญหาที่บ้านหนักขึ้น ยิ่งทำให้เข้ากับเพื่อนที่ดีไม่ได้ ทำให้ร่างกายทรุดโทรม พงษ์บอกว่ากฎหมายน่าเชื่อถือ และตำรวจก็ซื่อสัตย์ดี คอยให้ความเป็นธรรมกับสังคมและคนในสังคม โทษที่แต่ละคนได้รับพงษ์เห็นว่าเหมาะกับผู้ที่ทำผิดแล้ว ถ้ามียาบ้าเยอะก็ต้องถูกลงโทษเยอะต้องถูกประหารชีวิต พงษ์เสริมว่าถ้าในสังคมไทยไม่มียาบ้าจะน่าอยู่มากยิ่งขึ้น ใจของพงษ์เองอยากไปให้พ้นยาบ้า แต่ไปไหนก็เจอ ที่บ้านพ่อก็มี บ้านยายก็มี ไปไหนก็มียาบ้าทุกทิศ ไม่รู้ว่าจะหนีจากยาบ้าได้อย่างไร

กรณีศึกษาที่ 7

เอกอายุ 18 ปี เป็นชาย เอกเป็นคนโต มีน้องสาว 2 คน เอกจะสนิทกับแม่ เอกเรียนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็ออกจากโรงเรียน ตอนนั้นเอกอายุประมาณ 13-14 ปี พ่อกับแม่ก็ไม่ว่า เพราะก่อนหน้านี้ทางโรงเรียนเคยเชิญผู้ปกครองหลายครั้งแล้ว เนื่องจากเอกเกเร โดดเรียน พอออกมาเอกก็มาทำงานอยู่ซ่อมรถที่พ่อเป็นลูกน้องอยู่ เอกบอกว่าที่บ้านไม่มีใครใช้ยาเสพติดเลย แม้แต่พ่อยังไม่ดื่มเหล้าและไม่สูบบุหรี่เลย ยาเสพติดชนิดแรกที่เอกใช้คือบุหรี่ ต่อมาเป็นยาบ้า สารระเหย เฮโรอีน และกัญชา โดยเอกเล่าว่าใช้ยาบ้าครั้งแรกตอนอายุ 15 ปี สาเหตุที่ใช้เพราะเพื่อนชวน เอกบอกว่าในช่วงแรก ๆ ที่เพื่อนก็ยังไม่สนใจ พ่อเพื่อนชวนหนักเข้าก็เลยลองดู เสพครั้งแรกรู้สึกมัน ๆ แต่เฟลินดี เอกบอกว่าคล้ายกับการสูบบุหรี่ เสพแล้วทำให้ขยันอยากทำนู่นทำนี่ได้ ไม่กินข้าวจะกินแต่น้ำ ใช้วิธีการสูดควันเข้าปอด มีเพื่อนเป็นคนสอนไม่ใช้วิธีการกินเพราะมีรสขม ส่วนวิธีฉีดที่ไม่ใช้เพราะกลัวเข็ม กลัวว่าจะเป็นอันตราย ช่วงที่ใช้ยาบ้าแรก ๆ จะอยากยามาก พอยาใกล้หมดฤทธิ์จะอยากยาอีกเรื่อย ๆ แต่ถ้าไม่มีจริง ๆ จะใช้การสูบบุหรี่แทน จะสูบบวนต่อมวน วันหนึ่งประมาณ 1 ซองเพื่อชดเชยยาบ้า เพื่อไม่ให้เกิดความต้องการยาบ้า เอกบอกว่าเสพยาบ้าแล้วว่าเรงอยากทำงาน เช่น ซ่อมรถ ถ้ายาบ้าหมดฤทธิ์ก็ทิ้งเลย ไม่ทำงานหรือจะให้ทำอะไรก็ไม่เอา ไม่เอาอะไรเลยนอนอย่างเดียว สมมติใช้ยาบ้า 5 วันติด พอยาหมดฤทธิ์จะหลับเป็นตาย 3 วัน ไม่รู้เรื่องเลย ร่างกายรับไม่ไหวแล้วเอกบอกว่าเสพยาบ้าเป็นการอยากทางใจมากกว่า คือไม่มีอาการทางกาย หรือทรุดทราย แต่ใจจะอยาก

เอกเล่าว่าใช้ยาบ้าไปได้ประมาณ 5-6 เดือน พ่อถึงจับได้ พ่อโกรธมาก เอกก็เลยออกจากอยู่ซ่อมรถมาทำงานอยู่ที่บ่อนไฟ ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่เอกใช้ยาบ้ามากที่สุด ใช้ถึงวันละ 15 เม็ดและขายยาบ้าด้วย เพราะเป็นช่วงที่มีเงินมาก เอาเงินไปเที่ยว เลี้ยงยาเพื่อน เล่นการพนัน เอกมีเงินติดตัววันละไม่ต่ำกว่า 7,500 บาท เพราะรับยาบ้ามาเม็ดละ 60 บาท ขายไปเม็ดละ 100 บาท ตอนนั้นพ่อกับแม่เดือนแล้ว แต่เอกไม่ฟัง สนุกกับยา สนุกกับเพื่อนอย่างเดียว ไม่คิดอะไรเลย สิมเต๋า สิมเครียด เอกบอกว่าตอนนั้นติดยาบ้าหนักมาก ไม่รู้ว่าจะเลิกอย่างไร เพราะฤทธิ์ยาฝังอยู่ในตัว พี่ที่เคยใช้ยาบ้ามาก ๆ แนะนำว่าให้ใช้กัญชาตัดฤทธิ์ยา จะทำให้กินข้าวได้ นอนหลับ ไม่ตาค้างเหมือนยาบ้า ก็เลยลองใช้ ปรากฏว่าช่วยได้จริง

เอกบอกว่ายาบ้าไม่มีข้อดี มีแต่ข้อเสีย ทำให้ร่างกายซูบผอม กินข้าวไม่ได้ อยากนอนก็ไม่นอน ทั้งที่ใจอยากนอน แต่ตาค้างอยู่ ทรมาณมาก ประสาทหลอน เอกอธิบายเกี่ยวกับยาบ้าและกัญชาให้ฟังว่ามีผลเสียทั้ง 2 อย่างแต่คนละแบบ ถ้าใช้กัญชาจะเหมือนคนบ้า รู้ตัวทุกอย่างแต่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ จะหัวเราะเอง หัวเราะคนเดียว ยิ่งห้ามยิ่งหัวเราะ มีขนมถุงใหญ่แต่ไหนก็กินหมด หมดฤทธิ์ยากก็หลับ ตื่นขึ้นมาเหมือนคนปกติ แต่ถ้าใช้มาก ๆ จะทำให้ประสาทเสื่อมได้ ส่วนยาบ้าเอกบอกว่าเวลาใช้จะรู้ตัวแต่ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่อยากกินอาหาร ตาค้าง ยาหมดฤทธิ์ก็ไม่เหมือนคนธรรมดา ตรงที่ต้องพยายาม

เสฟอีกเรื่อย ๆ ไม่ซื้อสัตย์ คอยเอายาบ้าให้เด็กเดินยดในบ่อน คือให้เอายาบ้าไปขายในบ่อน ขาย 8 เม็ด เด็กได้ 2 เม็ด ไม่ขายไม่ได้เพราะเด็กที่เดินยดล้วนเป็นคนที่ไม่ม่เงินแต่เสฟยาบ้า ตำรวจสามารถจับได้ตลอด แต่ถ้าคนไหนเสฟยาแต่มีเงินให้ตำรวจ ตำรวจก็ไม่จับสามารถพ้นผิดได้

กรณีศึกษาที่ 8

ต้อมอายุ 17 ปี เป็นชาย อยู่กับพ่อ แม่ และน้องสาวอีก 1 คน บ้านของต้อมอยู่แถวรามคำแหง ที่บ้านไม่มีปัญหาอะไร ต้อมบอกว่าตนเองเรียนถึงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะที่บ้านไม่มีรายได้พอให้เรียนต่อ เมื่อมีปัญหาหรือเรื่องไม่สบายใจต้อมจะคุยกับเพื่อน เพราะเพื่อนคุยได้สนิทใจ ต้อมเล่าให้ฟังว่าสาเหตุที่ไ้ยาบ้าครั้งแรกเพราะเพื่อนชวน เพื่อนคือเรื่อย ๆ ว่าให้ลองเสฟดู เพื่อนก็สอนวิธีเสฟให้ เสฟครั้งแรกไปเสฟที่บ้านเพื่อน ต้อมบอกว่าเสฟแล้วเพลินดี ต้อมใช้วิธีโฟลนแล้วสุดควันเข้าปอด ไม่กล้าใช้วิธีกินกับฉีดเพราะเพื่อนที่สอนบอกว่าจะออกฤทธิ์แรงและเร็วกว่าวิธีสุดควัน จะเป็นบ้าได้ง่าย เลยไม่กล้าลอง ต้อมบอกว่าวิธีสุดควันนี้แรก ๆ ที่ทำไม่เป็น รู้สึกว่าวุ่นวายมาก เพราะขั้นตอนเยอะ พอมาช่วงหลัง ๆ ทำได้คล่องตัวมากขึ้นยาเสฟติดชนิดแรกที่ต้องใช้คือบุหรี ต่อมาเป็นยาบ้า และเหล้า ต้อมเล่าว่าแรก ๆ ก็เสฟอย่างเดียวพอหลัง ๆ รัยยาบ้ามาในราคาถูก เม็ดละ 45 บาท ถุงหนึ่งมี 200 เม็ด เอามาขายคนสนิทเม็ดละ 60 บาท ไม่ค่อยสนิทขาย 80 บาท

ต้อมบอกว่ายาบ้ามีผลดีกับเราตรงที่ทำให้เราขยัน แต่ข้อเสียกลับมีมากกว่าข้อดี ข้อเสียทำให้ร่างกายทรุดโทรม สมองเพี้ยน ต้อมเชื่อในความซัดเจน และความซื่อสัตย์ของกฎหมายว่าสามารถคุ้มครองคนในสังคมได้ แต่ไม่เชื่อตำรวจ เพราะตำรวจไม่ค่อยซื่อตรง ถ้าเรามีเงินให้ตำรวจก็จะไม่จับเรา หรือบางครั้งตำรวจจะก็ให้เราเอายาบ้าไปปล่อยให้ ซึ่งต้องคิดว่าตำรวจเป็นผู้รักษากฎหมายไม่น่าทำผิดกฎหมาย หรือกฎระเบียบระเบียบเสียเอง

กรณีศึกษาที่ 9

วัฒน์อายุ 18 ปี เป็นชาย พ่อกับแม่เลิกกันเมื่อวัฒน์อายุได้ 10 ปี วัฒน์จึงอยู่กับพ่อเลี้ยง แม่ และน้องสาว วัฒน์เป็นคนเรียนดี ได้เกรด 2.8-3.2 ไม่เคยมีปัญหาด้านการเรียน เมื่อวัฒน์เริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัฒน์เริ่มเกเร ทะเลาะวิวาทกับเด็กนักเรียนในโรงเรียนและถูกไล่ออก แม่จึงให้วัฒน์ย้ายไปเรียนที่จังหวัดฉะเชิงเทรามาอยู่กับพ่อ วัฒน์เรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พ่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนได้แค่ 2 เดือน ก็ถูกไล่ออก เพราะเกเรขาดเรียนบ่อย ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท สาเหตุสำคัญที่ทำให้วัฒน์ถูกไล่ออกคือเข้าไปตีนักเรียนรุ่นพี่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขณะครูกำลังสอนอยู่ จากนั้นวัฒน์ก็ไม่ได้เรียนต่อ มาอยู่กับแม่ที่วงเวียนใหญ่ เป็นห้องเช่า มีวัยรุ่นเสฟยาบ้าอยู่ในห้องตรงบันไดก่อนขึ้นชั้น 2 โดยที่ไม่ได้ปิดประตู วัฒน์เดินผ่านทุกวัน พอพบหน้ากันหลายครั้ง วัยรุ่นกลุ่มนั้นเลยชวนให้เสฟยาด้วย วัฒน์อยากรู้ว่าเป็นอย่างไรเลยลองเข้าไปเสฟดู วัฒน์บอกว่าไม่รู้ว่ายเสฟไปเท่าไร แต่รู้สึกว่ลมออกหู หน้ามืด เพลิน ไม่เมา รู้ตัวทุกอย่าง อารมณ์ดี เล่นกีฬา ไม่อยากอาหาร พอของกำลังขึ้น ตอนที่ยากำลังออกฤทธิ์ รู้สึกว่าเหงื่อไหลมาก เหมือนชนหัวลูก แขนสั่น วัฒน์เล่าว่ายังไ้ยาบ้ายังรู้สึกว่ตัวเองต้องเพิ่มปริมาณของเหล้าและบุหรีมากขึ้น ยิ่งทำให้ตัวเองอารมณ์ดีขึ้น เพลิดเพลินมากขึ้น เล่นสνούเกอร์เก่งมากขึ้น บางครั้งไม่มีเงินก็เอาเงินจากเพื่อนหรือบางครั้งก็ไปขโมยเงินแม่มาซื้อ

วัฒน์บอกว่ายาบ้าเสฟแล้วไม่ติด แต่อย่ามีเงินและอย่าไปเห็นคนเขาเล่นยากัน เพราะจะทำให้เราติดถึงยาหักันที ในการเสฟจะใช้วิธีสุดควัน เพราะจะเพลินเวลากำลังลงไฟ วิธีฉีดไม่ใช้เพราะเข้าถึงเส้นเลือด

เลยกลัวว่าจะไวเกินไปเดี๋ยวจะออกฤทธิ์แรง วัฒนคิดว่าป็นวิธีที่สิ้นคิด คงเป็นคนที่ไม่ดี ที่ไม่สามารถกลับตัวได้ใช้กัน เพราะเป็นวิธีที่อันตรายมาก ๆ อาจตายได้ ส่วนวิธีกินก็ไม่ใช้เพราะเร็วเกินไป ไม่ผลิตเฟลิน แต่วัฒนบอกว่าบางครั้งก็ใช้วิธีกิน เพราะบางที่มียาบ้าแค่ชาเดียว ถ้าเอามาฉินจะเสียเวลาและทำให้เสฟไม่อึม ต้องกินไปเลย วัฒนเล่าว่าถ้าตนเสฟยาบ้าบ่อย พอตอนสายหรือตอนกลางวันจะเหมือนคนไม่มีแรง แต่ถ้าเสฟมาก ๆ แล้วพอยามดึกฤทธิ์ก็จะนอนไปเลย 3 วันกว่า บางครั้งนอนเป็นสัปดาห์ กว่าร่างกายจะกระชุ่มกระชวย พอกระชุ่มกระชวยก็จะไปเสฟใหม่ โดยส่วนตัววัฒนมองว่าเพื่อนดี ในกลุ่มมี 8 คน เสฟยาบ้า 5 คน อีก 3 คน ไม่เสฟ เพื่อนในกลุ่มก็ไม่บังคับให้เสฟ ตามใจเขา ไม่มีใครชวนให้เสียคน วัฒนบอกว่าสาเหตุที่ตัวเองเสฟยาบ้าเป็นเพราะอยากรู้ อยากรลอง ตนเองไม่โทษใครเลย โทษตัวเองคนเดียว พอแม่อาจจะผิดตรงที่ไม่บังคับเรา ไม่ว่าเรา ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจอย่างเต็มที่ เลี้ยงดูแบบหย่อน ๆ ไม่ว่า ไม่พูดอะไร วัฒนเพิ่มเติมว่าผลดีของการเสฟยาบ้าทำให้กระชุ่มกระชวย มีแรงเล่นกีฬา อารมณ์ดี แรงเยอะ มีความมั่นใจสูง ผลเสียก็มีตรงที่ทำให้ร่างกายหมดสภาพ ทрудโทรม สมองเพี้ยน ล้า

วัฒนแสดงความคิดเห็นว่าตำรวจไม่ค่อยดี ทำงานเอาหน้า เอาผลงาน ไม่ค่อยซื่อตรง ส่วนสายสืบนอกเครื่องแบบจะชอบยั่วยุยาบ้า นอกจากเราจะเอาเงินให้ตำรวจถึงจะไม่มายุ่งเกี่ยวอะไรกับเรา ส่วนสายตรวจจะตรวจธรรมดาไม่ยัด ไม่โกงอะไรเลย วัฒนบอกว่าถ้าทุกคนทำตามกฎหมายที่มี สังคมจะดี เพราะกฎหมายเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ คอยคุ้มครองให้คนในสิ่งทำในสิ่งที่ถูกต้อง

กรณีศึกษาที่ 10

โตอายุ 17 ปี เป็นชาย อยู่กับพ่อ และพี่สาว ปัจจุบันแม่ของโตเสียชีวิตแล้ว สาเหตุเพราะใช้เฮโรอินเกินขนาด ตอนนั้นโตอายุ 15 ปี โตบอกว่าพี่สาวก็ติดเฮโรอินเหมือนกับแม่ เพราะแม่ใช้เฮโรอินตั้งแต่ท้องโตได้ 3 เดือน ส่วนพ่อไม่ติดยาเสฟติดแต่จะกึ่งเหล้าอย่างเดียว โตบอกว่าจริง ๆ แล้วที่บ้านของโตมีความสุข ไม่มีเรื่องทะเลาะหรือขัดใจกันแบบละเมียดเมียดมีปัญหอะไรจะคุยให้ที่บ้านฟัง โดยเฉพาะพี่สาว เพราะวัยใกล้เคียงกัน และคุยกันรู้เรื่อง เข้าใจกันดี ที่บ้านไม่มีใครใช้ยาบ้า มีแต่เพื่อนที่ใช้ แต่ก็ไม่เคยมีเพื่อนคนไหนชวนให้ทดลองเสฟ สาเหตุที่โตใช้ยาบ้าเพราะอยากรู้ฤทธิ์ยา โดยโตเป็นคนขอเพื่อนลองเอง ขอหลายครั้ง พอครั้งสุดท้ายเพื่อนไม่ให้เลยโกรธ เพื่อนจึงให้ โตบอกว่าเสฟยาบ้ามา 3 ปีแล้ว เมื่อพ่อรู้เรื่องพอกลัวว่าโตจะไปเป็นเด็กติดยาเร่ร่อน จึงยอมให้โตเสฟยาบ้าอยู่ที่บ้าน ไม่ให้ไปเสฟนอกบ้าน

โตเล่าว่าเสฟยาบ้าแล้วทำให้ขยัน สบาย โส้ง เมื่ออาหาร ทำให้อะไร ๆ ได้นานขึ้น ไม่่วง ไม่รู้สึกว่ายากนอน โตบอกเพิ่มเติมว่ายาบ้าเป็นยาที่เสฟแล้วไม่ติด ไม่มีอาการทางกาย แต่อย่าให้เห็นเพราะถ้าเห็นจะอยาก โตใช้ยาบ้าครั้งละประมาณ 10-20 เม็ด ขึ้นอยู่กับว่ามียาหรือไม่ และมีเพื่อนร่วมเสฟมากไหม วิธีที่โตใช้เป็นวิธีการสูดควันแบบบุหรี่ เพราะขณะกำลังสนไฟรู้สึกเฟลินดี เคลิ้ม ถ้าใช้วิธีการกินจะไม่รู้รสชาติ เพราะเข้าไปในตัวเลย ไม่มีวิธีการเสฟ ไม่ได้รสชาติ และจะออกฤทธิ์ช้าแต่แรง คนที่ใช้วิธีกินดูได้การกระทำจะเป็นอย่างพวกที่ป็นเสา กระโดดตึก ส่วนวิธีฉีดโตบอกว่าจะเป็นวิธีของพวกที่ใช้ยาบ้าแทนผงคือปกติถ้าจะใช้ผงหรือเฮโรอินต้องใช้วิธีฉีด แต่ถ้าไม่มีของจะใช้ยาบ้าแทนเพราะสามารถทดแทนกันได้บ้าง แต่สำหรับตัวโตเองไม่ได้ติดผง เลยคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้วิธีนี้ เพราะวิธีสูดควันก็เป็นวิธีที่เหมาะสมกับตนเองดีอยู่แล้ว โตเล่าว่ายาบ้าส่วนใหญ่จะได้มาจากเพื่อน จากข้างบ้าน เพราะออกจากประตูบ้านก็เจอยาบ้าเต็มไปหมด ไปไหนก็เจอแต่ยาบ้า คิดว่าถ้าตนออกไปจากบ้านกรุณาแล้วคงต้องกลับไปใช้ยาบ้าเหมือนเดิม คงหนีไม่พ้น เพราะสังคมรอบบ้านเป็นที่ขายและที่เสฟ อย่างตัวของโตเองรับยาบับาราคาเม็ดละ 40 บาท นำมาขายราคาเม็ดละ 70-80 บาท ได้กำไรเท่าตัว รายได้ดี

โตบอกว่ายาเสพติดชนิดแรกที่โตใช้คือกาว เพราะหาซื้อได้ง่าย และเห็นเพื่อนใช้กันอยู่ ต่อมาเป็นยาบ้า โดยโตถูกจับเพราะมียาบ้าอยู่ในตัว 20 เม็ด ซึ่งคดีนี้สามารถประกันได้ แต่ต้องใช้เงินมากถึง 20,000 บาท โตบอกว่าไม่มีเงินจึงยอมติดคุกมาอยู่ในบ้านกรุณา โตเล่าว่าโตเรียนจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วก็ออกมาเอง เพราะตอนนั้นไม่ชอบเรียนหนังสือและไม่มีเงิน แต่โตบอกว่าสำหรับคนที่กำลังเรียนอยู่ ขอให้ตั้งใจเรียน เพราะการศึกษาจะทำให้เราประสบความสำเร็จในอนาคตได้ และโตยังเสริมว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ประชาชนทั่วไปเคารพ เพราะศักดิ์สิทธิ์จริง บิดพริ้วไม่ได้ ตัดสินอย่างไรก็อย่างนั้น แต่สำหรับตำรวจโตบอกว่าตนไม่มีความเคารพเลย เพราะตำรวจไม่ค่อยซื่อสัตย์ โดยยกตัวอย่างที่โรงพักวัดพระยาไกรว่า ทั้งโรงพักมีตำรวจที่อยู่ 2-3 คน ที่เหลือไม่ดี ที่หลังโรงพักตำรวจปล่อยยาบ้ากันเอง เห็นแก่เงิน ทำตัวไม่ให้ประชาชนเคารพ

กรณีศึกษาที่ 11

นกอายุ 15 ปี เป็นชาย อยู่กับพ่อแม่ และพี่สาว 1 คน นกบอกว่าที่บ้านเสพยาบ้ากันทุกคน และแวกบ้านมีทั้งเสพและขายยาบ้า เพื่อนส่วนใหญ่ที่นกคบอยู่ด้วยก็เสพยาบ้า นกเล่าว่าที่บ้านพ่อกับแม่มีปัญหากัน ทำให้ตัวเองเครียด ครั้งแรกที่เสพยาบ้าเพราะเพื่อนชวน และตัวเองอยากลองดูว่าเสพแล้วจะเป็นอย่างไร รวมกับทะเลาะกับที่บ้านมาด้วย เลยลองใช้ยาบ้า นกเล่าว่าเสพแล้วทำให้ลืมความทุกข์ไปได้ชั่วขณะเพราะมันแต่ให้ความสนใจกับการเสพยา เมื่อเสพไปจะรู้สึกเคลิ้ม อยากทำงาน ขยัน ตาสว่าง ไม่ยอมนอนและเบื่ออาหาร วิธีที่นกใช้เป็นวิธีการสูดควัน เหตุผลเพราะได้รสชาติดี เคลิ้ม และเป็นอันตรายต่อร่างกายน้อยที่สุด ขั้นตอนไม่ยุ่งยากและเรายังรู้ตัวว่าเราทำอะไรลงไปบ้าง แต่วิธีกิน เป็นวิธีที่ออกฤทธิ์ช้าแต่ฤทธิ์จะแรงมาก ออกฤทธิ์ที่หนึ่งเราจะไม่รู้ตัวเลยว่าเราทำอะไรลงไป จะหิวแหว เหมือนกับที่โทรทัศน์ลงข่าวว่าป็นตึก กระโดดตึก จับเด็กเป็นตัวประกัน และวิธีฉีดเป็นวิธีที่มีขั้นตอนมากและยุ่งยาก ต้องผสมยา ต้องมัดแขน ต้องฉีดให้เข้าเส้นพอดี กลัวว่าจะหนีไม่ทันตำรวจ และกลัวตายด้วย เพราะเข็มสกปรก เข้าเส้นเลือดไว แต่เราใช้วิธีสูดควัน ยังรู้สึกว่ารปอดพองโต หัวใจเต้นแรง ถ้าใช้วิธีฉีดแล้วยาเข้าไปที่หัวใจเร็ว กลัวว่าจะตาย และคนที่ใช้วิธีฉีดส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ดื้อยามาจากวิธีสูดควัน คือวิธีสูดควันไม่เพียงพอแก่ความต้องการ หรือต้องการจะเลิกเฮโรอีนเลยมาใช้ยาบ้าแทน เพราะฤทธิ์น้อยกว่า

นกบอกว่าถ้าเสพ 2 ขา หรือประมาณ 1/2 เม็ด จะอยู่ได้ 2 วัน พอเสพไปได้ประมาณ 5 เดือน จะต้องเพิ่มปริมาณยาวมากขึ้น เพราะจำนวน 1-2 เม็ดเริ่มไม่เพียงพอแล้ว ตัวนกเองเริ่มจากการเป็นผู้เสพจนมาเป็นผู้ขายรายใหญ่ โดยรับของจากคลองเตยในราคาเม็ดละ 30-35 บาท ขายราคาเม็ดละ 50-80 บาท ถ้าเป็นยาเกรดเอขณะเผากลิ่นจะหอมจะขายราคา 80 บาท เกรดไม่ดีขณะเผาก็จะไม่ค่อยได้กลิ่นจะขายราคา 50-60 บาท ลักษณะของยาจะมีหลายรูปแบบ แต่คุณสมบัติและฤทธิ์ของยาจะคล้าย ๆ กัน ที่ทำออกมาหลายแบบเพื่อจูงใจคนเสพเท่านั้น

นกล่ากรรวิธีเสพโดยการสูดควันให้ฟังว่า ก่อนอื่นต้องเอาฟรอยบุหรีมาพับเป็นเรือแล้วเอายาบ้าใส่ลงไป จะใส่ทั้งเม็ดหรือจะหักเอาก็ได้ จากนั้นจุดไฟเผาที่ได้กระดาษฟรอย(เรือ) ใช้หลอดสูดควันที่ลอยออกมาจากยา หรือใช้ตัวผ่าน (น้ำ) มาดักก่อนแล้วค่อยสูดก็ได้ ถ้าสูดเลยจะแสบคอ เสพได้ไม่ค่อยนาน แต่ถ้าใช้ตัวผ่านจะทำให้การดูดยาสั้นมากยิ่งขึ้น นุ่มคอขึ้น สามารถเสพยาได้นานขึ้น ถ้าเสพกันหลายคนก็ผลัดกันดูด นกเรียกยานี้ว่ายาเปลี่ยนนิสัย เพราะจะทำให้เปลี่ยนเป็นคนละคนทันที

นกบอกว่ากฎหมายทำให้สังคมสงบสุข ทำให้คนที่ทำผิดเกรงกลัว กฎหมายน่าเคารพ น่าเชื่อถือ แต่สำหรับตำรวจแล้วนกไม่ให้ความเคารพ เพราะตำรวจชอบเกาะคนที่เสพยา กิน จะเอาแต่เงิน บังคับให้เด็กขายยาบ้า ไม่ซื่อสัตย์ต่อสังคม

กรณีศึกษา 12

ไอ้เป็นหญิง อายุ 16 ปี เข้าอยู่บ้านปรานีเป็นครั้งที่ 3 เดิมอาศัยอยู่กับปู่และย่าที่แฟลตดินแดง พ่อติดเฮโรอินและเสียชีวิตไปเมื่อ 3 ปีก่อน แม่ทิ้งไปตั้งแต่เด็ก ๆ ปู่กับย่าเป็นผู้ดูแลโดยไม่เคยเข้าเรียนโรงเรียนใด ๆ และหัดอ่านหนังสือเมื่อเข้าอยู่บ้านปรานีเป็นครั้งแรก ถูกจับครั้งแรกข้อหาลักทรัพย์และอีก 2 ครั้งถือครอบครองยาบ้า ปู่อายุ 81 เป็นหัวหน้าครอบครัวเลี้ยงชีพด้วยการตัดผม ย่าเป็นโรคประสาทอยู่บ้าน มีน้องอยู่บ้านอุปถัมป์ไม่ได้รับออกมา ไอ้ขาดผู้ดูแลและควบคุมความประพฤติเพราะปู่ทำงานทุกวัน ต้องขึ้นรถเมลไปตัดผม ไอ้เริ่มใช้ยาบ้าเมื่ออายุ 13 ปี ทั้งขายและกินเสฟ โดยมีคนรู้จักชวนให้ลองเสฟก่อน แล้วก็ให้เอาไปขายให้ ได้ค่าจ้าง คือ ขายให้เขา 10 เม็ด จะได้ 1 เม็ด ถ้าได้ยอดเยอะ ๆ ก็จะมีเสฟเองแบ่งขายด้วย แห้งที่รับมาแล้วก็ขายคือคลองเตยโดยหนีออกจากบ้านมาอยู่กับคนที่ชักชวนมาลองตอนแรกเป็นผู้หญิง ลองเสฟตอนแรกรู้สึกอาเจียน ขม ใจเต้นเร็ว แน่นหน้าอก หายใจไม่ค่อยสะดวก ลองครั้งเดียวก็ติดเลย เพราะรู้สึกสนุกอยากลองอีก วิธีเสฟคือ เอาฟอยล์จุดไฟแช็คแล้วลอกกระดาษ ทำเหมือนเรือใส่ยาบ่าลงไปเอาไฟลนเอากระดาษพันเป็นหลอดจุดควันขึ้นแล้วกลืนควันลงไป ส่วนเวลาขายก็จะขายบนแฟลตหรือบริเวณบ้านของคนี่ชวนไปขายได้ 3-4 เดือน โดยยื่นขาย ยืนฟังเสฟ ส่วนมากจะขายให้คนรู้จัก คนเคยเห็นหน้า จะส่งสัญญาณกันโดยผิวปาก จะเก็บยาไว้ในเสื้อชั้นในบ้าง ตามต้นไม้ที่รก ๆ บ้าง วิธีส่งรับกันคือ จะหนีบห่อกระดาษอะไรก็ได้ เช่น ตำรอกเมส จะเดินไปไว้จุดพิกแล้วมารับเงินไปก่อน จากนั้นให้ลูกค้าหยิบของเอาเอง ตามแถวๆ ล้อรถ ได้ล้อรถบ้าง รับมาตัวละ 30 บาท ขาย 50 บาท

ไอ้ใช้ยาตั้งแต่อายุ 13 และดูดทุกวัน ไอ้จะดูดอย่างเดียวไม่กินเพราะคิดว่ากินแรงกว่าดูดมาก แล้วก็เคยเห็นคนที่กินกระโดดตึกตายแล้วกลัว จนรู้สึกว่าร่ากายไม่ไหวก็เลยเลิกเองได้ 4-5 เดือน ระหว่างหยุดยาไปขโมยของที่ห้างเลยถูกส่งตัวเข้าบ้านปรานี อยู่ได้ 4 เดือนกว่าถูกปล่อยให้กลับบ้าน กลับมาได้ 2-3 อาทิตย์ก็เสฟอีกเพราะเพื่อนมาชวน สถานที่เสฟเป็นที่บ้านเวลาปู่ไม่อยู่ หรือแฟลตที่ไปขายหรือไม่ก็เปิดห้องเช่า เสฟกันที่ 5-10 คน กลับบ้านครั้งนี้ไปรับมาจากอินทมะ ตัวละ 50 บาท ไอ้จะเก็บยาไว้ในเสื้อชั้นในหรือกระเป๋าสะพาย ยาที่ได้มาเสฟครึ่งหนึ่ง ขายครึ่งหนึ่ง โดยเอาไปขายที่ดินแดงแถวบ้าน จนมาโดนจับรอบ 2 อยู่ได้ 9 เดือน ออกไปก็ขายแล้วก็เสฟอีก โดยไปรับมาจากแถวคลองเตยมีคนพาไปเป็นแหล่งผลิตเลย เอามาที่ 300-400 เม็ด แพ็คใส่หลอดยาว ๆ บางครั้งใส่ถุงแล้วก็มัดสกอตเทปดำ ซ่อนไว้ในเสื้อชั้นใน วิธีการขายก็จะยื่นหมุยื่นแมว กันเลย จนมาโดนจับครั้งที่ 3 รวมไอ้มีประสบการณ์เกี่ยวกับยาบ้าเป็นเวลา 3 ปี ซึ่งเคยเสฟมากๆ ไม่ได้นอน 4-5 วัน แล้วก็หลง คิดว่าตำรวจจะจับ ตำรวจมาล้อมบ้าน พอได้นอนตื่นขึ้นมาก็จะหาย ส่วนเงินที่ได้ไม่เคยเก็บเลย จะไว้กินเที่ยวจนหมด

ไอ้คิดว่า การอยู่บ้านปรานีดีกว่าออกไปเพราะถ้าออกไปคงจะขายยากและอยากเลิกยาเพราะเป็นห่วงปู่กับย่าซึ่งแก่มาแล้วและไม่มีใครเลี้ยง ไอ้กังวลถึงอนาคตข้างหน้าอยากเรียนหนังสือต่อและหางานทำ ไอ้คิดว่าจะเป็นประโยชน์ถ้าวัยรุ่นได้อ่านเรื่องของไอ้บ้างและไม่ทำอย่างไอ้

กรณีศึกษาที่ 13

หญิง อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ปวช. ปี 1 พ่อแม่มีลูก 3 คน หญิงเป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชาย 2 คน ใช้ยาบ้าครั้งแรก ตอนเรียนอยู่ ปวช. ปี 1 ใกล้จะขึ้นปี 2 เพราะอยากลอง เนื่องจากเห็นเพื่อนลองประกอบกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนซึ่งมีนักเรียนทั้งผู้ชายผู้หญิงเสฟกันมากในห้องน้ำ โดยหญิงออกปากให้เพื่อนสอนและให้เพื่อนไปซื้อยาจากรุ่นพี่ในโรงเรียนมา 1 เม็ด ราคา 70 บาท เสฟคนละครึ่งเม็ดกับเพื่อน 2 คนในห้องน้ำของโรงเรียน เสฟโดยวิธีดูดหลอดหลังจากเสฟไปแล้วรู้สึกอรรยสาติของยาเหมือนช็อคโกแลต จากนั้นก็

ทำให้เกิดอาการอยู่ไม่สุข อยากทำโน่น อยากทำนี่ รู้สึกใจเต้นเร็ว อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ต้องหาอะไรทำในตอนนั้น จะตั้งใจฟังครู แล้วก็เขียน ครุฑมากี่พูตมากขึ้น และเรียนรู้เรื่องมากขึ้น อาการร่วมอย่างอื่นก็คืออาการนอนไม่หลับ กว่าจะได้นอนเกือบสว่างบางครั้งไม่นอนทั้งคืน

หลังจากลองเสฟครั้งแรกแล้วรู้สึกสนุกอยากจะลองอีก ก็ได้ลองเสฟเรื่อยมา เสฟทุกวันโดยจากปกติ เสฟครั้งตัวก็มาเสฟวันละ 1 ตัว 2 ตัว 3 ตัว แต่ไม่เคยเกิน 5 ตัวต่อวัน จะเสฟวันจันทร์ถึงศุกร์ที่โรงเรียน ส่วนเสาร์อาทิตย์อยู่บ้านก็จะไม่เสฟนอนอย่างเดียว หลัง ๆ มาจะเป็นคนซื้อยาเอง ซื้อจากรุ่นพี่ในโรงเรียน วิธีซื้อก็จะบอกว่าเอากี่ตัว แล้วก็หลบมุมเข้าไปในห้องน้ำ 2 คน แล้วหยิบเงินยื่นของให้กัน เมื่อได้ของมาจะเก็บโดยจะห่อกระดาษแล้วห่อฟอยล์กันขึ้นแล้วเก็บไว้ในเสื้อในถ้าเสฟไม่หมดก่อนขึ้นห้องเรียน เงินที่นำมาซื้อยาจะขอพ่อกับแม่โดยที่พ่อแม่ไม่รู้ว่าจะนำไปซื้อยา หญิงเคยมีความคิดที่จะขายด้วยแต่ก็ทำไม่ได้เนื่องจากเวลาได้ยามาก็จะนำมาเสฟทั้งหมด เหตุผลอีกอย่างคือไม่รู้จะขายให้ใคร หญิงเรียนจนถึง ปวช. ปี 2 เทอมแรกยังไม่จบดี ก็หยุดไม่ไปเรียน และหนีออกจากบ้านไปอยู่บ้านเพื่อนแถวราชบุรีบูรณะ เพราะอยากมีเพื่อนคุยไว้ปรึกษาเนื่องจากที่บ้านอยู่กันแบบต่างคนต่างอยู่ และน้อยใจพี่ชายที่ไม่สนใจ และแม่เจาก็จัดการกับชีวิตคนมากเกินไป ตอนที่ไปอยู่บ้านเพื่อนได้เริ่มรู้จักกับแฟน และย้ายไปอยู่บ้านแฟน ซึ่งแฟนเป็นคนขายยาบ้า แต่แฟนก็ไม่ชอบให้หญิงเสฟ แต่หญิงก็อดไม่ได้ เนื่องจากเห็นทุกวัน ทำให้เกิดความอยากเสฟ หญิงจะเป็นคนเก็บยาให้แฟน แล้วแฟนส่งให้ลูกค้าอีกที ส่วนใหญ่จะเก็บไว้ในเสื้อชั้นใน หรือไม่ถ้าอยู่ในห้องก็จะซ่อนไว้ตามที่ต่าง ๆ เช่น กล่องไม้ขีด ในหมอน หมอนข้าง ตุ๊กตา โดยยัดถุงรวมกัน ถุงจะเป็นถุงยาเล็ก ๆ โดยแฟนจะเป็นคนขายให้เพื่อน ๆ หรือไม่ก็คนทำงานละแวกนั้น ราคาขายตัวละ 80 - 100 บาท โดยไปรับมาตัวละ 50 - 60 บาท วันหนึ่งขายได้ 10 ตัวขึ้นไป

หญิงเคยโดนจับครั้งหนึ่งจากตำรวจนอกเครื่องแบบซึ่งความจริงจะมาจับแฟน แต่ยายอยู่ที่ตัวหญิง ตำรวจต้องรองให้หญิงล่อซื้อจากแฟน แต่หญิงไม่ทำ จึงโดนข้อมาไว้ที่ในครอบครอง 1 เม็ด ถูกส่งไปอยู่บ้านมุทิทา แต่แม่ก็ได้ประกันตัวออกมาอยู่บ้านเป็นเด็กดีได้ไม่ถึงเดือนก็กลับไปเสฟยาอีก เพราะยังทำให้เลิกไม่ได้ ยังอยากเสฟอยู่โดยกลับไปหาเพื่อนเดิม ๆ แฟนคนเดิม ออกมาเสฟบ้านเพื่อน ความจริงแถวบ้านหญิงก็มีแต่หญิงจะไม่ซื้อแถวบ้านเพราะคนรู้จักกันหมด กลัวพ่อแม่จะขายหน้า เสฟจนสภาพร่างกายโทรมกว่าเดิมเพราะไม่ได้พักผ่อน ไม่กินอะไรเพราะไม่หิว กินแต่น้ำ บางทีน้ำก็ไม่อยากกิน

กรณีศึกษาที่ 14

เอ็ม อายุ 17 ปี พ่อแม่แยกกันอยู่ เอ็มอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงการศึกษาชั้นม.3 แต่เรียนไม่จบเพราะติดเพื่อน ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสฟตอนเรียนอยู่ชั้นป.6 อายุ 13 ปี เพราะเพื่อนแถวบ้านชวนให้ลอง แถวชุมชนสะพานแขวน เสฟกับเพื่อนหลายคนทั้งผู้ชายผู้หญิงที่บ้านของเพื่อน โดยวิธีดูดหลอด เสฟไป 2 เม็ดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หลังจากเสฟเข้าไปรู้สึกกระสับกระส่าย อยู่ไม่สุข มือไม่ว่างต้องหาอะไรทำตลอด เช่น เห็นบ้านสกปรกก็ต้องทำ ซักผ้า ทำโดยไม่เหนื่อย หลังจากหมดฤทธิ์ยา ก็จะนอน

หลังจากเรียนจบป.6 พ่อก็ส่งเอ็มไปอยู่ที่จังหวัดอุดรดิตถ์ ก็เรียนซ้ำชั้นป.6 อีกเพราะเอกสารไม่ครบเรียนถึงม.2 เทอมปลายก็เริ่มเสฟยาอีกครั้งเพราะเพื่อนชักจูง โดยให้เพื่อนเอายามาให้และเช่าโรงแรมเป็นสถานที่เสฟ ยาราคาเม็ดละ 40 บาท นอกจากโรงแรมแล้วก็เสฟกันตามบ้านเพื่อน และอยู่ซ่อมรถของเพื่อน โดยช่วยกันออกเงินร่วมกับเพื่อนเพื่อซื้อยา โดยหาเงินมาซื้อจากการรับจ้างทำงาน เช่น ล้างจาน กวาดบ้าน ถูบ้าน

ต่อมาเอ็มหนีออกจากโรงเรียนกลับมาอยู่กรุงเทพเพราะมีปัญหาครอบครัว แม่โดนตำรวจจับ พ่อเลี้ยงไม่ค่อยมีเวลาดูแล หลังจากกลับมาอยู่กรุงเทพ เอ็มก็เสฟยาทุกวัน เคยเสฟมากที่สุดวันละ 10 เม็ด เวลา

เช้า กลางวัน เย็น เนื่องจากอยากได้เงินจึงเริ่มเดินยอให้เพื่อน ให้นำ สงยาโดยการรับเงินลูกค้าไว้ก่อนแล้ว จึงค่อยส่งของให้ ถ้าลูกค้ากลัวเอ็มเชิดเงินหนักก็จะเอาของไปก่อนแล้วค่อยจ่ายเงิน เงินที่ได้มาก็จะนำไปจ่าย เพื่อนเจ้าของยา โดยเพื่อนไปรับมาอีกทอดหนึ่งจากคลองเตยบ้าง จากถนนตกบ้าง จากถนนเชื้อเพลิงบ้าง ซึ่ง เอ็มจะรับยาจากเพื่อนมาเม็ดละ 40 บาท มาขายเม็ดละ 70-80 บาท ถ้าเอ็มเดินยอได้เยอะก็จะตัดยอแล้ว นำไปขายเอง ซึ่งจะได้เงินมากกว่าเดินยอให้เพื่อน เอ็มจะไปซื้อยาจากหลายที่ เช่น เชื้อเพลิงอยู่แถว พระราม 3 โรงเหล็ก จตุมิตร คลองเตย รู้จักเพราะเพื่อนเคยพาไป เวลาไปซื้อยาอย่างใดที่คลองเตยก็จะไปโดย รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง รถรับจ้างพอลงจากรถก็เดินเข้าซอยไปในบ้าน จ่ายเงินแล้วก็รับของมาเก็บของไว้กับ ตัวบริเวณข้างเสื่อใน กระเป๋ หรือข้างๆเอว นอกจากนี้ก็จะเก็บไว้ตามสถานที่รอบตัว เช่น ตามบ้าน พื้นปูน ผังดินไว้ใต้ต้นไม้แถวๆบ้านซึ่งง่ายต่อการนำมาขาย ในช่วงที่ขายเอ็มก็จะเสพยาด้วยโดยใช้เวลาช่วงที่ไม่มีลูกค้า หลังจากนั้นจึงกลับมาขายต่อ เอ็มขายอยู่แถวพุทธบาทหน้าบ้าน ลูกค้าก็จะเดินมาซื้อเอง แถวบ้านเอ็มจะ ขายกันเกือบทุกบ้าน เงินที่ได้จากการขายก็จะเก็บไว้ บางทีก็เอาไปซื้อของกินของใช้ เสื้อผ้า เอ็มเคยคิดจะ เลิกเสพแต่ก็เลิกไม่ได้เพราะติด ถ้าไม่ได้เสพก็จะกระสับกระส่าย ต้องดิ้นรนหาเมาเสพให้ได้ ในการเสพส่วนใหญ่จะชอบวิธีผ่านน้ำมากกว่าดูดหลอด ในเรื่องการขายไม่คิดจะหยุดเพราะอยู่ตัวคนเดียวไม่มีรายได้

กรณีศึกษาที่ 15

แนนอายุ 14 ปี การศึกษาชั้น ป. 5 อาศัยอยู่กับแม่ บ้านอยู่ดอนเมือง ได้เสียกับแฟนก่อนพ่อแม่วี๊ดเลยจับแต่งงาน แล้วย้ายไปอยู่บ้านแฟนก็เริ่มทำอาชีพนี้ เพราะบ้านแฟนเค้าทำอยู่ก่อนแล้ว รวมทั้งญาติ ๆ ของแฟนด้วย โดยแนนเป็นคนขายอย่างเดียว ไม่ได้เสพ เคยคิดที่จะเสพแต่ว่าตอนนั้นต้องเลยไม่เสพ แต่หลังจากทะเลาะกับแฟนเพราะแฟนเป็นคนเจ้าชู้เลยทำแท้ง ในบ้านแนนจะทำหน้าที่เอายาบ้าใส่ในหลอดไว้ขายให้กับลูกค้า หลอดยาวใส่ได้ 10 – 20 เม็ด หลอดหนึ่งก็ 10 - 15 เม็ด โดยมีญาติของแฟนเป็นคนไปรับยามาให้ไปรับที่แหล่ง คือคลองเตย รับมาแพคหนึ่งมี 12 ถุง ถุงหนึ่งมี 200 เม็ด วิธีเอาใส่หลอดก็คือนำหลอดดูดน้ำมาตัดแล้วก็เอายาบ้าใส่เข้าไปแล้วก็บิด เสร็จแล้วก็เอาไปเก็บ สถานที่เก็บก็มีใต้ถุนบ้านโดยขุดไว้ในดิน กระเป๋ หรือไม้ก็ดันมะขามจะมีช่องเก็บจะไม่เก็บไว้กับตัว เวลามีคนมาซื้อก็จะให้รอและไปหยิบมาให้ โดยวางไว้หรือไม้ก็โยนแล้วให้คนซื้อวางเงินไว้ จะไม่ส่งให้กับมือ แนนจะขายเม็ดละ 80 บาท ถ้าซื้อน้อย แต่ถ้าซื้อเยอะตั้งแต่ 20 – 30 เม็ดขึ้นไปก็ขายเม็ดละ 70 บาท ทำอยู่ประมาณ 2 เดือน ก็โดนตำรวจจับข้อหาไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย

กรณีศึกษาที่ 16

เดือน อายุ 9 ขวบ การศึกษาชั้น ป. 1 พ่อแม่มีลูกสาว 4 คน เดือนเป็นลูกสาวคนโต อาศัยอยู่แถว คลองเตย ยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าครั้งแรกโดยการหิ้วและขายตอนอายุ 7 ขวบ โดยป้าซึ่งเป็นพี่สาวของแม่อาศัยอยู่บ้านเดียวกันเป็นคนสั่งให้ทำ ซึ่งช่วงเวลานั้นเป็นช่วงปิดเทอมหลังจากเรียนจบ ป. 1 พอติเดือนจึงมีเวลาว่าง ป้าจึงมาชวนให้ทำ โดยที่เดือนไม่รู้ว่สิ่งนั้นคือยาบ้า ทำมา 2 – 3 เดือน จึงได้รู้เพราะดูข่าวจากโทรทัศน์ พอรู้ว่าเป็นยาบ้าก็ไม่อยากทำต่อ แต่ป้าให้เดือนทำต่อไป

วิธีการไปซื้อยาป้าจะเป็นคนพาเดือนไปที่ล๊อค 1 ซึ่งเป็นสถานที่ขายซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านของเดือน คืออยู่เฟลต 8 โดยเดินไป บางครั้งก็นั่งมอเตอร์ไซด์ไปคนละคัน ป้าจะเข้าไปในบ้านหลังที่ขายพร้อมกับเดือน โดยจะเป็นคนจัดการตกลงเรื่องซื้อแล้วก็จ่ายเงิน จากนั้นป้าจะกลับออกมาก่อน แล้วให้เดือนเป็นคนรอรับยา เดือนจะเก็บยาไว้ในกระเป๋ากางเกง รับยาครั้งละประมาณ 200 เม็ด กับ 400 เม็ด แต่ถ้ามากที่สุดคือ 600 เม็ด

ติด แสงก็เลยลองดูว่าถ้าเสฟแล้วจะติดจริงไหม ประชดโดยการทำจริงไปเลย เลยติดบุหรืจริง แสงเล่าว่า พอสูบบุหรืนานเข้าเพื่อน ๆ ก็เริ่มชวนกันไชยาบ้า ก็เลยให้เพื่อนซื้อมาให้ ตอนนั้นอายุ 16 ปี พอเสฟแล้วรู้สึกว่ามีอารมณ์สนุกเหลือออก อยากเล่นกีฬา ไม่อยู่นิ่ง อยากทำงาน พอยาหมดฤทธิ์จะง่วง อยากนอน

แสงคิดว่าผลดีของการไชยาบ้าไม่มี มีแต่ผลเสียคือเสียเงินทำให้ก่อคดี ปล้นเพื่อเอาเงินมาซื้อยาบ้า เหตุผลที่เสฟยาบ้าแสงบอกว่าเป็นเพราะคบเพื่อนไม่ดี เกเร เที้ยว ในสังคมมีแต่ยาบ้า สังคมทะเลาะไม่น่าอยู่คนในสังคมไม่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ตัวเองมีใจที่ไม่หนักแน่นพอ การแก้ปัญหาสังคมยังเข้าไม่ถึงขั้นตอน แก้แค่ปลายเหตุเท่านั้น ระเบียบของสังคมไม่เข้มงวด สำหรับกฎหมายศักดิ์สิทธิ์และน่าเชื่อถือจริง เพราะเวลาเห็นใครทำผิดอย่างไร กฎหมายก็ลงโทษอย่างนั้น ไม่เห็นแก่ฝ่ายใด

กรณีศึกษาที่ 19

เหมียว อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ป. 2 พ่อแม่มีลูก 6 คน เหมียวเป็นลูกสาวคนที่ 5 ทางบ้านพ่อแม่มีฐานะดี พ่อแม่พาเหมียวมาไชยาเลี้ยงตั้งแต่ยังเล็กและอยู่กับย่ามาจนโต พ่อเคยมารับกลับบ้านไม่เหมียวไม่ไป เพราะเป็นห่วงยา และคิดว่าตัวเองมีปมด้อยคือพวกพี่น้องจบปริญญากันแต่ตัวเองไม่ได้เรียน หลังจากเรียนจบชั้น ป. 2 ก็ออกจากโรงเรียนเพราะโดนครูตีบ่อยทำให้ไม่อยากเรียน ออกจากโรงเรียนมาวาดถนนอยู่ได้ 1 ปี ได้เงินวันละ 57 บาท หลังจากเลิกวาดถนนก็มาแจกใบปลิวพิชซ่า แจกกระดาษได้วันละ 150 บาท ทำได้ปีกว่างานก็หมด จึงได้หันมาขายยาบ้าเพราะเพื่อน ๆ ชักชวนให้ขายบอกว่าได้เงินดี ประกอบกับมีปัญหาเรื่องเงิน ไม่มีเงินกินไม่มีเงินไช ในตอนที่ทำครั้งแรกนั้นเหมียวอายุได้ 14 ปี โดยเข้าไปทำกับตัวเอเยนต์ใหญ่เลยตัดสินใจทำเพราะมีความคิดว่าเป็นวัยรุ่นถ้าไม่มีเรื่องยามาเกี่ยวข้อง เหมือนเป็นเด็กเซย ๆ ประกอบกับเพื่อนบอกว่าเงินดี ทำงานวันหนึ่งได้เงินหลายหมื่นบาท

ในตอนแรกเอเยนต์ใหญ่ให้เงินเหมียวมาใช้ก่อน 1,000 บาท โดยให้มาใช้ฟรี ๆ ยังไม่ได้ทำงานให้ หลังจากนั้นเหมียวก็กลับมาคิดตัดสินใจประมาณ 2 อาทิตย์ จึงตกลงทำ โดยเอเยนต์ใหญ่ซื้อโทรศัพท์มือถือไว้ให้ติดต่อส่งของพร้อมกับมอเตอร์ไซด์อีก 1 คัน วิธีการส่งของโดยเอเยนต์ใหญ่จะเป็นคนโทรตามเหมียวบอกว่ามีลูกค้าสั่งของให้เหมียวไปส่งตรงจุดนั้นจุดนี้ เหมียวก็จะเข้าไปเอายากับเอเยนต์ใหญ่ แล้วออกมาส่งตามจุด จุดใหญ่คือบิกซีบางพลี จุดย่อยก็จะมีอิมพีเรียลสำโรง โลตัสตรีนครินทร์ ตามถนน ตามตลาด ซึ่งตามตลาดจะน้อยมากโดยเดินคุยกันไป พักหนึ่งพอเจอคนก็ส่งของให้ ส่วนมากที่ส่งตามจุด จะนัดกันแล้วหิ้วกระเป๋าซึ่งเหมือนกันไปคนละใบ แล้วไปนั่งโต๊ะเดียวกันวางกระเป๋าไว้ติดกัน จากนั้นก็สลับหิ้วกระเป๋าซึ่งกระเป๋านี้เหมียวจะเป็นคนซื้อให้ลูกค้าเอากระเป๋าใส่เดียวกันลายเดียวกัน ลูกค้า 5 คนก็กระเป๋าสะพายคนละสี เมื่อเปลี่ยนกระเป๋าเสร็จก็จะให้คนใดคนหนึ่งเดินออกไปก่อน นอกจากส่งตามจุดแล้วก็มีวิธีส่งแบบเปลี่ยนของขณะขี่มอเตอร์ไซด์ จะมาคันละ 2 คน คันหนึ่งก็คนขับกับคนถือเงิน คันเหมียวก็คนขับกับเหมียวถือของแล้วก็แลกกัน ในแต่ละวันเหมียวจะส่งยาได้ประมาณ 5 – 6 มัด ซึ่งมัดหนึ่งจะมี 10 ถุง ๆ ละ 200 เม็ด ราคารับจะรับมาถุงละ 5,000 บาท ขายถุงละ 8,000 บาท ในการรับยาเหมียวจะรับมาทั้งหมด แล้วปล่อยลูกค้าที่ละรายพอของหมดจึงจะไปเคลียร์เงินกับเอเยนต์ใหญ่

เหมียวทำไปได้รายหนึ่งคนในบ้านเริ่มสงสัยว่าออกจากบ้านบ่อย มีเงินเข้าบ้านบ่อย เงินที่ได้จากการขายเหมียวนำมาให้พี่ที่บ้าน 200,000 บาท ชื่อของทุกอย่างเข้าบ้านพวกเฟอร์นิเจอร์ทำให้ดี จึงสารภาพกับพี่ ๆ น้อง ๆ ซึ่งเป็นลูกของลุงของป้า จากนั้นคนในบ้านก็ขายด้วยโดยเหมียวเอากำไรจากพี่แค่ 1,000 บาท คือ รับ 5,000 บาท ส่งให้พี่ 6,000 บาท

ของที่เหมียวรับจากเอเยนต์ใหญ่นั้น จะมีคนมาส่งให้อีกทีหนึ่งคือเป็นเอเยนต์อีกคนยื่นของยื่นเงินกันที่บ้านของเอเยนต์ใหญ่อยู่แถวสมุทรปราการ ถ้ามีการแลกของกันวันนั้นเหมียวก็ต้องมาช่วยนับของ โดยใช้

บัตร ATM หรือบัตรประชาชนมาเป็นอุปกรณ์ช่วยนับ นับกองละ 10 ถุง แล้วใส่ถุงสีฟ้า แล้วก็เอาแปงเทลงไปเพื่อดับกลิ่น บางครั้งหลังจากนับของเสร็จเหมียวไม่ได้นอนเลย 2 – 3 วัน เพราะนั่งนับของไปก็สูดกลิ่นยาไปเหมือนกับเสพเอง เหมียวทำงานกับเอเยนต์ใหญ่ได้ปีกว่า ๆ ก็ออกมาทำเองโดยไปติดต่องานกับเจ้าใหม่ชื่อไกบอิล โดยออกมาหาลูกค้าใหม่ ซึ่งเริ่มปล่อยของยากขึ้น จนของเหลือก็ต้องมาขายปลีกให้วัยรุ่นแถวบ้านราคาเม็ดละ 50 บาท ตอนแรกก็ปล่อยหน้าบ้าน ซอยอุดมเดช 53 ตอนหลังคนขายเยอะก็เลยไปปล่อยหน้าปากซอยบ้าน

นอกจากขายแล้วเหมียวเคยลองเสพ 1 ครั้ง โดยวิธีดูดหลอดและผ่านน้ำโซดาไป 10 เม็ด โดยค่อยเสพจนหมด หลังจากเสพไปแล้วความรู้สึกหลอนตัวเองมองเห็นอะไรเป็นตำราจไปหมด เกิดความกลัว ถีบข้าวของพัง หลังจากหมดฤทธิ์ยาาก็หลับไป 2 คืน พอฟื้นขึ้นมาก็นอยางเดียว และไม่คิดที่จะเสพต่ออีกเพราะรู้แล้วว่าเป็นอย่างไร

ตอนหลังเหมียวโดนจับเพราะเพื่อนต้องการของ 50 ตัว จึงนำของมาไว้ที่บ้าน ตำรวจก็มีหมายมาค้นมากัน 10 คน ค้นเจอยา 57 เม็ด ถูกส่งไปอยู่บ้านมุทิดาได้ 15 วัน ยาก็ประกันตัวออกไปอยู่บ้านในระหว่างประกันตัว เหมียวก็เริ่มปล่อยของอีกโดยรับมาจากไกบอิล จากนั้นศาลก็ตัดสินให้ไปเรียนหนังสือจะได้ไม่ออกมาขายอีก จึงส่งมาอยู่บ้านปรานี 1 ปี

กรณีศึกษาที่ 20

แนน อายุ 17 ปี การศึกษา ปวช. ปี 1 พ่อแม่มีลูก 3 คน แนนเป็นลูกสาวคนกลาง มีพี่สาว 1 คน น้อง 1 คน ที่บ้านเปิดกิจการหลายอย่างแต่ผ่อนกิจการไม่ทันมีทั้งโต๊ะสนุก แท็กซี่เป็นของตัวเอง เพื่อนพ่อขับรถทัวร์อยู่ มาจ้างให้พ่อไปเอายาบ้าที่จังหวัดกำแพงเพชร พ่อต้องไปเพราะอยากได้รายได้มาจุนเจือกิจการของครอบครัว ทำให้พ่อก้าวเข้ามาอยู่ในวงการนี้ หลังจากทำฐานะก็ดีขึ้น ผ่อนรถ ผ่อนบ้าน และผ่อนกิจการหลายอย่างจนหมด การไปรับยาแนนจะไปเป็นเพื่อนพ่อทุกครั้ง พ่อทำได้ประมาณเดือนหนึ่ง พ่อก็โดนจับพร้อมกับแนน โดยโดนตำรวจล่อซื้อ หลังจากนั้นแนนก็ได้ประกันตัวออกไปก็ไปเรียนต่อ แต่พ่อก็ยังอยู่ในเรือนจำ

แม่จึงต้องไปรับยาแทนพ่อ มีอยู่ครั้งหนึ่งรถของแม่เสียตรงแยกบางนา ทำให้ได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง ได้ให้ความสนิทสนมกับแม่ แม่ก็ไม่สนใจแนนเลย ตอนนั้นแนนกำลังเรียนอยู่กำลังจะจบ ม. 3 แนนเสพยาครั้งแรกตอนอายุ 15 ย่าง 16 โดยรุ่นพี่นำมาให้เสพเพราะช่วงนั้นกำลังน้อยใจแม่ ประกอบกับปฏิเสธคนไม่เป็น วิธีการเสพนั่นใช้หลอดดูด เสพครั้งแรกก็ติดเลย ครั้งต่อ ๆ มาก็เสพวันละ 1 ตัว ทำงานได้จนถึงเช้า เนื่องจากแนนต้องเฝ้าโต๊ะสนุกแทนพ่อหลังจากพ่อโดนจับโดยคิดว่าจะปิดกิติ 2 พ่อติ 5 ก็ต้องตื่นไปโรงเรียน ครั้งต่อ ๆ มาแนนก็จะซื้อยาจากที่ที่ไปส่งยาให้แม่มาเสพ ราคาตัวละ 80 บาท จะนำมาเสพทุกวัน เสพตอนเข้าก่อนไปโรงเรียนหรือไม่ก็เวลาเย็น กลางคืน สบายอย่างมาก 1 เม็ด ถึง 1 เม็ดครึ่งต่อวัน ส่วนใหญ่เสพคนเดียวในห้องน้ำที่บ้านตัวเอง ถ้าเย็น ๆ ยังไม่ได้เข้าบ้านก็เป็นทีโต๊ะสนุก หลังจากเสพไปแล้วทำให้ไม่หลับ เรียนรู้เรื่อง น้ำหนักลด จากที่เคยหนักกว่าโล ลงมาเหลือ 60 กิโล

แนนทำงานให้กับแม่โดยมีหน้าที่ไปรับและส่งยา ส่วนแม่จะเป็นคนติดต่อเรื่องยา และส่งของแนนจะไปคนเดียว โดยขึ้นรถเมล์ไปบ้างแท็กซี่บ้าง โดยไหนที่เรื่องสถานที่ส่วนใหญ่จะส่งกันตามร้านค้า ๆ ในห้าง ซึ่งถ้าส่งตามห้างแนนก็นำของใส่ถุงหิ้วไป ส่วนที่ใส่ในเสื้อในกางเกงในจะส่งกันที่บ้านสมุทรปราการ ถ้าเป็นงานใหญ่ไปเป็นกระเป๋าก็มีคนไปด้วย ของที่รับมาส่งราคาอยู่ที่เม็ดละ 25 บาท เอาไปขายตกเม็ดละ 40 – 50 บาท คิดเป็นกำไรถ้าส่งเป็นแบบกระเป๋าดูทางก็ได้ประมาณ 50,000 บาท ถ้าเป็นแบบกล่องคอฟฟีเม็ดก็จะ

ได้ 20,000 – 30,000 บาท แนนจะได้ค่าตอบแทนจากแม่ครั้งละ 1,000 – 2,000 บาทก็ก็ซื้อเสื้อผ้าให้ บางทีก็พาไปเดิน เดอะมอลล์

กรณีศึกษาที่ 21

ปูอายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ป. 3 พ่อแม่แยกทางกัน พ่อมีครอบครัวใหม่ พ่อมีลูกใหม่ 2 คน ปูอาศัยอยู่กับแม่และยายในบ้านแถวคลองเตย แม่โดนจับคดีจำหน่ายเฮโรอีน โทษ 20 ปี ปูโดนข่มขืนเมื่ออายุ 11 ปี ใช้ยาบ้าครั้งแรก ตอนเรียนอยู่ชั้น ป. 3 อายุ 11 ขวบ เพราะมีความรู้สึกกดดันเรื่องคดีข่มขืน รู้สึกอายเพื่อน และแอบเห็นญาติพี่น้องเสพยา ก็เลยซื้อยา 1 เม็ดเสพยาโดยวิธีดูดหลอด เงินที่นำมาซื้อคือเงินที่แม่เลี้ยงให้ไว้ใช้ หลังจากเสพยารู้สึกขยันมากทำอะไรก็ได้ จากนั้นก็เสพยาเรื่อยมา เมื่อไม่มีเงินซื้อยา ก็เริ่มขายบริการและนำเงินที่ได้จากการขายบริการมาซื้อยาเสพยา โดยจะซื้อยาจากแถวบ้าน ราคา 40-50 บาท ตอนนั้นยังมียาแบบเป็นก้อนๆ ปั้นเป็นก้อนเหมือนดินน้ำมัน เวลาสูบก็นิบให้แตกใส่ลงไปในกระตุง ปูจะเสพยาทุกวัน วันละ 3-4 เม็ด นอกจากเสพยาแล้วก็ขายยาไปพร้อมๆ กันด้วย โดยวิธีการนั่งรถเมล์ไปส่งยาจากกล้วยน้ำไทไปส่งถึงตลาดพร้าวได้ค่าตอบแทนครั้งละ 2,000 กว่าบาท 1,000 บาท 500 บาท แล้วแต่เขาจะให้ ปูจะมีโทรศัพท์ไวติดต่อกับลูกค้า

ปูโดนตำรวจจับได้ว่าเสพยาตอนอายุ 14-15 ปี แต่ตำรวจนายนั้นก็ช่วยไว้ไม่ได้ส่งปูดำเนินคดี เป็นตำรวจ สน. ท่าเรือ ฐานะดี จากนั้นก็ติดต่อกันเรื่อยมา ขวนไปเที่ยว ขวนไปนอนค้างที่โรงแรม ช่วงที่คบกับตำรวจปูไม่ได้เสพยาเลย คบกันได้ประมาณ 2 เดือนปูก็ท้อง ซึ่งตำรวจเองก็รับผิดชอบแต่ปูก็ไม่ได้ติดต่อกับเขามากเลย จนกระทั่งคลอด ช่วงที่ท้องอยู่ปูได้ช่วยคุณพ่อไมเออร์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการศูนย์เมอร์ซี่ ทำงานในศูนย์โดยเป็นพี่เลี้ยงให้กับเด็กเร่ร่อน รวมทั้งทำงานเรื่องเอกสารต่าง ๆ ได้เงินเดือน 3,300 บาท โดยทำงานตอนกลางวัน พอดกกลางคืนก็ทำงานขายบริการ รวมทั้งส่งยาด้วย แถวสีลม พัฒน์พงศ์ โดยนำสกอตเทปใสพันยาติดไว้กับพลาสติกที่ใช้สำหรับห่ออาหารยัดไว้ในช่องคลอด ครั้งหนึ่งประมาณ 30 เม็ด

ในแต่ละวันปูขายยาได้วันละ 200-300 เม็ด กำไรเม็ดละ 10 บาท รายได้จากการขายตัววันละ 3,000-4,000 บาท ลูกคามีหลายเชื้อชาติ ทั้งไทย จีน ฝรั่ง เพื่อนเป็นคนติดต่อกับลูกค้าให้เป็นเพื่อนอยู่แถวสีลม บางคนก็เรียนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท อยู่ที่ ม. กรุงเทพ รู้จักจากการไปเที่ยว RCA ซึ่งเพื่อนส่วนใหญ่จะเสพยาด้วย รวมรายได้ทั้งหมดของปูประมาณ 7,000 บาทต่อวัน เงินที่ได้มาก็จะใช้จ่ายกับของส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในบ้าน ส่วนมากจะนำไปซื้อยามาเสพยา เสพจนพูดคนเดียว

ปูท้องได้ 4 เดือนจึงเลิกขายบริการ แต่ก็ยังเสพยาเรื่อยมาจนคลอดลูก โดยคุณพ่อไมเออร์ให้คนพาไปคลอดที่โรงพยาบาลจุฬา ตอนนี้อยู่กับแฟนที่เป็นตำรวจ เนื่องจากภรรยาของเขามีลูกไม่ได้จึงขอไปเลี้ยง

กรณีศึกษา 22

เอ๋ อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ม. 1 ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากไม่มีเงินและมีปัญหาครอบครัว หนีออกจากบ้านมาอยู่กับแฟน ที่วงเวียนใหญ่ ตากสิน 4 เริ่มเสพยาครั้งแรกตอนอายุ 12 ปี เนื่องจากเพื่อนชวนให้เสพยาครั้งแรก 2 – 3 เม็ด มากที่สุดวันละ 10 ตัว เพื่อนเป็นคนเอามาให้ พอมายู่กับแฟน แม่แฟนก็ขายอยู่ก่อนแล้ว เอ๋จะเป็นเด็กเดินยอศ เก็บเงินสะสมไว้ไปซื้ออีกทีหนึ่ง เวลาไปรับให้แม่แฟนจะมีแหล่งไปรับอยู่ 3 ที่ คือ คลองเตย ราคาเม็ดละ 45 – 50 บาท และที่ศึกษานารีกับวัดสังฆาย ประมาณเม็ดละ 60 บาท ไปรับที่ละ 30 – 40 เม็ด อาทิตย์ 2 อาทิตย์ ไปซื้อทีหนึ่ง บางทีถ้าเป็น 100 ก็ได้ค่าจ้างเป็นยาบ้าบ้าง เป็นเงินบ้าง เม็ดหนึ่งตก 10 – 20 บาท วิธีเอามา คือ พอเข้าไปถึงจะมีคนคอยยืนอยู่แล้ว ถามว่าเอาเท่าไรแล้วจะมาเข้าไปในบ้าน

ให้เราับเอง เสร็จแล้วก็ยื่นเงินให้ ตอนออกมาก็มีคนดูตันทงให้ ที่โดนจับก็เนื่องจากรับแทนแม่ของแฟน วิธีเก็บยาของเอ๋ คือซุกในกระเป๋ากางเกงข้าง ในเสื้อชั้นในข้าง เอายาเข้าท่อใส่ถุงยาเม็ดสกัดเทปด้าแล้วกรีดยกทรงเป็นรูใส่ลงไป

เอ๋ จะเสฟโดยใช้วิธีหลอดดูด หลังจากเสฟแล้ว จะทำให้นอนไม่หลับ ราเร็งมีเพื่อนคุย บางทีเบื่อและเครียด ก็จะทำเสฟทำให้สบายใจ ไม่คิดอะไร ทำโน่นทำนี่ ถ้าไม่ได้เสฟก็จะนอนอย่างเดียว เงินที่ได้จากการเดินยอตจะซื้อขนมซื้อนมให้ลูก แล้วก็กินข้าว คิดอยากจะทำเล็กลงและสงสารลูกเลยค่อย ๆ ลด โดยกินยาล้างไตจะทำให้ปัสสาวะออกมาเป็นสีเขียว สถานที่เสฟคือบนห้อง และห้องน้ำ โดนจับ 2 ครั้ง ครั้งแรกได้ประกันตัวออกมาครั้งที่ 2 ไปซื้อให้แม่ของแฟนอีกจึงโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 23

ก้อย อายุ 15 ปี อาศัยอยู่กับแม่และพี่ชายอีก 1 คน พ่อเสียชีวิตไปแล้ว ใช้ยาบ้าครั้งแรกเพราะอยากลอง เนื่องจากเห็นพี่ชายเสฟจึงขอพี่ชายเสฟเป็นจำนวน 1 ขา โดยวิธีผ่านน้ำ เสฟกับแฟน 2 คน ในบ้านก้อย หลังจากเสฟไปแล้ว มีอาการไม่หลับไม่นอน นั่งเล่น นั่งทำงาน หลังจากนั้นก็เสฟเรื่อยมา โดยเพื่อนพาไปซื้อยาแถวศึกษานารี วัดกัลยาณ์ วัดกุฎี วัดราชวรรั้งสิต โดยราคาขายอยู่ตัวละ 100 บาท หลัง ๆ ก็ลดลงมาเหลือ 90 บาท 80 บาท นอกจากนี้ก็เคยไปซื้อที่คลองเตย ซึ่งราคาถูกกว่าที่อื่นคือตัวละ 30 บาท แต่ส่วนใหญ่ก้อยจะไปซื้อที่ศึกษานารีกับวัดราชวรรั้งสิต หลังจากซื้อมาก็เก็บยาไว้ในกระเป๋ากางเกง สถานที่เสฟก็คือที่บ้าน ที่ก้อยไปเอาของ บ้านเพื่อน บางครั้งก็เข้าห้องตามโรงแรมเสฟกับเพื่อน ส่วนมากพี่ชายจะชวนไปเสฟ วันละ 5-7 ตัว

นอกจากเสฟแล้วก้อยยังเป็นคนเดินยอตด้วย โดยรับมา 60 บาท ขาย 80 บาท วันหนึ่งจะได้กำไรประมาณ 100 กว่าบาท ในการขายถ้าลูกค้าซื้อจำนวนมากกว่า 60 ตัว ก็จะลดราคาให้จาก 80 บาท เหลือ 70 บาท เวลาส่งของก้อยจะรับเงินจากลูกค้ามาก่อน จึงส่งของให้ทีหลัง โดยก้อยจะเก็บของไว้กับตัว อยู่ตามเสื้อชั้นในข้าง ในกระเป๋ากางเกง ในมือข้าง ครั้งหลัง ๆ จะเก็บไว้ในบ้านซ่อนไว้ตามฝาผนัง ขวดเหล้า รวมเวลาที่ก้อยเสฟและขายเป็นเวลา 3 ปี ก่อนโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 24

แต้ว อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม. 3 แต่ไม่จบ พ่อเสีย แม่มีแฟนใหม่ มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน แต่เป็นคนโต น้องคนที่ 2 ก็ติดยาอายุ 16 ปี น้องคนเล็กอายุ 13 - 14 ปี จบชั้น ป. 6 แล้วไม่ยอมเรียนต่อออกมาช่วยป้าทำงาน แต้วอาศัยอยู่กับป้าและย่า ป้าเกษียณแล้วแต่ต้องเลี้ยงหลาน 3 คน แต้วลงยาครั้งแรกตอนอยู่ ม. 1 โดยคนรู้จักชักชวน แต้วก็มีปัญหาทางครอบครัวด้วย เสียใจที่พ่อเสียแล้วก็ไม่ยอมรับแฟนใหม่ของแม่คิดว่าเขาแย่งความรักความอบอุ่นไปประกอบกับมีเพื่อนมาชวนด้วย ครั้งแรกที่ดูดเข้าไปสำลัก เจ็บคอ แล้วเพื่อนบอกให้กลืนไปเลย อาการที่เกิดขึ้นคือจะหุดหิดไม่ยอมนอน แต่อยากอยู่คนเดียว ไม่อยากคุยกับใคร นั่งเล่น ฟังเขียนกลอน การเรียนแย่ง ซึ่งก่อนที่จะเสฟมาเป็นคนคุยเก่ง เพื่อนเยอะ แล้วมาเริ่มขายตอนอยู่ ม. 2 เพราะไม่อยากจะรบกวนขอเงินคนอื่น อีกอย่างคือหาเงินไม่ทันเพราะเริ่มเสฟเยอะขึ้น วันหนึ่งเป็น 10 ตัว พอติมีเพื่อนที่เรียนอยู่ในห้องเดียวกันบอกว่าบ้านเค้าปล่อย ก็นัดกันว่าจะรับวันไหน ยังไง เงินพร้อมเมื่อไหร่ ตอนแรกรับมาขายแถวบ้าน รับมาตัวละ 50 บาท ขาย 80 บาท หลัง ๆ ไม่ได้ส่งกันในโรงเรียนไปรับเองที่บ้านเพื่อน โดยจะไม่สวมชุดนักเรียน เนื่องจากจะได้ไม่เป็นที่สงสัย ซอยที่ไปรับคืออินทามระ 10 กับ 14 โดยรับมาขายต่อและเสฟเองด้วย สถานที่เสฟคือในห้องน้ำในโรงเรียนหรือบางครั้งก็ในห้องเรียน วิธีเสฟใช้ฟอยล์นำใส่กระดาษใช้ไฟลนแล้วดูดควัน เวลาดูดจะอมน้ำกับลูกอมด้วยจะได้มีรสชาติหวานไม่ขม เงินที่ขายได้ก็จะ

หมดไปกับการเที่ยวห้าง กินพิซซา KFC เมื่อถูกอาจารย์จับได้ว่าขายยาบ้าและเสพยา จึงถูกไล่ออกจากโรงเรียนเพราะขายให้เพื่อนในโรงเรียนด้วย

พอออกจากโรงเรียนก็มาสนิทกับเพื่อนแถวบ้าน แล้วไม่ได้ทำอะไรขอเงินปู่หรือน้องบ้าง เพื่อสะสมไว้เป็นทุนขายต่อ โดยไปรับของที่เดิมคือบ้านเพื่อน อินทามระ 10 แต่ไม่รู้ว่าเป็นเพื่อนรับมาจากไหน เค้านบอกว่ามีคนส่งมาให้ วิธีซ่อนคือใส่ไว้ในกางเกงในบ้าง เสื้อชั้นในบ้าง กระเป๋ากางเกงบ้าง ปิดตรงหน้าท้องพันสก็อต เทปสีดำติดกางเกงไว้ บางครั้งก็ถือไว้ ถ้าพบตำรวจจะได้โยนทิ้ง หลัง ๆ มีคนมาจ้างให้ไปรับ รับมา 600 – 700 เม็ด ค่าตอบแทนที่ได้เป็นเงินบ้าง ยาบ้าง ซึ่งได้เยอะบางที 50 – 60 เม็ด โดยคนที่จ้างจะจัดหามอเตอร์ไซด์ให้มีคนขับพร้อม ก่อนเข้าไปก็โทรศัพท์เข้าไปถามก่อนเข้าไปรับก็เอาเงินให้เขาก่อน เขาจะให้เด็กเดินมาส่งให้ ซึ่งเราไม่รู้ว่าจะซ่อนไว้ที่ไหน พอเรานับของแล้วก็ออกมาขายก็จะขายที่แฟลต วิธีเก็บคือห่อฟอยล์แล้วใส่ไว้ในดินน้ำมันแปะไว้ตามมุมของขอบโต๊ะ ช่องลมเล็ก ๆ ที่คิดว่าคนไม่สังเกต ตรงห้องบันได มีคนมากก็จะผิวปากเรียกออกมาตาม ก่อนเดินไปหยิบของให้ จะไม่ยกออกมาด้วย ช่วงที่ไม่มีลูกค้าก็จะเสพเอง หรือบางที่ลูกค้ามาซื้อก็เสพด้วยเลย

แต่ถ้าไปซื้อที่ซอย 14 จะมีคนถามเลยว่ามาเอาของอะไรไหม เพราะเค้าขายกันทั้งซอย แต่ไม่เข้าไปในบ้านเอาตรงช่องหน้าบ้านเลย แต่ว่ายคิดจะเลิกเสพ เลิกขายแต่เลิกไม่ได้เพราะรู้สึกว่ายากยามากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่อึด แล้วก็ไม่วังไม่หิวข้าว อยากดูดกลืนซึ่งหอมเหมือนดอกมะลิแล้วก็มึนลึนซ้อคโคแล็ตด้วย แล้วยังเห็นคนดูดจะอยากดูด กระสับกระส่ายมาก

กรณีศึกษาที่ 25

อ้อย อายุ 15 ปี เรียนอยู่ชั้น ม. 1 พ่อกับแม่เลิกกัน อาศัยอยู่ที่ซอยวัดด่าน สมุทรปราการ ตอนแรกอ้อยอยู่กับพ่อแล้วแต่พ่อไม่ยอมไปเรียนติดเพื่อนและรุ่นพี่ พ่อก็เลยส่งไปอยู่กับลุงที่กำแพงเพชร แต่รู้สึกอึดอัดใจ คิดว่าแม่ก็ไม่อยู่ พ่อก็เอามาฝากไว้กับลุง กลัวพ่อไปมีเมียใหม่แล้วจะเห็นเมียใหม่ดีกว่าลูก ลุงก็ไม่สนใจ บางครั้งทะเลาะกับคนในครอบครัวแล้วมาพาลกับอ้อย อ้อยก็คบกับเพื่อนที่มีปัญหาทางครอบครัวเหมือนกัน จึงได้ลองเสพยาบ้าเป็นครั้งแรก ก่อนหน้านั้นอ้อยเคยโดนจับแต่ขายอย่างเดียว ไม่ได้เสพ ยังอยู่ในระหว่างหนีประกันไม่ไปรายงานตัว อยู่กำแพงเพชรได้ประมาณ 3 เดือน แม่ก็มารับไปอยู่ด้วยที่สมุทรปราการ ตอนนี้อ้อยอยู่ชั้น ป. 2 จะขึ้น ป. 3 มาเรียน ป. 3 – ป. 6 ที่สมุทรปราการ ตอนนี้อ้อยมีอาชีพขายขนมหวาน ลูกชิ้นทอดพออ้อยอยู่ชั้น ม. 1 แม่ก็เลยเปลี่ยนมาขายยาบ้า เพราะในซอยนั้นทั้งซอยมีแต่คนขายยาบ้า อ้อยก็เสพบางครั้งก็ช่วยแม่ขายเพราะกลัวแม่ถูกจับ ตอนแรกก็ยื่นดูแม่ขายก่อน ต้องจำหน้าคนซื้อให้ได้ด้วย วิธีขายของอ้อยคือจะเอามาใส่หลอดกาแฟเอามาตัดก่อนให้พอดีกับเม็ดแล้วเอาไปลงไฟแล้วเอามือบีบ แม่ติดกันทีละเม็ด เวลามีคนมาซื้อเค้าจะถามว่ามีขนมไหม ก็ถามเค้าว่าเอาเท่าไร อ้อยจะขอลูกเงินและนับก่อน แล้วจึงค่อยให้ของไปของก็จะซ่อนไว้ในเสื้อชั้นในหรือขอบกางเกง ถ้าไม่ได้เสพอ้อยจะขายเฉพาะกลางวัน ถ้าเสพแล้วจะขายทั้งวันทั้งคืนตกวันละก็ 600 – 700 เม็ด เวลาเสพเริ่มจากครึ่งเม็ด 1 เม็ด แล้วก็ 2 – 3 จนถึง 10 เม็ดขึ้น วิธีเสพคือเอาฟอยล์สีขาวจากซองบุหรีมาลอกกระดาษตราฟอยล์ออก ทำเป็นแบน ๆ นำยามาใส่แล้วใช้ไฟแช็คจุด เอาถ่านไม้กวาดมาเสียบที่แก๊สจะเป็นไฟลอมขึ้นมา เอาซองบุหรีมวนเป็นกลม ๆ เหมือนหลอดดูดน้ำ แล้วคาบไว้แล้วดูด บางทีก็ใช้ตัวผ่านน้ำ หรือใช้เหรียญอมไว้ในปากได้ลิ้น แต่อ้อยจะไม่กินเพราะบอกว่ากินไม่ได้มันขม พอเสพแล้วจะมีอาการหัวใจเต้นแรงแบบผิดจังหวะ บางทีไม่ได้นอนเป็นอาทิตย์ ไม่กินข้าว กินแต่ขนม ขยันมาก เดินไปเดินมาแล้วก็พูดไม่หยุด ซึ่งปกติจะเป็นคนเงียบไม่ค่อยคุยกับใคร พอเสพแล้วทำให้คุยเก่ง เร่งมากจนฟังไม่รู้เรื่อง แล้วขอบตาก็เริ่มเขียวและดำ ต้องนอน 2 – 3 วันกว่าจะฟื้น

ป้าจะเป็นคนไปรับเอง เจ้าของยาจะนำยามาให้โดยหยิบมาจากตัวบ้าง บางครั้งก็ออกไปเอาบ้านเพื่อนมาให้ นอกจากกระเป๋ากางเกงแล้ว บางครั้งก็จะเก็บยาใส่เบ้แล้วสะพายไว้ข้างหลังซึ่งไม่บอย พักหลังจากรับยาแล้ว เดือนก็จะขึ้นมอเตอรีไซค์รับจ้างกลับบ้าน นายาก็ได้มาขายเพราะป้าเป็นคนให้ขาย โดยขายบริเวณหลังบ้าน ป้าจะเป็นคนสอนวิธีการขาย บอกให้ขายอยู่ตรงนี้ รอลูกค้าอยู่ไม่ให้ไปไหน ส่วนป้าจะไม่ค่อยอยู่ขายด้วย จะไปเก็บเงินกับลูกค้า ลูกค้าที่มาซื้อจะเป็นลูกค้าขาประจำของป้า ลูกค้าบางคนมาซื้อวันละหลายครั้ง ลูกค้ามีทั้งผู้หญิงผู้ชายแต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายวัยรุ่น เวลาซื้อลูกค้าจะเดินเข้ามามองก่อน แล้วเดือนก็จะโบกมือให้แล้วถามว่าเอากี่ตัว จากนั้นก็จะส่งเงินและส่งของให้กันราคาขายตัวละ 50 บาท เดือนไม่ได้เก็บยาไว้กับตัว แต่จะซ่อนไว้ตรงกองขยะ เป็นขยะจำพวกไม้จากการรื้อบ้าน โดยป้าบอกให้ซ่อนไว้ เพราะกลัวตำรวจจะมาค้น แล้วจะทิ้งของไม่ทัน เมื่อเห็นลูกค้ามาแต่ไกลก็จะหยิบจากที่ซ่อนพร้อมเดินออกมาหาลูกค้า เวลาลูกค้าส่งเงินให้จะนับเงิน จากนั้นก็กำมือแล้วส่งใส่มือเดือน จากนั้นเดือนก็เก็บเงินใส่กระเป๋าลงจากลูกค้าไปแล้วก็จะนำเงินไปซ่อน แล้วกลับมาวิ่งเล่นอยู่กับเพื่อน ๆ

ในแต่ละวันเดือนจะขายยาได้วันละ 400 เม็ด โดยจะไปรับยาให้ป้า 3 ครั้ง คือ เช้า กลางวัน เย็น ซึ่งบางครั้งเดือนถือเงินไปคนเดียว เริ่มขายตอนสาย ๆ เลิกขายเวลาเย็น ขายหมดแล้วจึงรวบรวมเงินทั้งหมดไปให้ป้าในตอนเย็น ป้าจะให้คำตอบแทนในการขายยาวันละ 100 บาท ถ้าวันไหนป้าอารมณ์ดีก็จะให้ 150 บาท เงินที่ได้มาจะให้พ่อแม่ บางครั้งก็นำไปซื้อขนมให้น้องกิน เดือนขายยาได้ 2 - 3 เดือน ก็มีคนแปลกหน้ามาซื้อยา ซึ่งเดือนไม่รู้ว่าป้าเป็นสายของตำรวจ จึงขายยาให้หลังจากนั้น 2 - 3 วัน เดือนก็โดนจับขณะนั่งมอเตอรีไซค์กลับบ้านหลังจากซื้อยาเสร็จ โดยตำรวจค้นตัวเจอยาทั้งหมด 400 เม็ด จึงโดนจับข้อมือไว้ไครบครอง

กรณีศึกษาที่ 17

เอออายุ 16 ปี เป็นชาย มีพี่น้อง 2 คน เป็นฝาแฝด เอเป็นแฝดน้อง พักอยู่กับพ่อ แม่ และพี่ชาย พ่อกับแม่ทะเลาะกันธรรมดา เอบอกว่าเห็นเขาทะเลาะกันตั้งแต่เด็กแล้ว แต่ก็ไม่มีอะไรรุนแรง เวลาว่างเอจะนอนนอนอยู่บ้านเฉย ๆ ดูโทรทัศน์ เอบอกว่าพ่อกับแม่ชี้หงุดหงิด ชี้โมโห ชอบด่า ทำให้เอกับพี่ชายเบื่อ เลยชวนกันไปหาเพื่อน เพื่อนก็ชวนไปใช้ยาบ้า ตอนแรกที่ใช้คิดว่าจะหนีปัญหาที่บ้านที่พ่อแม่ชอบบ่นคิดว่าถ้าใช้ยาบ้าจะทำให้ชีวิตเราดีขึ้น ไม่น่าเบื่อเหมือนอยู่บ้าน ไม่ต้องรับรู้เรื่องที่พ่อแม่บ่น เพราะเพื่อนบอกว่าถ้าเสพไปแล้วจะทำให้สบาย สมองโล่ง จมูกโล่ง แต่เอบอกว่ากลับเป็นผลเสียตรงที่ทำให้เอเกราะขโมย ทำให้เราไม่ได้อยู่บ้าน ไม่ได้อยู่กับครอบครัว ต้องมาอยู่คนเดียวในบ้านเมตตา ไม่มีคนดูแล

เอบอกว่าแถวบ้านมีแต่คนขาย และเสพยาบ้า มีแต่คนชอบทะเลาะกัน ไม่น่าอยู่ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เอเสพยาบ้าก็เป็นได้ เอเล่าว่ายาบ้าเสพแล้วติด ลองแค่ครั้งเดียวก็ติด ถ้าเห็นจะรู้สึกอยากเสพ เอเพิ่มเติมว่าตำรวจกับกฎหมายจะช่วยให้สังคมดีขึ้นได้ เพราะกฎหมายจะช่วยลงโทษผู้ที่ทำให้สังคมเดือดร้อน และตำรวจจะคอยให้ความเป็นธรรมกับสังคมได้

กรณีศึกษาที่ 18

แสงอายุ 18 ปี เป็นชาย มีพี่น้อง 4 คน แสงเป็นคนพี่ 2 มีพี่สาว 1 คน และน้องสาว 2 คน พ่อกับแม่แยกทางกัน แม่ไปมีสามีใหม่ แสงเลยอยู่กับยาย ยายเป็นคนขี้บ่น แสงเล่าว่าเวลาว่างจะชอบไปบ้านเพื่อน ไปเล่นสแน็กเกอร์ แสงบอกว่าตัวเองติดยาเสพติดตอนอายุ 15 ปี ยาเสพติดชนิดแรกที่ใช้คือบุหรี่ เพราะแถวบ้านมีแต่คนสูบบุหรี่ เหมือนเป็นสิ่งธรรมดาที่คนแถวบ้านทำกัน คนรู้จักต่างก็บอกว่าเดี่ยวแสงก็

แหล่งที่ไปรับมาอ้อยบอกว่ารับจากคนในซอยอีกที เหมือนเป็นเอเยนต์ แต่ไม่รู้เอเยนต์รับมาจากที่ไหน วิธีไปรับคือจะโทรเข้าไปถามก่อนว่ามีไหม เขาจะถามว่าเอาเท่าไร แล้วไปรอรับที่บ้านเขา รับมาเม็ดละ 38 บาท มาขายเม็ดละ 50 บาท วิธีนำขายออกมาจะใช้กระดาษห่อข้าวมันไก่ห่อ ซึ่งถือเข้าไปด้วยแล้วถือออกมา ทำเหมือนถือข้าวมันไก่ออกมา บางครั้งซ่อนในกล่องขนม หรือขนมปังแบ่งเอามัดขายใส่ บางครั้งใส่ถุงแล้วใส่ไว้ในเสื้อชั้นใน ได้เงินใช้วันละ 1,500 – 3,000 บาท

กรณีศึกษา 26

เจี๊ยะ อายุ 15 ปี จบชั้น ป. 3 อาศัยอยู่กับยาย มีพี่น้อง 3 คน บ้านอยู่รามอินทรา พ่อกับแม่มีอาชีพขายพวงมาลัยตามสี่แยก ต่อมาพ่อกับแม่เลิกกัน แล้วต่างคนต่างมีแฟนใหม่ ยายก็เลยให้เจี๊ยะไปอยู่กับแม่กับพ่อเลี้ยงช่วยขายพวงมาลัย แต่ไม่ถูกกับพ่อเลี้ยง โดนตีทุกวันเลยหนีไปอยู่กับแฟนที่โตไคได้อีกหนึ่งก็กลับมา เริ่มขายยาบ้าเนื่องจากเห็นพี่ชายขายแล้วก็เสพด้วย พ่อพี่ชายโดนจับจึงมาขายแทนพี่และก็ลองเสพ เนื่องจากอยากรู้ อยากรอง เพราะเคยลองดมกาวมาก่อนหน้านั้นแล้วประกอบกับแอบดูพี่ชายเวลาเสพ แล้วแม่ก็กินให้เห็นด้วย การเริ่มขายเริ่มจากแอบตามพี่ชายไปแล้วจำสถานที่และคนขายไว้ หลัง ๆ ก็ไปรับเอง แหล่งที่ไปรับคือแถวคลองเตย โดยขายกันทั้งบ้าน แม่, ป้า, ลุง, น้า เวลาไปรับยาถ้าเป็นตอนกลางคืนก็นั่งแท็กซี่ ถ้าเป็นกลางวันก็นั่งรถเมล์ ลงปากซอย วันละ 3 – 4 รอบ รอบหนึ่ง 100 – 200 เม็ด ถ้ามีตำรวจหรือ ปปส. มาตรวจก็ต้องรอก่อนหรือไปไหนก่อนค่อยกลับมา โดยโทรเข้าไป ให้เขาเอามาส่งปากซอย แต่ถ้าวันไหนมากก็เข้าไปรับเอง โดยบอกให้เค้าพันสก็อตเทปให้เป็นรูปเป็นร่างแล้วมัดเข้าไปในช่องคลอดที่ละประมาณ 200 เม็ด ถ้าน้อยก็มัดไว้ในปาก ใส่ไว้ในกางเกงในและเสื้อชั้นใน

ราคารับมาเม็ดละ 35 – 40 ขายเม็ดละ 80 บาท โดยขายที่หน้าบ้านตนเองมีง บ้านแม่ข้าง การซ่อนยาจะใส่กระปุกสอไว้ใต้ถุงหน้าประตูบ้าน เมื่อมีคนมาซื้อก็ใช้วิธียื่นหมูยื่นแมว ยาที่รับมาจะแบ่งเสพ เริ่มจากการกินก่อนแล้วจึงมาดูด เวลากินแล้วจะทำให้ขยันกว่าเดิม เงินไม่หยุด กินแต่น้ำอย่างเดียว แต่กินข้าวได้ ถ้าจิตใจจะสั่นแต่จะไม่มีอะไร ขยันมาก อดนอนได้วันละ 2 วัน กินได้อาทิตย์เดียวเปลี่ยนมาดูด เวลาไม่มียาจะปวดเมื่อยมาก ตื่นขึ้นมาจะหิว ปวดตามเนื้อตามตัว ขนาดเริ่มจากครึ่งเม็ดเป็น 1 เม็ด จนถึง 2 เม็ด แต่ดูด 10 เม็ดขึ้นไป จนหลอนนั่งพูดคนเดียว วิธีการเสพโดยใส่ฟอยล์แล้วใช้ตัวผ่านน้ำและใช้ไฟแช็คคลน เวลาเสพบางครั้งอยู่คนเดียว บางครั้งอยู่กับเพื่อนหรือกับป้า ป้าอายุ 50 แล้วก็ยังเสพแล้วก็ขายด้วย

กรณีศึกษาที่ 27

อ้อฟ อายุ 18 ปี จบปวช.ปี 2 มีพ่อ แม่ ฐานะปานกลางรู้จักยาบ้าครั้งแรกตอนม.2 โดยเห็นเพื่อนเสพ แล้วลองตามเพื่อนทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่ดีเนื่องจากเครียดทางบ้านและสภาพแวดล้อม ครั้งแรกที่ลองเสพยาบ้า 1 เม็ด ลองกับเพื่อน 4 คน โดยเอายาใส่กระดาษฟอยล์แล้วเอาไฟลนแล้วใช้หลอดดูด พอดูดไปแล้วมันขยันทำการบ้านพอหมดฤทธิ์ยาอยากอยู่เฉย ไม่อยากทำอะไรนอกจากนอน หลังจากครั้งนี้อ้อฟคิดว่าจะเลิกแต่ห้ามใจไม่ได้ ยาที่อ้อฟเสพนี้จะซื้อมาจากเพื่อนในโรงเรียน ราคาเม็ดละ 120 บาท พอถึงม. 3 อ้อฟหยุดเสพไปได้ประมาณ 5 เดือน ช่วงนั้นจะทานข้าวได้มาก ที่บ้านทราบว่าติดยา ตอนเรียนอยู่ปวช.1 จากการเห็นยาที่ห้องนอนของอ้อฟ ในช่วงที่หยุดแล้วแต่กลับมาเสพต่อ เพราะเห็นเพื่อนเสพก็ลองอีกตามเพื่อน และเล่นแต่สนุกเกอร์ หยุดเรียน จนเวลาเรียนไม่พอ จึงต้องออกจากโรงเรียนแล้วไปอยู่บ้านยายที่เพชรบุรี ก็หยุดยาได้ประมาณ 4-5 เดือน แต่พอลกลับมาบ้านก็เสพยาต่ออีก ซึ่งตอนนั้นนอกจากเสพแล้วอ้อฟยังขายยาด้วย เพราะไม่อยากรบกวนเงินพ่อ แม่ และตนเองก็ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว จึงคิดหาเงินใช้เอง โดยมีคนมาติดต่อ ตอนช่วงเสพที่

อ้อฟไปซื้อยาแล้วคนขายถามว่า อยากขายหรือเปล่า อ้อฟจึงตกลงรับยามาขายโดยรับมาตัวละ 45 บาท แล้วจะเอายาซ่อนไว้ที่พื้นรองเท้าข้าง ที่บ้านข้าง และส่วนหนึ่งพกติดตัวด้วย ในการขายครั้งแรก อ้อฟได้รับการให้เครดิตก่อนแล้วค่อยเอาเงินไปให้ทีหลัง พอตอนหลังเริ่มมีเงินก็เอามาขายมากขึ้น อ้อฟจะขายอยู่ในซอยแถวบ้านของตนและจะมีลูกค้าประจำ เงินที่ได้อ้อฟจะนำมาซื้อของแต่งรถ ซื้อทองให้แฟน และตัวเองใส่ ช่วยค่าน้ำค่าไฟภายในบ้าน ตอนแรกแม่ไม่รู้ว่าจะเอาเงินมาจากไหน แต่เมื่อรู้ภายหลัง แม่ก็ไม่พูดอะไร บอกว่าโต ๆ กันแล้ว ในเวลาที่ขายได้ดี เช่น เสาร์-อาทิตย์ อ้อฟจะขายได้วันละ 500-600 เม็ด จนถูกจับมาอยู่ที่นี้ อ้อฟบอกว่าหลังจากที่นี้จะเลิกทั้งเสฟและขาย

กรณีศึกษาที่ 28

โกวิท อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ป.5 เริ่มเสพยาเสฟติดตั้งแต่อายุ 11 ปี โดยเริ่มจากบุหรี กาว และต่อมาก็เป็นยาบ้า ซึ่งตนเองมีปัญหาคอครบครัวพ่อแม่ทะเลาะกัน ทำให้รู้สึกเซ็ง เพื่อนบอกว่าจะไปหาของแก้เซ็งมาให้ จึงได้เสฟครั้งแรกพร้อมกับเพื่อนที่บ้านของเพื่อน โดยเพื่อนสอนวิธีการเสฟให้ เสฟครั้งแรก 1 เม็ด ใช้การดูดหลอด ภายหลังการเสฟมีความรู้สึกเนื้อตัวสั่น พุดร่ว นอนไม่หลับ อยู่นิ่งไม่ได้ ต้องทำโน่นทำนี่อยู่ตลอดเวลา ภายหลังการเสฟครั้งแรกโกวิทจะไม่สนใจการเรียน นำเงินค่าขนมที่ได้เก็บสะสมให้ครบจำนวนแล้วให้เพื่อนไปซื้อยาบ้ามาเสฟ ตอนที่อยู่ที่อุดร ราคา 150-200 บาทต่อเม็ด แต่ถ้าในกรุงเทพฯ ราคา 80-100 บาท เวลาอยากได้ยากก็ให้เพื่อนไปซื้อ หรือไปซื้อเองก็จะเกาะประตูส่งสัญญาณ โดยให้ซื้ออะไรก็ได้แต่ให้ใช้ประจำ แล้วจะมีคนออกมาถามว่าเอากี่ดอก ก็จะบอกว่า 2-3 ดอก เขาก็จะไดยามาเราก็ส่งเงินให้ ถ้าไม่ได้เสฟจะไม่อยากออกไปไหน นอนอยู่กับบ้าน ทำอะไรช้า กินข้าวน้อย หลังจากโกวิทมาอยู่ที่นี่ เขาคิดว่าอยากจะทำเสฟ เพราะทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ถ้าออกไปจะหนีไม่เข้าไปยุ่งกับยาบ้าอีก

กรณีศึกษาที่ 29

จักรพงษ์ ตอนนี้อายุ 20 ปี ชีวิตในวัยเด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้เจอหน้าพ่อ อยู่กับยายตั้งแต่ ป.2 ที่บ้านยายมีน้ำซึ่งเลี้ยงยายอยู่ มีอาชีพส่งข้าวข้ามจังหวัด ก็ให้จักรพงษ์ขับรถตั้งแต่ ป.5 โดยเริ่มจากรถกระบะ พอม.1 เริ่มขับรถหกล้อ ต้องส่งข้าวจากอุบลไปโคราช ขับเปลี่ยนกับพี่ชายซึ่งเป็นลูกของน้ำ เขาจึงเริ่มใช้ยาโดยการกิน เมื่อหารถที่ว่าเพราะน้ำแนะนำว่า ถ้าใช้ยาก็จะไม่เป็นอย่างนี้ เขาจึงเกิดความกดดันเลยซื้อยากินเป็นยารุ่นเก่าสีขาวพอย ม.3 ก็เห็นเพื่อนดูดในห้องน้ำกลิ่นหอมติดใจ จึงนำมาดูดร่วมกับเพื่อน ๆ โดยเอาใส่ฟอยล์ ลนฟอยล์แล้วก็ดูด ครั้งแรกน้ำเพื่อนทำให้ ครั้งต่อ ๆ มาทำเอง และตัวเขาเองก็มียาที่ซื้อคืนไว้มาก จึงนำมาขายต่อเพื่อน ซึ่งยาที่ซื้อมา ซื้อมาจากศิระเกษ ซึ่งติดฝิ่นเขมร พอข้ามลงไป 3-4 กิโลเมตร เอารถลงไปก็จะมีกระปุกวางไว้ให้ลอง ราคาตัวละ 5 บาท ซึ่งที่ซื้อถูกที่ก็เพราะน้ำซื้ออยู่แล้ว ที่ซื้อเป็นแผงลอย ใส่กระปุกผูกอมโดยเขียนรุ่น ยี่ห้อ เช่น R, WY ราคาจะแพงตามตัวยาน เช่น ถ้ายาหัวม้าจะดี ขณะที่อยู่ ม.3 นี้เขาเกเรมากคบเพื่อนขายยาและตนเองก็ทั้งเสฟทั้งขายทำให้เรียนไม่จบม.4 จึงไปเรียนที่เทคนิคฉะเชิงเทรา ซึ่งติดเขมรไปทางสระแก้วแล้วเข้าอรัญ ที่อรัญยาราคาตัวละ 3 บาท ไปซื้อกับเพื่อนที่หนีออกจากบ้านมาด้วยกันอีก 3 คน แล้วนำมาปล่อยที่เทคนิค ปล่อยแบบสบาย ๆ บางคนก็ขโมยของมาแลกยา ตัวเขาเองก็เริ่มดูดมากขึ้น นอกจากกินในตอนแรกเปลี่ยนวิธีมาเป็นดูดแล้วยังมีการฉีด โดยเอาละลายน้ำแล้วก็ดื่มในฝาเบิบชี่ จากนั้นจึงฉีดไปที่แขน โคนนม ตรงหน้าแข้งตามขาหรือตรงที่เส้นเลือดขึ้น เขาเล่าว่าการฉีดจะติดมากกว่าและเวลาตรวจปัสสาวะจะไม่เจอเพราะยาไปตามเส้นเลือด และส่งผลเสียตัวเองและเพื่อนจนจบ ปวช. หลังจากนั้นก็

ย้ายมาอยู่นครสวรรค์กับเพื่อนผู้หญิงอีก 2 คน มาเป็นคนปล่อยยาโดยซื้อที่เขาลีเก มีรายได้สามารถซื้อรถคันใหม่ได้ จนเป็นเสี่ยยาและเริ่มนำยาจากนครสวรรค์มาที่กรุงเทพฯ มาเช่าห้องอยู่และเสพมากขึ้นเป็น 200 ตัว ต่อครั้งจนหลอนและเพิ่มการขายไปในที่ต่าง ๆ มากขึ้นไปตามมหาวิทยาลัยโดยเอาใส่กระเป๋าทางเกงเดินไป บางครั้งไปตามสลัมบ้าง ตลาดบ้าง ที่มีคนเล่นยามาก ๆ โดยเดินไปถามเลยว่ามิของให้ลองและพอใจก็ชวนคนอื่นมาซื้อจนสามารถขยายสาขาได้ มีการเจาะตลาดว่าแถวไหนใครปล่อยแล้วไปทำความรู้จักแล้วก็ปล่อยยาให้ แล้วก็ขยายไปเรื่อย ๆ โดยขยายให้ขาใหญ่ ขาใหญ่ก็ขยายให้รายย่อย ซึ่งก็จะกลายเป็นลูกค้าต่อเนื่องและมีวิธีการรักษาลูกค้าเพราะจะมีคู่แข่งเยอะ โดยเป็นของดี ราคาไม่แพง มีการติดสินกับเด็กที่ขายของตามถนน เพราะต้องการทราบว่ามีใครเสพยาก็เอายาให้เสพแล้วก็นั่งคุยกันเพื่อสอบถามราคาและสอบถามว่าแถวนี้ใครปล่อยแล้วให้เด็กพาไปเสนอส่งยาให้ ซึ่งยานำมาส่งจะนำจากนครสวรรค์แล้วส่งมาตามที่ตั้งต่าง ๆ ตามที่ได้หาไว้ เช่น พรานนก วงเวียนใหญ่ บางขุนเทียน คลองเตย ถนนตก อินทามระ คอนเมืองแต่พอจะมาส่งจุดสุดท้ายคือ ดินแดง จึงถูกจับ 12,113 เม็ด

กรณีศึกษาที่ 30

หนุ่ม อายุ 13 ปี การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พ่อกับแม่เลิกกัน ตนเองอยู่กับแม่และน้องชาย 1 คน อายุ 5 ปี แม่มีอาชีพขายดอกไม้และพวงมาลัย หนุ่มเองก็ช่วยแม่ขายพวงมาลัย หนุ่มไม่เคยเสพยาและไม่เคยคิดจะลองเสพ เพราะรู้ว่าไม่ดี หนุ่มรู้จักยาบ้าครั้งแรก จากการที่เห็นคนอื่นขายในซอยที่ตนเองอยู่ (อินทามระ) จึงอยากขายบ้าง เพราะได้เงินมาก พอมีคนถามว่า จะขายยาไหม หนุ่มจึงตกลงขาย โดยไม่ทราบว่าคนที่มาชวนนั้นเป็นใคร เพียงแต่บอกว่าจะได้เงินดี ถ้าขายหมด จะให้ถุงละ 1500 บาท โดยให้หนุ่มขายเม็ดละ 50 บาท หนุ่มจะเอายาใส่ขวดล็อก แล้วเอาถุงที่ห่อหุ้มไป ตอนขายครั้งแรก จะมีคนมาช่วยขาย ซึ่งหนุ่มก็ไม่รู้จัก บางทีหนุ่มก็เก็บเงินเอง บางทีคนที่มาช่วยขายก็เก็บ ส่วนยานั้น หนุ่มจะเอาไว้ใกล้ ๆ ตัว พอมีคนมาซื้อจึงจะไปเอาออกมา โดยคนซื้อจะมาถามว่า มิของหรือมิขนมไหม ซึ่งจะต้องยื่นเงินให้ก่อน จึงจะให้ของ บางวันจะขายดี ก็ 1 ถุงครึ่ง ถ้าขายไม่หมด จะนำไปซ่อนไว้ในป่าบ้าง ผังดินบ้างและตามคันไม้ ซึ่งจะเอามัดกรีดไว้ เงินที่หามาได้ในแต่ละวัน หนุ่มจะให้แม่ โดยบอกว่าเจอมารตามถึงขยะ วันละประมาณ 1300 บาท ส่วนที่เหลือหนุ่มจะเอาไปเล่นเกมส์ ซื้อข้าวกิน หนุ่มขายได้ 4-5 วัน ก็โดนจับ ในวันที่โดนจับแม่ของหนุ่มจึงเพิ่งรู้ว่า ลูกได้เงินมาจากการขายยาบ้า

กรณีศึกษาที่ 31

อาร์ท อายุ 17 ปี การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พ่อแม่มีลูก 4 คน ชาย 3 คน หญิง 1 คน ตนเองเป็นคนที่ 4 พ่อก่อนข้างคู เครื่องครัด ขี้นั่น แม่ใจดี ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพ เมื่ออายุ 14 ปี เพราะทะเลาะกับพ่อ ทำให้ไม่ไปโรงเรียน โดยเพื่อนเป็นผู้นำยามามาให้เสพร่วมกันที่บ้านของเพื่อน ด้วยการดูดหลอด จำนวน 1 ขา และไม่เสียค่าใช้จ่าย ต่อจากนั้นก็เสพมาเรื่อย ๆ จนมาเริ่มหารายได้จากการเดินยอได้กำไรเม็ดละ 20 บาท และได้ยามาเสพ เงินที่ได้จากการขายส่วนหนึ่งจะใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เช่น เล่นเกมส์ ซื้อของกินและสะสมเป็นทุนในการซื้อยามาขาย โดยซื้อจากลุงของเพื่อนที่อยู่ในละแวกบ้านของตนเอง (ดาวคะนอง) ราคาเม็ดละ 45 บาท นำมาขายปลีกราคา 70-100 บาท จะขายอยู่ในซอยบ้านของตนเองและเก็บซ่อนยาบ้าไว้ตามบริเวณที่ตนนั่งขาย ซ่อนไว้ในบ้านเพื่อน ตะเข็บกางเกงยีนส์และเก็บไว้ในมือเพื่อสะดวกในการโยนทิ้ง เมื่อเจอตำรวจ เวลาขายจะทำงานกันเป็นทีม คนหนึ่งเดินไปรับเงินจากลูกค้า อีกคนหนึ่งจะเดินเองของไปยื่นให้ลูกค้า จะมีการขมขู่ลูกค้าให้กลับมาซื้ออีกและขายตัดราคาให้ต่ำกว่าคนอื่น ๆ มีรายได้จากการขายโดยยังไม่ได้หัก

ต้นทุนวันละ 7500 บาท ในการเสฟครั้งต่อ ๆ มาจะเสฟครั้งละ 1-2 เม็ด เสฟทุกวัน วันละประมาณ 10 เม็ด ไม่มีความแน่นอน เมื่อรู้สึกเครียดจะทำให้อยากเสฟยามากขึ้น โดยจะเสฟกับเพื่อนตามห้องน้ำ ห้องเช่า บ้านเพื่อน บ้านของตนเอง เวลาพ่อแม่ไปทำงาน ซึ่งต่อมาใช้วิธีการเสฟแบบตัวผ่านน้ำ

กรณีศึกษาที่ 32

วันเฉลิม อายุ 13 ปี แม่ทิ้งไปตั้งแต่ยังเล็ก ไม่ได้เรียนหนังสือตั้งแต่เด็ก ๆ ไปทำงานช่างปูนกับพ่อ หลังจากนั้น พ่อก็เสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง วันเฉลิมจึงไปอยู่วัดและถูกไล่ออกจึงมาอยู่ที่ร้านค้าแห่งหนึ่งและเริ่มรู้จักเพื่อน จึงเริ่มรู้จักยาบ้าจากตอนที่อยู่กับเพื่อน ๆ แล้วเพื่อนพาไปดูด บอกว่าให้ลองโดยไม่เสียเงิน ส่วนครั้งต่อ ๆ มา ก็ช่วยกันออกเงินซื้อที่สลัมคลองเสาหิน ราคาเม็ดละ 60 บาท แล้วนำมาดูดด้วยกันกับเพื่อน ซึ่งต่อมา วันเฉลิมก็จะไปซื้อยาให้เพื่อนแล้วให้ค่าตอบแทนเป็นการให้ดูดด้วยกันและถ้าซื้อให้คนอื่นก็จะได้ค่าตอบแทนครั้งละ 20-30 บาท โดยจะปั่นจักรยานไปซื้อแล้วเอายาใส่กระเป๋าคอไปเล็ก ๆ มา จากการที่เดินซื้อยา จึงทำให้ถูกจับมาอยู่ที่นี้ เวลาเสฟจะอยู่ได้ 2-3 วัน หลังจากหมดฤทธิ์จะรู้สึกง่วง ที่ ๆ ใช้เป็นที่เสฟคือบ้านเพื่อนและที่ ๆ มีความมืด ข้างรถเก่า ๆ โดยเสฟครั้งแรกวันละประมาณครึ่งเม็ด และเพิ่มขึ้นจนมาถึงวันละ 2-3 เม็ด วันมาอยู่ที่นี้ไม่เคยมีญาติมาเยี่ยม วันจะคิดถึงบ้านที่เคยอยู่กับเพื่อน ๆ

กรณีศึกษาที่ 33

ก๊อฟอายุ 16 ปี การศึกษาจบชั้นป.5 พ่อขายน้ำ กาแฟ แม่ขายกับข้าวอาหารตามสั่งบ้านอยู่ซอยราชวิถี 16 อนุสาวรีย์รู้จักยาบ้าครั้งแรกอายุ 13 ปี เพราะเห็นเพื่อนเสฟเลยอยากลอง ครั้งเดียวแล้วติดเลยเพราะชอบที่กลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต วิธีเสฟใช้วิธีดูดหลอด บางทีใช้ตัวผ่านน้ำแต่ไม่ชอบเพราะมันไม่ขม อาการที่รู้สึกหลังจากเสฟคือ หอมดี หัวใจเต้นแรง อยู่เฉยไม่ได้ ต้องหาอะไรทำ ขยันกว่าเดิม คอจะแห้งกินแต่น้ำ ไม่หิวข้าว บางทีอาทิตย์หนึ่งไม่กินข้าวเลย เล่นมาก ๆ จาจะโบ๊ แก้มตอบเนื่องจากไม่หลับไม่นอนทั้งคืน พ่อแม่พาไปเลิกที่จิตเวช นครปฐมเลิกได้ 4-5 เดือนก็กลับมาเสฟอีก เนื่องจากมีเพื่อนมาชวนออกใจไม่ไหวสถานที่ที่ไปซื้อคือ อินทมระซอย 14 ราคาเม็ดละ 50 บาท เวลาไปซื้อก็บอกเขาว่าจะเอากี่อัน เขาก็หยิบให้ก็ให้ดังค์เค้าแล้วเอามาเก็บไว้ในใต้เบาะรถมอเตอร์ไซด์เพราะมีกล่องอยู่ใต้เบาะ บางทีก็เก็บในกระเป๋ากางเกงยีนส์หรือไม่ก็มัด ๆ ไว้ใส่ไว้ในกางเกงใน ก๊อฟจะซื้อมาเสฟอย่างเดียวไม่ขายเพราะไม่ชอบ คิดว่าถ้าโดนจับแล้วจะติดคุกนานกว่า แล้วอีกอย่างคิดว่ามีเงินซื้ออยู่แล้ว เนื่องจากพ่อแม่ให้เงินไว้วันละ 100 บาท ก็เก็บไว้ซื้อ ไปซื้อที่หนึ่งเยอะสุดก็ 10 เม็ด ใช้ได้ 2-3 วัน สถานที่ใช้เสฟคือบ้านเพื่อน ในห้องน้ำบ้านตัวเอง แล้วก็บ้านญาติ เวลาเสฟก็จะดูดบุหรี่ด้วย จะทำให้หัวใจเต้นแรงกว่าเดิม แล้วกลิ่นบุหรี่ก็จะกลบกลิ่นยาด้วย ใช้มากที่สุดครั้งเดียวคือ 4 เม็ด จะอยู่ได้ทั้งวัน ถ้าใช้เม็ดเดียวก็อยู่ได้ 4 ชั่วโมง แล้วต่ออีกเม็ดไปเรื่อย ๆ

กรณีศึกษาที่ 34

ยัย การศึกษาชั้น ม. 2 พ่อแม่แยกทางกัน อาศัยอยู่กับลุงแต่ไม่ใช่ลุงแท้ ๆ รับมาเลี้ยง บ้านของลุงแท้ ๆ จะอยู่ตรงข้ามกันอาศัยอยู่ซอยประชาอุทิศ ราชบุรณะ ยัยทำงานให้กับลุงที่รับมาเลี้ยงช่วยดูแลโต๊ะสนุก แล้วก็ขายยาบ้า เริ่มขายตอนอยู่ ม. 1 เพราะมีคนรู้จักชวน แล้วก็เสฟตอนอยู่ ม.2 ครั้งแรกที่ขายมีคนเอามาส่งให้เม็ดละ 45-50 บาท เอาไปขายต่อเม็ดละ 60-70 บาท จะมีคนมาส่งให้เรื่อย ๆ บางทีมาส่งตอนเช้าเย็น ค่อยมาเก็บเงิน ยัยรับมาทีละ 50 เม็ด แต่ 3-4 รอบต่อวัน เวลาขายก็นั่งแอบขายข้างหลังจุดที่คนชอบเดิน

ผ่าน แต่จะไม่ให้ลุงเห็น ส่วนมากจะขายให้กับพวกโรงงานที่มาทางสนุก เพราะยัยรู้จักคนเยอะ ที่ขายเพราะอยากได้เงิน ไม่อยากรบกวนลุง แล้วรายได้ก็ดีด้วย

ตอนแรกที่ขายจะเก็บยาไว้กับตัว บางทีเห็นตามตะเข็บคอเสื้อ เอาสก๊อตเทปดำพันขาหรือหัวเข้า หรือตามตะเข็บกางเกงยีนส์ หรือใส่กระปุกเล็กๆ ซ่อนตามรูเสาไฟฟ้า มีคนมาซื้อถึงจะหยิบให้ เงินที่ได้ใช้กินเที่ยว แล้วก็ให้แฟน แต่ไม่คิดจะเลิกขายเพราะไม่อยากไปขอลุงรบกวนเขา คือพึ่งตัวเองได้แล้ว

สาเหตุที่เสพยาบ้าคือ อยากลอง ลองแล้วรู้สึกสนุก แล้วอีกอย่างไม่อยากหลับ เพราะต้องเฝ้าโต๊ะสนุกฯ จนถึงเช้า ตอนที่เสพครั้งแรกรู้สึกกลิ่นมันหอมเหมือนช็อคโกแลต เริ่มเมาแล้วสนุกไม่นอนเลย ไม่หิวข้าว กินแต่ขนมมวนไวตามิลค์ ขนมปังแซนวิช ไม่หลับไม่นอน 2-3 วัน ปกติเคยเก่งหลังเสพแล้วจะไม่พูด เริ่มแรกครึ่งเม็ดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 10 เม็ด ถ้าน้อยใจมีปัญหากับลูกลุง สถานที่เสพก็เป็นบ้านของลุงแท้ๆ ในห้องน้ำ บางทีก็ชอยกลางถนนมืดๆ ถ้าไม่ได้เสพจะหงุดหงิดตึงผม โมโห เตะพดลม เตะพีนุ่น บางทีน้อยใจนอนร้องไห้

กรณีศึกษาที่ 35

จ้อย การศึกษา ม. 3 เป็นคน อ. ราชศรีโล จ. ศิริสะเกษ มีพี่น้อง 3 คนเป็นคนสุดท้อง พ่อแม่หย่ากัน จ้อยอยู่กับแม่ เสพยาบ้าตั้งแต่ ม. 2 ตอนอยู่ที่ศิริสะเกษ ก่อนที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้เกือบ 1 ปีแล้ว ครั้งแรกที่เสพเนื่องจากเพื่อนชวนและอยากรู้ อยากรู้ อยากลอง ตอนอยู่ที่บ้านเสพอย่างเดียวไม่ได้ขายไปรับจากหมู่บ้านใกล้ๆ กัน พ่อมาอยู่ที่ กรุงเทพฯ ทั้งเสพทั้งขายด้วย เนื่องจากเห็นคนในโรงงานเสพก็เลยถามเขา ซื้อไปซื้อมาก็เลยขายให้เขา ขายอยู่แถววงเวียนใหญ่กับมินบุรี พักอยู่หนองแขม เวลาไปรับยาคนที่เขาสูกพี่จะโทรศัพท์มาบอกให้ไปรับส่วนมากที่เดอะมอลล์ท่าพระ กับแถวกรุงธน สะพานสารสินครึ่งละ 50-200 เม็ด เวลาขายจะมีคนเรียกลูกค้าและก็ดูดันทางให้ด้วยถ้าเป็นหน้าใหม่ แต่ยาจะไม่เก็บไว้กับตัวจะทิ้งใส่ถุงขนมหรือถุงมาม่าให้มองเห็น ลูกค้ามาก็จะเดินไปหยิบโดยให้ลูกค้าจ่ายเงินก่อนบางที่ลูกค้ามาก็จะขึ้นนิ้วเอาที่ตัวแล้วเดินผ่านไป จ้อยก็เดินตามแล้วรับยาส่งยาทันที หรือบางทีก็ให้เอาเงินวางไว้ในตู้โทรศัพท์ บางทีก็ยื่นหมูยื่นแมวกัน แต่ถ้าออกไปข้างนอกถ้าพกยาไปด้วยก็จะใส่ถุงพลาสติก ถุงกระดาษ ถ้าเจอตำรวจก็โยนทิ้งแล้วค่อยกลับมาเก็บ แต่ถ้าน้อยๆ เช่น 2 เม็ดก็จะห่อฟอยล์แล้วยัดรูจุก

จ้อยเริ่มเสพโดยวิธีดูดหลอดก่อน ครั้งแรกครึ่งเม็ด หลังๆ ก็เพิ่มครึ่งละ 2-3 เม็ด มากที่สุดวันหนึ่ง 10 กว่าเม็ด อาการหลังเสพคือ ไม่หลับไม่นอน ข้าวไม่หิว มีแรง ทำอะไรเร็วไปหมดกระชุ่มกระชวยตัวเบาสบาย ตอนดูดครั้งแรก หัวใจสั่น นอนไม่หลับประมาณ ปวดตาไปหมด ข้าวไม่กิน กินแต่น้ำ หลังๆ ก็ชินกินข้าวได้หลับสบาย เวลาเสพไม่แน่นอนอยากเสพเมื่อไหร่ก็เสพ สถานที่เสพ ห้องเช่า บ้านพักบ้าง ถนนบ้างโดยมีคนดูดันทางให้ ราคาของยาบ้าที่ต่างจังหวัดแพงกว่าเม็ดละ 150 บาท แต่ที่กรุงเทพฯ 80 หรือ 100 บาท แล้วที่จ้อยขายก็ไม่ได้ขายให้รวย เอาแต่เสพทำสนุกไปวันๆ รวมระยะเวลาจ้อยใช้ยาประมาณ 3 ปี

กรณีศึกษาที่ 36

สมชาย อายุ 15 ปี พ่อแม่แยกทางกัน สมชายอยู่กับแม่และยาย การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เริ่มเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาบ้าได้โดยการชักชวนของเพื่อนที่พาไปลองบวกับความรู้สึกของตนเองที่อยากลองเหมือนกันเพราะเห็นข่าวบอกว่า ยาบ้ากำลังดัง ซึ่งตอนนั้นอายุ 14 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เพราะมีปัญหาทางการเงินและคิดว่าตนเองเรียนไม่ไหว ตอนลองครั้งแรก เพื่อนจะสอนว่าทำอะไร เช่น เอากระดาษของบุหรี่ยม้วนแล้วฉีกไฟดูด เมื่อลองครั้งแรก รู้สึกหัวใจเต้นเร็ว นอนไม่หลับ ขยันช่วยแม่และยายทำงาน ตอนแรก

ลอง 2 เม็ดก่อน ตัวเองรู้สึกว่าการแบบนี้ดี ที่ทำให้ไม่ง่วง จึงใช้ต่อมา โดยเดินไปซื้อยาจากโรงปูนใกล้บ้าน ซึ่งตอนแรกจะมีเพื่อนแนะนำ ให้คนขายเชื่อใจและยอมขายให้และไปเอาได้ทุกวันด้วยตนเองในราคาเม็ดละ 100 บาท ต่อมาสมชายรู้แหล่งที่มีราคาถูกกว่า โดยมีราคาเม็ดละ 35-50 บาท จึงมาซื้อที่นั่นแทน โดยจะเก็บยาไว้ที่จุก ซึ่งแพทหลุดแล้ว ตามตะเข็บกางเกงยีนส์ ถังน้ำมันรถ พอได้ยาก็นำมาเสพที่บ้าน ในห้องนอนของตน วันหนึ่งประมาณ 3-4 เม็ด ส่วนที่เหลือก็จะเก็บเอาไว้เสพเวลาที่ต้องการ เมื่อหมดฤทธิ์ยาจะง่วง หอ้งจะโล่ง อารมณ์หงุดหงิด ไววายย สมชายไม่คิดจะขายยา เพราะรู้ว่าหากถูกจับได้ จะมีโทษมากขึ้น จึงเสพอย่างเดียว และจากวันที่เสพครั้งแรก จนถึงวันที่โดนจับที่บ้านของเพื่อน โดยตัวเองรับเป็นเจ้าของยาทั้งหมดจำนวน 10 เม็ด สมชายบอกว่า อยากเลิก เพราะเคยเกิดอาการหลอนเห็นคนอื่นเป็นตำรวจ และสมชายก็มั่นใจว่าตนเองจะเลิกให้ได้ เพราะอยู่ที่นี้สำนึกได้ว่า ถึงแม้ตัวเองจะสบายแต่ขาดอิสรภาพ

กรณีศึกษาที่ 37

อัน อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ม. 3 อันอยู่กับปู่และย่า ที่ จ.ขอนแก่น ช่วยปู่กับย่าทำนา พ่อแม่มีลูก 2 คน อันเป็นลูกชายคนโต มีน้องสาว 1 คน หลังจากเรียนจบชั้น ม. 3 ที่ หลังจากนั้นจึงย้ายมาอยู่กรุงเทพฯ ๙ กับแม่ ทำงานที่ร้านซ่อมรถ เนื่องจากกระยะทางจากที่พักกับที่ทำงานไกลกัน จึงย้ายมาอยู่ในโรงงาน (ร้านซ่อมรถ) ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพ เพราะเพื่อนที่รู้จักชวนและตัวเองก็อยากจะลองเสพ โดยวิธีการดูดหลอดประมาณ 1 ขา เสพในห้องน้ำ 2 คนกับเพื่อนและไม่เสียค่าใช้จ่าย ความรู้สึกเมื่อเสพยาเข้าไปแล้วสามารถทำงานได้เรื่อย ๆ ไม่มีอาการเหนื่อย แต่พอหมดฤทธิ์ยาจะ รู้สึกเหนื่อยและหงุดหงิด เหงื่อจะออกมาก หลังจากนั้นก็เสพมาเรื่อย ๆ โดยการซื้อต่อจากเพื่อน เพื่อนพาไปซื้อที่คลองเตยบ้าง บางครั้งได้มาจากการเดินยอขอให้พี่ที่ทำงานด้วยกัน เช่น ซื้อด้วยเงิน 1,500 บาท ได้ยา 30 เม็ด จะได้ค่าเดินประมาณ 3 ถึง 4 ตัว สถานที่ซื้อ ซื้อจากบ้านคนที่เพื่อนพาไปซื้อครั้งแรกอยู่ในสลัมคลองเตย โดยการไปเคาะประตูบ้าน จากนั้นผู้ชายจะออกไปนอกบ้านเพื่อไปเอายาโดยให้นั่งรอในบ้านประมาณ 3 - 4 นาที แล้วกลับเข้ามาในบ้านพร้อมยา เมื่ออันได้ยามากก็จะเก็บไว้ในกางเกงยีนส์ โดยการพับม้วนไว้ในกางเกง

นอกจากวิธีการดูดหลอดแล้ว อันยังเคยเสพด้วยวิธีการผ่านน้ำ แต่จะทำให้เจ็บคอมากกว่าวิธีแรก จึงนิยมวิธีดูดหลอดมากกว่า ปกติเสพวันละ 1 ตัว แต่ถ้าไม่มีก็อดได้ไม่เสพ เคยเสพมากที่สุด 3 ตัวต่อวัน โดยดูดเวลาละ 1 ตัว 3 เวลา เช้า กลางวัน เย็น ความรู้สึกหลังจากเสพยาเข้าไปแล้วจะนอนสบาย อารมณ์ดี แต่พอมาช่วงที่ยาลงคือตอนเช้า จะรู้สึกเพลีย ไม่มีแรง กินข้าวไม่ได้ เนื่องจากฝัดคอ จะทานได้ก็แต่นมกับขนมปัง

กรณีศึกษาที่ 38

ไสว อายุ 16 ปี อาศัยอยู่กับเพื่อน พ่อแม่เลิกกัน การศึกษาชั้น ม. 3 จากจังหวัดอุดรธานี เริ่มยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าตอนอายุ 15 ปี ในตอนนั้นกำลังศึกษาอยู่ชั้น ม. 2 โดยการไปซื้อให้เพื่อน แหล่งที่ซื้อ ๆ จากหน้าของเพื่อนบ้าง ซื้อจากคนแถวบ้านบ้าง รู้แหล่งซื้อเพราะเคยเป็นสายส่งซื้อให้กับตำรวจมาก่อน ได้ค่าจ้างจากการซื้อให้เพื่อนตัวละ 100 บาท จากต้นทุนซื้อตัวละ 50 บาท โดยจะนำยาบ้าที่ซื้อมาได้ใส่หน้ากลางของหนังสือที่ละ 5 ตัว บางทีก็ใส่ฝาปากกาได้ที่ละ 3 ตัว

หลังจากเป็นคองส่งได้ประมาณ 1 เดือน จึงเริ่มเสพเนื่องจากตอนนั้นทะเลาะกับอา ซึ่งเป็นน้องชายของพ่อ กอปรกับเพื่อนชักชวนให้ลองเสพ และตัวของไสวเองก็อยากลอง โดยไปซื้อยาจากหน้าของเพื่อนมา 4 เม็ด ๆ ละ 100 บาท รวมเงินกับเพื่อนประมาณ 7 - 8 คน ๆ ละ 50 บาท ใช้บ้านเพื่อนเป็นสถานที่ในการเสพ

เวลาเสพคือตอนกลางคืนซึ่งเป็นเวลาที่พ่อและแม่ของเพื่อนไปทำงานเสพครั้งละ 1 เม็ด 2 วันต่อครั้ง โดยวิธีการนอนไฟ อาการหลังจากเสพเข้าไปจะไม่สนใจใคร ใครพูดอะไรก็ไม่ฟัง รู้สึกสนุกเมื่อได้เดินเล่นกับเพื่อน และไม่รู้สึกง่วง หลังจากเสพมาได้ 1 เดือน ก็เลิก เนื่องจากพ่อบอกให้เลิก รวมระยะเวลาทั้งหมดประมาณ 3 เดือน จึงเลิกอย่างเด็ดขาด

หลังจากเรียนจบ ม. 3 ก็เข้ามาทำงานโรงงานในกรุงเทพฯ ๔ พักอยู่กับเพื่อน และหันกลับมายุ่งเกี่ยวกับยาบ้าอีกครั้ง โดยการขายร่วมกับเพื่อนให้คนในโรงงานหมู่บ้านพิเศษ สุข ซอย 92 เขตบางขุนเทียน ราคาเม็ดละ 100 บาท ไปรับยามาจาก อ.ปรางหมื่นชัย จ.สุโขทัย เพราะเพื่อนรู้จักและพาไปดูแหล่งผลิต ซื้อยามา 20,000 บาท ได้ยามา 500 เม็ด โดยใส่มาในกระป๋องแป้ง ตอนนำยามาขายนั้นยังไม่ได้เสพประมาณ 2 สัปดาห์ ต่อจากนั้นถึงได้เสพ เนื่องจากต้องทำงานตอนกลางคืน หลังจากเสพเข้าไปทำให้ทำงานได้ดี ไม่ง่วง วิธีการเสพส่วนใหญ่ใช้วิธีนอนไฟ บางครั้งก็กินแล้วอมเล่นไว้ในปากซึ่งจะชม เสพวันละ 2 ตัว

กรณีศึกษาที่ 39

สุรพล อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ม. 1 จากจังหวัดนครราชสีมา พ่อแม่มีลูก 3 คน ตนเองเป็นลูกชายคนที่ 3 ออกจากโรงเรียนหลังจากจบ ม. 1 เพราะแม่ไม่มีเงินส่งเสียให้เรียน หลังจากออกจากโรงเรียนก็มาอยู่กับแม่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 ปี จากนั้นป้าจึงไปรับตัวมาช่วย ขายผักที่กรุงเทพฯ ๔ ใช้ยาบ้าครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี เพราะเพื่อนชักชวน และด้วยความ อยากลอง เสพในห้องพักของเพื่อนโดยวิธีใช้ฟอยล์ ประมาณ ๒ คนกับเพื่อน โดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย หลังจากเสพเข้าไปเกิดอาการหน้ามืด นอนไม่หลับ ร่างกายเริ่มผอมลง เสพครั้งแรก แล้วคิดทำให้ต้องเสพเรื่อยมา โดยช่วงแรก ๑ ให้เพื่อนไปซื้อยาให้ ต่อมาก็มองไปซื้อด้วยตนเองกับเพื่อนของเพื่อน ที่แฟลต ๕ ตลาดห้วยขวาง โดยจะเก็บยาไว้ในกระป๋องสแตงค์บ้าง กระป๋องเล็บบ้าง สถานที่เสพคือห้องน้่านตลาต บางครั้งก็ใช้ห้องของป้าตอนป้าไปขายของ หลังจากป้าทราบเรื่องจึงให้ลูกชายคอยดูก็สามารถเลิกละไปได้ช่วงหนึ่ง แต่ก็หันกลับมาเสพอีกเนื่องจากไม่ได้เสพยาแล้วร่างกายเกิดอาการอ่อนเพลีย เมื่อยล้า จิตใจกระวนกระวาย ต้องหาเงินไปซื้อให้ได้ โดยเสพประมาณวันละ 1 เม็ด แบ่งเป็นเช้าครึ่งเม็ด และช่วงเย็นอีกครึ่งเม็ด ถ้าวันไหนไม่ได้ทำงานก็ไม่เสพ ซื้อมาในราคาเม็ดละ 80 บาท เสพมาได้ประมาณ 2 เดือนจึงโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 40

ไหม่ อายุ 16 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะเข้าไปปลูกสับปะรดอยู่ในป่าที่ จ.ระยอง กับพ่อแม่ตั้งแต่ยังเด็ก ต่อมาพ่อแม่เสียชีวิตลงจึงย้ายมาอยู่กับพี่ชายที่กรุงเทพฯ ๔ แถวสายไหม สะพานไหม ประมาณ 7-8 ปี แล้ว แต่ส่วนใหญ่มักจะหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน พ่อไม่มีเงินใช้จึงกลับมาทำงานกับพี่ชาย ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพ ปี 2540 เพราะโดนพี่สะใภ้ตำว่าไม่ค่อยช่วยทำงาน รวมทั้งเห็นพี่ชายทะเลาะกับพี่สะใภ้ทุกวัน เรื่องของตน จึงทำให้คิดมากเมื่อเห็นเพื่อนเสพจึงลองเสพ โดยไหม่เป็นคนไปซื้อยาจากน้องชายของพี่สะใภ้ซึ่งอยู่บ้านใกล้กัน ราคาเม็ดละ 60 บาท โดยใช้วิธีดูดหลอด ใช้ยา 1 เม็ด เสพกับเพื่อน 2 คน ในกระท่อมซึ่งอยู่หลังบ้านพี่ชาย หลังจากเสพแล้วรู้สึกสบายใจขึ้น ไม่เหงา ร่าเริง ขยันทำงาน ทำอะไรคล่องแคล่ว จากนั้นก็เสพมาเรื่อย ๆ จนพี่ชายทราบเรื่องจึงตีหวังจะให้เข็ดหลาบ แต่ไหม่ก็ยังเสพอยู่ ส่วนใหญ่จะเสพกับเพื่อนเพื่อนรุ่นพี่ สถานที่ก็จะไปกระท่อม ตามบ้านเพื่อน บางครั้งก็ในป่า ถ้าเป็นในป่าจะเสพคนเดียว ถ้าวันไหนไม่ได้สูบก็นอนอย่างเดียว ไม่กินข้าว พอตื่นขึ้นมาก็จะหิวมาก กินข้าวมาก ก่อนถูกจับเสพ วันหนึ่งไม่ต่ำกว่า 10 เม็ด โดยเสพชั่วโมงละ 2 เม็ด

นอกจากเสฟแล้วใหม่ยังเป็นคนเดินยอตให้เพื่อน เพราะเพื่อนไม่รู้จักใคร เดินยอตครั้งละ 3 – 4 ตัว ได้กำไรตัวละ 20 บาท โดยซื้อมาตัวละ 60 บาท ขายตัวละ 80 บาท วิธีการส่งจะแอบส่งให้เพื่อนตรงร้วบ้าน บางครั้งก็ให้กันในที่โล่ง ๆ แบบเปิดเผย เงินที่ได้จากการเดินยอตก็จะนำไปซื้อยามาเสฟอีก ที่เหลือก็นำไปซื้อบุหรี นอกจากวิธีดูดหลอดแล้วยังมีวิธีตัวผ่านอีก แต่จะใช้วิธีดูดหลอดมากกว่า เนื่องจากการใช้ตัวผ่านจะกรองน้ำออกทำให้ยาจืด ยามี 2 ชนิด คือ แบบมีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต สีออกแดง ๆ ส้ม ๆ มีลายกลม ๆ ที่เม็ดยา ส่วนอีกชนิดมีกลิ่นเหม็น สีกะปิมีลายเฉียง ๆ ที่เม็ดยา ซึ่งใหม่ชอบเสฟแบบที่มีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลตมากกว่า

กรณีศึกษาที่ 41

เอก อายุ 18 ปี การศึกษา ปวช. 3 ด้านบัญชี เป็นคนกรุงเทพฯ เขตบางกอกน้อย พ่อแม่มีลูก 8 คน เอกเป็นลูกชายคนที่ 8 อาศัยอยู่กับย่ามาตั้งแต่เด็กจนโตเพราะพ่อแม่ทอดทิ้ง ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสฟตอนเรียนอยู่ ปวช. 3 เพราะความอยากรลองเนื่องจากเห็นเพื่อนเสฟจึงอยากรลองบ้าง เสฟโดยวิธีดูดหลอด ใช้ยา 1 เม็ด เสฟ 2 คนกับเพื่อน ที่บ้านของเพื่อน อาการหลังจากเสฟในตอนแรกรู้สึกเฉย ๆ แต่พอตกกลางคืนจะนอนไม่หลับ ครั้งที่ 2 เพื่อนพาไปซื้อยาในซอยจรูญสนิทวงศ์ 25 ซึ่งสามารถเดินจากบ้านทะลุไปถึงได้ ผู้ชายจะเข้ามาถามผู้ซื้อว่าจะเอากี่เม็ด จากนั้นก็ยื่นเงินก่อนแล้วจึงรับยา บางครั้งก็รับยาก่อนแล้วค่อยส่งเงิน ราคาขายราคาเม็ดละ 60 บาท หลังจากซื้อจะถือไว้ในมือ ครั้งต่อ ๆ มาเป็นคนไปซื้อยาด้วยตนเอง ในการเสฟยาไม่ได้เสฟ ทุกวัน จะเสฟอาทิตย์ละ 1 ครั้ง บางทีก็เดือนละครั้ง โดยครั้งหนึ่งจะเสฟ 1 – 2 เวลา เวลาละ 2 – 3 เม็ด ก่อนหน้าที่เอกยังไม่ได้ใช้ยา การเรียนอยู่ในระดับพอใช้ สนุกสนานเฮฮากับเพื่อน ๆ มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อย แต่หลังจากใช้ยา จะมีอาการอยากอยู่เฉย ๆ ไม่อยากจะยุ่งกับใคร ไม่อยากยุ่งกับเพื่อนฝูงเท่าไรนัก พอใช้ยาไปได้สักพักการเรียนก็ตกลงมาเรื่อย ๆ

เอกเคยหยุดเสฟไประยะหนึ่ง แต่ก็หยุดได้ไม่นานก็กลับมาเสฟอีก ตอนที่เสฟจะกินแต่น้ำ เพราะคอแห้งอยู่ตลอดเวลา ตอนหยุดเสฟถ้าอดนอนตื่นขึ้นมาจะไม่ค่อยมีแรง จะหิวมาก กินมาก เอกเคยมีความคิดที่จะขายด้วย แต่ไม่ทำเพราะกลัวตัวเองจะเสฟหนักกว่าเดิม นอกจากนี้เคยมีตำรวจ สน.บางขุนนนท์ เคยมาติดต่อให้ขายแต่ก็ได้ปฏิเสธไป รวมเวลาเสฟทั้งหมด 4 – 5 เดือน ก่อนถูกตำรวจจับ เพราะโดนตำรวจยึดข้อหาเมียบ้าในครอบครัว และยังถูกไล่ออกจากโรงเรียนอีกด้วย

กรณีศึกษาที่ 42

ชายอายุ 14 ปี การศึกษาชั้น ป. 5 ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสฟเมื่ออายุ 13 ปี เพราะโดนพ่อแม่ตำราวมทั้งเพื่อนชักชวนให้ลอง โดยเสฟไป 1 เม็ดกับเพื่อน 2 – 3 คน โดยวิธีดูดหลอด ที่บ้านของเพื่อนแถวปัฐวิกรณ์ หลังจากเสฟไปแล้วมีอาการนอนไม่หลับอยู่ไม่สุข หลังจากนั้นก็เสฟเรื่อยมา ในการเสฟยาแต่ละครั้งจะออกเงินคนละครั้งกับเพื่อน เพื่อนซื้อยามาเสฟ ราคาเม็ดละ 60-70 บาท เสฟวันละ 2 เม็ด โดยเพื่อนเป็นคนไปซื้อมา บางครั้งเพื่อนก็ซื้อยาให้ขายปล่อย ขายที่ละแถว ๆ หนึ่งจะมียา 10 เม็ด ต่อมาขายเริ่มเก็บเงินเพื่อซื้อยามาขายเองโดยวิธีการเค คือ รับยามาขายก่อน เมื่อขายได้เงินมาแล้วจึงค่อยนำไปจ่าย รับมาเม็ดละ 50 บาท ขายเม็ดละ 60 – 70 บาท

วิธีการไปซื้อยามาจะขายก็จะไปกับเพื่อนโดยดูดมาร์อยู่ในบ้าน พอได้ยามาก็จะเสฟยากับเพื่อนก่อนแล้วจึงเดินออกไปข้างนอก โดยเก็บยาไว้ที่กระเป๋าลับในกางเกง ตามชายเสื้อจะขายเสื้อเป็นรูเล็ก ๆ จากนั้นนำยาใส่หลอดกาแฟ ตัดหลอดให้สั้นพอดีกับยา 10 เม็ด ลนไฟหัวท้ายเพื่อป้องกันไม่ให้ยาเปื่อยขึ้น

เพราะถ้าเปียกก็จะขายไม่ได้ วิธีการขายยาจะไปนั่งตาม ร้านค้าในซอยปัฐวิกรณ์ ถ.นวมินทร์ พอลูกค้าเดินมาถึงก็จะให้ลูกค้าเดินนำหน้าไปแล้วตนเองจึงเดินตาม เดินไปซักระยะหนึ่งก็จะบอกให้ลูกค้าหยุด แล้วถามว่าเอาที่เม็ด จากนั้นก็จะตัดหลอดให้ตามจำนวนที่ซื้อ ลูกค้าก็จะส่งเงินให้ข้างหลัง ลูกค้าส่วนใหญ่ที่ซื้อจะเป็นลูกค้าประจำวันนั่งขายได้ประมาณ 50 – 60 ตัว เวลาไม่มีลูกค้าก็จะเสพยาที่บ้านของเพื่อนโดยวิธีดูดหลอด

ขายเคยเลิกยาได้ 10 – 20 วัน แต่ก็หันกลับมาเสพยาอีกเพราะเครียดเรื่องพ่อแม่และมีความรู้สึกอยากทำร้ายตัวเอง พอเสพยาเข้าไปอีกจะรู้สึกเร้าแรงแสบใส รวมเวลาเสพยาทั้งหมดก่อนโดนจับ 5 เดือน

กรณีศึกษาที่ 43

กิต อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ป. 6 จากจังหวัดนครสวรรค์ พ่อแม่มีลูก 2 คน กิตเป็นลูกชายคนเล็ก มีพี่ชาย 1 คน ตอนหลังพ่อแม่แยกทางกัน ต่างไปมีครอบครัวใหม่ แต่ทั้งพ่อและแม่รวมทั้งพ่อเลี้ยงก็รักกิตมาก กิตเป็นเด็กขยันทำงานตั้งแต่ยังเด็ก ส่งตัวเองเรียนจนจบ ป. 6 โดยใช้เวลาช่วงปิดเทอมเข้ามาทำงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ กับพ่อแม่ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ พอเปิดเทอมก็กลับไปเรียน ส่วนใหญ่กิตไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อหรือแม่ เพราะทำงานตอนปิดเทอม ได้เรียนต่อ ม. 1 แต่ยังไม่ทันจบก็ออกมาทำงาน เปลี่ยนงานอยู่หลายที่ จนได้มาขายเสื้อผ้าอยู่ที่โบ๊เบ๊ จึงทำให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาบ้า เพราะได้รู้จักกับเพื่อนที่เสพยาบ้า ชักชวนให้เสพยา บวกกับความอยากรู้ อยากลองเพราะเคยดูข่าวในโทรทัศน์จึงลองเสพยา โดยให้เพื่อนไปซื้อยาสถานที่ชื่อคือสลัมติดกับโบ๊เบ๊ ราคาเม็ดละ 80 บาท เสพยาไป 1 เม็ดครั้ง โดยวิธีดูดหลอดในท้องน้ำชั้น 2 ของโบ๊เบ๊ เสพกับเพื่อน 2 คน หลังจากเสพยามีความรู้สึกว่ามีกำลังอยากทำงานตลอดเวลา ขยัน ไม่เหนื่อย ถึงเวลานอนไม่นอนติดกัน 2 วัน 2 คืน เดินเล่นทั้งวันถ้าไม่มีงานทำ ถ้ามีงานทำก็จะทำงานแบบไม่หยุด สิบบุหรี่ป่อย กินแต่น้ำตลอดเวลาเพราะคอแห้ง แต่หลังจากยาหมดฤทธิ์จะรู้สึกอ่อนเพลีย ไม่มีแรง เหนื่อยง่าย ครั้งต่อมาก็ให้เพื่อนพาไปซื้อ จนรู้จักกับคนขาย ช่วงหลัง ๆ จึงไปซื้อด้วยตนเองมาเสพยา โดยเสพยาที่ห้องพักบ้าง ในห้องน้ำที่โบ๊เบ๊บ้าง จะเสพยาที่ดีย์ละ 1 เม็ด นอกจากวิธีการดูดหลอดแล้ว กิตยังเคยใช้วิธีผ่านน้ำ แต่ใช้แค่ครั้งเดียว เนื่องจากชอบวิธีดูดหลอดมากกว่า แหล่งที่ซื้อยามี 3 แหล่ง คือที่สะพานดำ ขายเม็ดละ 60 บาท สลัมริมทางรถไฟ เม็ดละ 70 บาท และที่สลัมริมโบ๊เบ๊ เม็ดละ 80 บาท ซึ่งส่วนใหญ่กิตจะซื้อที่สลัมริมโบ๊เบ๊ วิธีการซื้อก็จะไปบ้านหลังที่ขายยา ยื่นเงินให้ตรงระเบียบงหน้า ของจะถูกโยนลงมาจากข้างบน บางครั้งก็ยื่นเงินให้ต่อหน้า คนเขาก็จะส่งของให้ต่อหน้า ได้ยามาจะเก็บไว้ในมือ บางครั้งก็อมไว้ในปาก บางครั้งก็ใส่ในกระเป๋ากางเกง

กิตออกจากงานขายเสื้อผ้าที่โบ๊เบ๊เพราะค่าแรงต่ำ จากนั้นจึงไปทำงานขนส่งทำได้ 2 อาทิตย์ ก็โดนจับพร้อมยาบ้า 1 เม็ด รวมระยะเวลาเสพยาประมาณ 3 เดือน

กรณีศึกษาที่ 44

สมชาย อายุ 18 ปี การศึกษาชั้น ป. 6 พ่อแม่มีลูก 3 คน สมชายเป็นลูกชายคนสุดท้อง มีพี่สาว 1 คน พี่ชาย 1 คน ขณะเรียนชั้น ม. 1 โดนเรียนบ่อย ครูจึงจะให้เรียนซ้ำชั้น สมชายจึงลาออกไม่เรียนต่อ มาได้ทำงานอยู่ที่ปั๊มน้ำมัน ถนนศรีนครินทร์ ใช้น้ำบักฉั่งแรกในการเสพยาเมื่ออายุ 14 ปี โดยเพื่อนที่ปั๊มน้ำมันชักชวน เนื่องจากทำงานกะกลางคืนแล้ว่วงนอน เพื่อนเป็นคนไปซื้อยามาให้เสพยา เสพร่วมกับเพื่อนอีก 3 คน ใช้น้ำ 1 เม็ด ราคาเม็ดละ 150 บาท เสพในห้องน้ำของปั๊มน้ำมัน โดยวิธีดูดหลอด หลังจากเสพยาเข้าไปรู้สึกขยันไม่่วงนอน

สมชายลาออกจากงานที่ปั๊มน้ำมันมาช่วยพ่อแม่ขายของ แต่ก็ยังเสพยาเรื่อย ๆ มา สถานที่เสพมีหลายที่ เช่น บ้านเพื่อน บ้านตนเอง บางครั้งไม่มีที่เสพก็จะเสพตามข้างถนน อาศัยรถที่จอดอยู่บังตัวเองเวลา

เสพ ในการซื้อขายจะไปกับเพื่อน แต่ระยะหลังไปซื้อเองจากแถวบ้านตนเอง (ชายคลอง หลังซอยเลิศนารา หมู่บ้านนักกีฬา) ราคาเม็ดละ 70 บาท นอกจากเสพยาแล้ว ยังเป็นคนเดินยอดด้วย โดยเพื่อนนำยามาให้ปล่อย ระยะหลังไปรับยาเองจากคลองเตย เม็ดละ 40 บาท ขายเม็ดละ 100 บาท เข้าไปซื้อในบ้าน ได้ยามาจะถือไว้ในมือ เพื่อนำยามาปล่อยปากซอยบ้าน โดยจะวางไว้ที่โต๊ะ บางครั้งใส่ฝาน้ำอัดลม ฝากระป๋องแดงบีบให้ติดกัน ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย วัยรุ่น วัยทำงาน

การปล่อยยาในช่วงหลัก ๆ มีคนมาติดต่อให้รับประจำ การสั่งยาจะมีการโทรนัดหมายกัน ให้สมชายไปรับยาจากโรงแรมแถวพระราม 4 ไปรับที่ห้อง รับมาเม็ดละ 50 บาท ให้มาปล่อยกับเพื่อน แต่ตอนหลังสมชายเอามาให้เพื่อนปล่อยอีกทอดหนึ่ง โดยให้เพื่อนปล่อยตัวละ 70 บาท สมชายจะได้กำไรตัวละ 20 บาท ไม่ต้องนั่งขายเอง เก็บเงินอย่างเดียว รวมระยะเวลาได้ 3 ปี ในการเสพและเดินยอดก่อนถูกตำรวจจับ

กรณีศึกษาที่ 45

อ๊อด อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ป. 4 อาศัยอยู่กับแม่ที่ตรอกข้าวสาร เขตบางซื่อ ใช้จ่ายครั้งแรกในการเสพ เมื่ออายุ 12 ปี เพราะเห็นเพื่อนเสพจึงอยากลองเสพบ้าง โดยออกเงิน 100 บาท ให้เพื่อนไปซื้อที่สะพานดำ เสพโดยวิธีดูดหลอดร่วมกับเพื่อนหลายคน บนตึกที่เพิ่งสร้างใหม่ใกล้ ๆ บ้าน หลังจากเสพครั้งแรกมีความคิดที่จะเสพต่อ เพราะชอบที่ยามีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต จากนั้นจึงเสพยาเรื่อยมา เสพครั้งละครั้งเม็ด วันละหลายครั้ง วันละ 4 – 5 เม็ด โดยเสพยาทุกวัน เวลาไปซื้อที่สะพานดำจะไปคนเดียว ราคาขายเม็ดละ 120 บาท เมื่อไปถึงที่ซื้อจะบอกว่าขอขนมตัวหนึ่ง พอได้ยามาก็จะกำไว้ในมือ นอกจากเสพบนตึกแล้ว ยังเสพในป่าแถวบ้านด้วย ส่วนใหญ่จะเสพร่วมกับเพื่อน ๆ กลุ่มละ 4 คน แต่ถ้าเสพคนเดียวจะเสพในห้องน้ำที่บ้าน ระยะหลัง ๆ จะเปลี่ยนสถานที่ซื้อจากสะพานดำ ไปซื้อในกลางซอยแทน เนื่องจากราคาถูกกว่า ราคาขายเม็ดละ 50 บาท เวลาซื้อจะไปกับเพื่อน 2 คน โดยปั่นจักรยานไป พอไปถึงก็จะบอกจำนวนว่าเขาก็เม็ด โดยเพื่อนจะเป็นคนส่งเงิน อ๊อดจะเป็นคนรับของ โดยจะกำใส่มือไว้ รวมเวลาเสพทั้งหมด 4 ปี ก่อนโดนตำรวจจับฐานมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อเสพจำนวน 45 เม็ด

กรณีศึกษาที่ 46

ไอ้ต อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม. 3 อยู่กับเพื่อน พ่อแม่เลิกกัน ใช้จ่ายครั้งแรก ตอนเรียนอยู่ ม. 3 เทอม 2 อายุ 15 ปี เพราะลองตามเพื่อน โดยวิธีดูดหลอด เสพร่วมกับเพื่อน 10 คน ในห้องน้ำของโรงเรียน ใช้จ่ายไป 1 เม็ด โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หลังจากเสพยามีความรู้สึกกระตือรือร้น สนุก ไม่่วงนอน ยาที่เสพมีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต เพื่อเป็นคนนำยาให้เสพทุกวัน ในตอนแรก ๆ ไม่ต้องเสียเงิน แต่พักหลังต้องเสียเงิน โดยรวมเงินกันซื้อกับเพื่อน 3 – 4 คน ในราคา 100 บาท ซื้อมาครั้งละ 1 เม็ด มาเสพในห้องน้ำของโรงเรียน แถวรามอินทรา วิธีการนำยาเข้ามาเพื่อจะแอบป็นเข้าทางหลังโรงเรียน แต่เข้าประมาณตี 5 เพราะอาจารย์ที่คุมหน้าประตูจะมาประมาณ 6 โมง 7 โมง ในการเสพแต่ละครั้งจะเสพครั้งละ 1 เม็ด โดยเข้าไปเสพกับเพื่อน 3 – 4 คน ในห้องน้ำของโรงเรียน

หลังจากเรียนจบ ม. 3 ไอ้ตได้หนีออกจากบ้านเพราะทะเลาะกับแม่และแฟนใหม่ของแม่มาอยู่แถวลาดพร้าว ก็จะมาซื้อขายแถวบ้านเสพ โดยเพื่อนเป็นคนพาไปซื้อในราคาเม็ดละ 80 บาท ตอนหลังไปซื้อด้วยตนเอง วิธีการซื้อก็จะเดินเข้าไปในบ้านผู้ชายแล้วบอกว่าซื้อของอันหนึ่ง จากนั้นส่งเงินให้แล้วคนขายก็ส่งของมาก โดยนำยาเสพคนเดียวในบ้าน เคยเสพมากที่สุดวันละ 5 เม็ด ระยะหลังเป็นคนเดินยอดด้วย ซื้อยาจาก

บ้านข้าง ๆ โดยรับเงินเพื่อนมากแล้วไอ้คเดินไปซื้อโดยให้เพื่อนนั่งรออยู่ในบ้าน ซื้อมาเม็ดละ 80 บาท เม็ดละ 100 บาท โดยถ้าเพื่อนเสฟในบ้านไอ้คก็จะได้เสฟด้วย และถ้าได้ค่าเดินยอดมาก ก็จะได้เสฟยามาก

เงินที่ใช้ในการซื้อขายจะได้มาจากค่าจ้างเลี้ยงลูกของคนไอ้คอาศัยอยู่ด้วยซื้อที่แขก และเงินจากการเดินยอด ส่วนเงินที่ได้มาเป็นกำไรก็จะนำมาเป็นค่าใช้จ่าย ซื้อยามาเสฟ ซื้อยามาขายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากคนเดินยอดก็จะกลายมาเป็นคนขายเองเลย โดยจะซื้อยามาครั้งละมาก ๆ 40 – 50 เม็ด ซึ่งจะซื้อได้ในราคาถูกลงเหลือเม็ดละ 60 บาท และนำไปขายเม็ดละ 100 บาท โดยจะขายในบ้าน พอลูกค้ามาซื้อก็จะเข้ามาซื้อในบ้านเลย ไอ้คก็จะรับเงินมา แล้วทำที่เป็นเดินเข้าไปเอาของในบ้าน แต่ความจริงของอยู่ในกระเป๋าคือตัวอยู่แล้ว เพราะไม่อยากให้ลูกค้ารู้ว่าของอยู่ที่ไหน มีเท่าไร โดยจะขายได้วันละ 50 เม็ด เงินที่ขายได้ก็จะฝากพี่แขกไว้ และจะใช้เงินก็ไปเบิกที่แขกทำงานเป็นสายให้กับตำรวจ สน.พหลโยธิน และดึงไอ้คให้ไปช่วยงานเป็นเด็กล่อซื้อ ไอ้คจะได้เงินจากการทำงานครั้งละ 500 บาท พร้อมกับยาถุงหนึ่งประมาณ 20 เม็ด พี่แขกจะพาไอ้คไปด้วยทุกครั้งทีล่อซื้อ แต่บางครั้งก็ให้ไอ้คนั่งรออยู่ในรถเฉย ๆ แต่ก็ให้ส่วนแบ่งทุกครั้ง ส่วนมากไอ้คจะขอเป็นยาแต่ผู้กองที่เป็นเจ้านายพี่แขกเขาจะไม่ให้เขาจะให้ไอ้คเล็ก เวลาได้ของมาไอ้คก็จะนำไปเสฟ และขายซึ่งพักหลังขายอย่างเปิดเผยในบ้าน จนเป็นที่รู้จักทั่วไป จึงทำให้โดนร้องเรียนจนเรื่องไปถึงกองปราบ จึงส่งตำรวจมาล่อซื้อจากไอ้คจนทำให้โดนจับ (ซึ่งไม่ใช่ตำรวจท้องที่ ถ้าเป็นตำรวจท้องที่จะรู้จักกัน)

กรณีศึกษาที่ 47

กฤษฎา ชื่อเล่นว่า เก่ง อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ที่บ้านพ่อแม่ทะเลาะกัน พ่อทานเหล้าแล้วติดกับแม่ เก่งจะไม่อยากเข้าบ้าน ไม่อยากอยู่บ้าน ก็เลยออกมาคบเพื่อนฝูงข้างนอก และเริ่มลองเสฟยากับเพื่อนตอนอายุ 14 ปี โดยเสฟที่บ้านเพื่อน เสฟด้วยกัน 3 คน จำนวน 2 เม็ด ซึ่งเก่งยังเสฟไม่เป็น เพื่อนจะทำให้โดยหากระดาษฟอยล์ของบุหรี่ แล้วลอกออกมาพันเป็นหลอดแล้วเอาไฟลน แต่ครั้งหลังๆ เก่งจะดูดผ่านน้ำ เก่งซื้อยาจากหลังโรงเรียนราคาเม็ดละ 60 บาท หรือ 80 บาท ใช้สก็อตเทปพัน ให้เป็นก้อนเล็กๆ แล้วถือมา จนถูกทางโรงเรียนจับได้เพราะมีเพื่อนไปบอกจึงถูกไล่ออกและกลับมาอยู่ที่บ้าน ระยะเวลาไม่มีเงินซื้อจึงเริ่มขายยาโดยคนขายยาให้เก่งเอายามาปส่อยโดย 10 เม็ด จะให้เก่ง 2 เม็ด ซึ่งจะขายดีประมาณ 200 เม็ด หรือ 1 โดยใส่ปากกาเมจิกแท่งใหญ่ 2 หัว ใส่ได้ 30 เม็ด ที่เหลือจะฝังดินไว้ ใส่ไว้ตามถังขยะบ้าง โถใส่ถุงขนมฉีก บางทีก็ไว้ในตัวตุ๊กตาเล็กๆ และระยะหลังเขาก็ไปรับยากับคนส่งเองโดยจะทำที่ว่าซื้อพวงมาลัย แล้วเด็กขายมาลัยจะยื่นให้ในรถเป็นถุงสีขาว สีฟ้าบ้าง ถุงนี้เด็กขายพวงมาลัยจะเก็บของไว้ที่หัวเข็มขัด พอยื่นให้เราที่ยื่นเงินให้เขาในรถเลย เงินจะต้องมัดอย่างดีใช้ม้วนและเอายางรัด แต่เก่งก็ขายไปไม่ได้ตลอดเพราะถูกตำรวจจับขณะนั่งขาย เพราะตำรวจเขย่าปากกาแล้วพบยา

กรณีศึกษาที่ 48

พรเทพ อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม. 2 พ่อแม่มีลูก 2 คน คือพรเทพและน้องชาย พ่อแม่แยกทางกัน ตอนพรเทพอายุ 4 ปี เพราะพ่อแม่มีเมียหลายคน จึงแยกบ้านกันอยู่ พ่อเป็นเซนมีภักตราคารของตัวเอง ร้านอาหารหลายแห่ง แม่ทำอุตสาหกรรมเย็บจักร แต่พอน้ำท่วมใหญ่กรุงเทพ ฯ ธุรกิจก็เจ๊ง น้ำท่วมหมด อีกไม่นานพ่อก็ตายทิ้งเงินสดไว้ 3 ล้าน ตึกแถวที่ดินอีกมาก ครอบครัวยุคพรเทพได้ 3 แสน ที่ดินโคราช 6 ไร่ แบ่งกับน้อง 2 คน จากนั้นพรเทพกับน้องจึงมาอยู่กับยายที่สกลนครเรียนหนังสือจนถึง ม. 2 แต่ไม่จบจึงคิดจะช่วยยายและแม่โดยมาทำงานทำในกรุงเทพ ฯ แต่แม่ก็ไม่อยากให้ทำงานจึงส่งให้เรียนต่อชั้น ม. 2 แต่ก็เรียนไม่จบอีก ใช้ยาบ้าครั้งแรกเมื่ออายุ 13 เพราะมีปัญหา กับแม่ เรื่องแม่มีแฟนใหม่เลยไม่รู้จักหันหน้าไปปรึกษาใครจึง

หันไปหาเพื่อนซึ่งในตอนนั้นพรเทพไม่ได้อยู่กับแม่ แต่อยู่กับหน้าที่บางพลัด ซอยจรัล 65 เป็นย่านชุมชนแออัด ได้รู้จักเพื่อนแถวนั้น เพื่อนก็ชักชวนเสพยากับเพื่อน 3 – 4 คน โดยวิธีดูดหลอด เสพกันในบ้านร้าง จำนวนยาไม่ถึงครึ่งเม็ด เสพตอนแรก ๆ เพื่อน ๆ ไปซื้อยาให้ที่ซอยจรัล 57 ให้ยื่นร่อนหน้าปากทาง แล้วคนขายเข้าไปเอาของมาให้

หลังจากเสพรั้งแรกรู้สึกเฉย ๆ นั่งคิดอะไรคนเดียว ไม่เสพก็อยู่ไม่ติด ครั้งต่อ ๆ มาคิดว่าดูดมาก ๆ ก็เสียเงิน สู้นำมาขายมาปล่อยได้ยอดเพื่อนำมาดูดดีกว่าตั้งแต่นั้นพรเทพจึงเป็นคนเดินยอดด้วย จากนั้นได้ลงไปทำงานเกี่ยวกับทำสิริถยนต์กับน้ำมันทางภาคใต้ ตอนไปอยู่ที่ใต้พรเทพไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าเลย เพราะคบเพื่อนดีเลยทำให้เลิกยาได้เป็นเวลาเกือบปี ต่อมาทะเลาะกับน้ำจึงกลับมาอยู่กรุงเทพ ฯ มาเดินยอดเหมือนเดิม ทำไรก็ไม่มาก ตอนนั้นแม่รับพรเทพไปอยู่ที่อยู่ใหม่ ซอยยานฯ 29 แถวลาดพร้าว พรเทพไปรับของที่บางแค มาบ้านเพื่อให้ได้ของมาก ๆ จนได้รู้จักกับนายใหญ่ที่บางแคชวนพรเทพไปทำงานด้วย ให้ส่งของอย่างเดียว ถ้ารู้จักอาณาเขตไหนให้ไปวางของให้ เพื่อเขาจะได้ขยายอำนาจ ขยายกิจการ โดยส่งอาทิตย์ละ 6 เม็ด เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็น 7 มัด จนถึง 30 มัด เป็นแสนเม็ดก็มี โดยนายใหญ่จะให้ค่าตอบแทนดีเป็นเงินไม่ต่ำกว่า 3 หมื่น 4 หมื่น ต้องงวดงวดหนึ่งใช้เวลาประมาณ 2 วัน สถานที่ที่ไปวางก็แถวปากเกร็ด นนทบุรี มีนบุรี บางกรวย บางพลัด ท่าพระ บางแค ผ่านฟ้า ลาดพร้าว ในตอนแรกนายใหญ่จะพาไปรู้จักกับคนกับสถานที่ก่อน ประมาณ 2 อาทิตย์ ต่อจากนั้นก็ไปส่งของเอง โดยจะขึ้นรถเมล์ไปนำของใส่กระเป๋ามา ของที่รับมาจากนครสวรรค์ นายใหญ่จะขับรถส่วนตัวไปรับ พรเทพเคยไปด้วยครั้งหนึ่ง พอไปถึงก็ไปตกลงซื้อกัน ของยังเป็นผงไม่ได้อัดเม็ด จะต้องชิมก่อน อันไหนรสชาติดีก็ราคา 2 เม็ดบาท รับมาครั้งละ 1-2 แสนเม็ด บางครั้งก็ 4 แสน และแถมให้แสนละหมื่นเม็ด ของแถมจะเป็นรุ่นพิเศษสีเขียว สถานที่ไปรับอยู่บนภูเขามิคณผลิต มีเครื่องจักรมาก เวลาไปรับก็จะเดินบ้าง ขับรถขึ้นไปบ้าง พอได้ของก็ถือลงมา ใส่กระบุงมา ใส่กล่องแยกลงมาเหมือนโทรทัศน์ แล้วนำไปอัดใส่เบาะรถ

ขับกลับมากรุงเทพ ถ้าเจอด่านก็จะหยุดนอนข้างแรม รอเวลาด่านเลิกถึงค่อยไป จากนั้นนครสวรรค์ก็จะนำมาไว้ลาดพร้าว แล้วกระจายไปทั่ว โดยแต่ละที่จะมีที่พักยาเพื่อที่จะขนต่อไปอีกที่ให้ลูกค้ามาเอาของเองได้ง่าย สะดวกกว่าไม่ต้องเสี่ยงต่อการโดนจับ เช่น ที่ท่าพระก็จะมีการพักยาอยู่ในโพธิ์ 3 ต้น บางพลัดที่พักยาจะอยู่แถวบ้านเอเยนด์ เวลาขนของจากลาดพร้าวมาท่าพระ พรเทพผลิตใช้วิธีขึ้นรถเมล์ บางครั้งก็ขี่มอเตอร์ไซด์ สะพายกระเป๋า มา บางครั้งก็ให้ผู้หญิงนั่งซ้อนสะพายกระเป๋าให้พ่อส่งของเสร็จก็ให้นั่งรถเมล์ หรือไม่ก็รถแท็กซี่กลับ

เงินที่ได้มาเป็นเงินเก็บ 700,000 กว่าบาท บ้าน 1 หลัง เปิดบัญชีเป็นชื่อแม่บัญชีหนึ่ง อีกบัญชีเป็นชื่อน้องชาย ซึ่งอยู่กับยายที่ จ.สกลนคร 4 แสนบาท ซึ่งยายสามารถเบิกใช้ได้คอยดูแลให้น้องได้เป็นทุนการศึกษา และยังเหลืออีกแสนกว่าบาท

นอกจากขายยาบ้าแล้ว พรเทพยังเคยค้าขายอีกตามย่านอาร์ซีเอ ตามผับ จตุจักร ตามเทต นอกจากนั้นก็เคยค้าเฮโรอีนด้วย ย่านคนรวยแขวงอิสลาม คนไทย แต่ก็ค้าอยู่ไม่นานก็เลิก ขายแต่ยาบ้าก่อนโดนจับพรเทพเลิกส่งไประยะหนึ่ง ไปช่วยพ่อเลี้ยงคุมงานทาสี แต่นายใหญ่ก็ยังทำอยู่ และโทรมาตามให้ไปส่งของ 40 มัดสุดท้าย ส่งจนเกือบหมดเหลืออยู่มัดครึ่ง เท่ากับ 3,000 เม็ดก็โดนจับ แต่เจ้านายมาเคลียร์ให้เหลือโดน 2 เม็ด โดยอัดเงินตำรวจไป 1 แสนบาท รวมระยะเวลาเสพ 3 ปี ก่อนมาจำคุกอีก 6 – 7 เดือน แล้วโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 49

ใหม่ อายุ 15 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่ได้อยู่กับแม่ต้องทำงานมาตั้งแต่เด็กอาศัยอยู่กับลุง ที่ร้อยเอ็ด ตอนเสพยาครั้งแรกก็เพราะเพื่อนชวนก็เลยอยากลอง โดยตัวเองไม่รู้ว่าเป็นยาบ้าเห็นแต่เขาดูดกัน กินกัน

กลิ่นมันหอมเหมือนดอกไม้ ครั้งแรกเล่นกับเพื่อน 3 คน 2 เม็ด โดยลอกฟอยล์ห่อแล้วพันเป็นหลอด เอาไฟ
 ลนพอมีควันก็ดูดควัน พอดูดแล้วก็นอนไม่หลับ ขยัน ไม่กินข้าว ยาที่ใหม่เสพนั่นจะขายเม็ดละ 100 หรือบาง
 ครั้งก็ 120 บาท ซึ่งเป็นราคาที่แพงสำหรับใหม่ เวลาใหม่ไม่ได้สูบก็จะไม่เครียด แต่จะหัวเราะซึ่งแปลกจากคน
 อื่น แต่พอเสพแล้วจะไม่อยากพูด แต่จะทำงานได้ดี ขยัน ใหม่เคยคิดจะเลิกแต่พอเห็นก็ล่อตาล่อใจ ทำให้หยุด
 ไม่ได้ หาซื้อก็ไม่ยากเพียงแค่เอาเงินให้เจ้าก็ให้ยา แต่ใหม่จะไม่ค่อยมีเงินเพราะทำงานได้เงินไม่มากจึงร่วมซื้อ
 กับเพื่อน แต่หลังจากถูกจับ ใหม่มาอยู่ที่นี้ใหม่คิดว่าตนเองจะเลิกให้ได้

กรณีศึกษาที่ 50

แอม อายุ 16 ปี จบ ป.6 เริ่มเสพตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยสาเหตุเพราะทะเลาะกับแม่ ที่ตนเองกลับบ้าน
 ดึกแล้วแม่ดูว่าไปเสพยาบ้ามา จึงเกิดความน้อยใจ เลยหนีออกจากบ้านมาอยู่บ้านพี่ชายซึ่งเป็นญาติกันและพี่
 ชายขายยาจึงขอยาพี่และโกหกว่าตนเองเคยคิดมาแล้ว พี่จึงให้เสพจึงนำมาเสพกับเพื่อน 2 คน เพื่อนเป็นคน
 สอนให้โดยลอกฟอยล์แล้วเอายาใส่ในฟอยล์แล้วก็ดูโดยใช้ไฟแช็กลน ครั้งแรกนี้เสพคนละ 1 เม็ด ความรู้สึก
 ตอนแรกมันมีกลิ่นหอมเหมือนกลิ่นไอวันดิน แล้วก็มีการนอนไม่หลับ สนุกครึกครื้น ไล่สบายใจไม่เครียด
 แต่พอเสพมาเรื่อยๆ วันไหนไม่ได้เสพก็กระวนกระวาย จึงเสพในปริมาณที่มากขึ้น วิธีการก็มีแบบต่างๆ มาก
 ขึ้น เช่น ใส่ในยาหอมหรือน้ำส้ม หลังจากที่เสพมาได้สักระยะก็มาขายยาด้วยและรู้สึกว่าตนเองเท่่มาก มีมา
 เยอะ มีแต่คนมาหา มีแต่คนรู้จักและนับถือตนเอง มีเงินใช้จ่ายสบายจึงนำมาซื้อรถ กินใช้ วิธีขายยาก็คือไม่
 เหนื่อยเพราะจะมีคนมาซื้อที่บ้านซึ่งเป็นร้านขายของเอายาใส่ถุงแล้วเอาสก็อตเทปพันซ่อนไว้ตามซอกบ้าน บาง
 ครั้งก็วางตามโคนต้นไม้ใส่ถุงมามาวางไว้คนที่มองก็เห็นว่าเป็นถุงขยะเฉยๆ ถ้าจะเอาไปส่งที่อื่นก็จะเอาใส่
 กระเป๋ามือหรือบางครั้งก็ยกหม้อเบตเตอร์รถออกแล้วใส่ยาลงไป ถ้าใครที่ขายได้แต่ละวันก็มากประมาณ
 13,000-14,000 บาท เพราะจะรับมาแค่ตัวละ 35 บาท ขาย 70 บาท แต่ถ้าสนิทจะลดให้คนจึงติดใจมาซื้อ
 ขายอยู่ได้ 3-4 เดือนก็ถูกจับ

กรณีศึกษาที่ 51

นุ้ย เพศหญิง จบชั้น ป.6 ขายยาก่อนเสพยา เห็นคนอื่นขายแล้วมีเงินใช้ เริ่มขายตอนอายุ 13 ปี
 ตอนนี้อายุ 16 ปี เริ่มเสพยาบ้าตอนอายุ 14 ปี เหตุที่ขายยาบ้าเพราะต้องการเงิน และอยากซื้อบ้านให้แม่
 สงสารแม่ที่จะต้องนั่งรับจ้างซักผ้า นุ้ยชอบยาบ้าไว้ที่กางเกงใน และไว้ในอกเสื้อ รับยาบ้ามาเม็ดละ 40-50
 บาทมาขายเม็ดละ 80 บาท ตอนแรกยังไม่เสพขายอย่างเดียว แต่เพื่อนชวนก็เลยเสพ แบบผ่านน้ำและเหตุ
 ผลที่เสพเพราะว่าประชดที่ถูกหาว่าเสพยาทั้ง ที่ไม่ได้เสพ ก็เลยเสพต่อหน้าคนแถวบ้าน ครั้งแรกเสพด้วยการ
 เสพผ่านน้ำ โดยเพื่อนทำให้เสพ ครั้งที่ขายนำเงินที่เก็บจากการทำงาน ขายหนังสือพิมพ์ มาลงทุน กำผง
 ขาวกับยาบ้า เริ่มขายที่ห้างเซ็นทรัลพระราม 3 ด้วยการแลกเปลี่ยนของที่ห้องน้ำซอณยาบ้าโดยนำมาพันส
 ก๊อตเทป รอบเอวและรอบขา และไว้ที่กระโปรงบ้าง กางเกงในบ้าง ตลอดจนถึงเสื้อชั้นใน มีเงินลงทุน 3,000
 บาท ที่เหลือใช้ เครียด เวลาไปซื้อต้องแพ็คเองที่ห้องน้ำบ้านคนขาย ขณะขายจะใช้สัญลักษณ์เช่น เสื้อ ก็คือผง
 ขาว กางเกงคือยาบ้า โดนจับมาแล้ว 3 ครั้ง ส่วนมากถูกค่าเป็นคนในโรงงานชาวพม่า ชาวลาว เมื่อขายที่
 บ้านจะทำการเก็บยาบ้าไว้ที่ได้ทุนบ้าน เก็บในเสื้อชั้นในและในตะกร้าผ้า บางครั้งจะขายที่หน้าปากซอย
 บริเวณร้านก๋วยเตี๋ยว ถ้ามีคนซื้อมากต้องมีการรอดู ขายวันหนึ่งกำไรพันกว่าบาท ระยะเวลาไปรับของที่
 คลองเตยแทนที่เซ็นทรัล พระราม 3 เพราะว่าถูกกว่า เมื่อรับยาบ้ามาก็นั่งรถเมล์ หลังเสพยาบ้าจะทำให้นอน
 ไม่หลับเรียกว่าม้ามืดจะเป็น เช่น ซักผ้าแล้วจะนำมาซักอีก วันหนึ่งเสพประมาณ 50 กว่าตัวโดยเสพร่วมกับ

เพื่อน ๆ ด้วย เข้าบ้านปราณีรอบแรกไม่นานก็ออกไปเพราะได้รับการประกัน รอบสองศาลตัดสิน หนึ่งเดือน และติดคุมประพฤติอยู่นานเกือบสองเดือนกว่า ซึ่งสองครั้งแรกถูกจับแต่ไม่มีของและครั้งที่สาม มีของหรือยาบ้าไว้ในครอบครอง จำนวน หนึ่งตัว อยู่ในบ้านปราณีก็ได้เสพ รู้สึกง่วงนอน เคยคิดเลิกเสพเพราะเบื่อและเงินก็ไม่เหลือเก็บ

กรณีศึกษาที่ 52

สุจิตรา เพศหญิง อายุ 16 ปี จบชั้น ม. 4 เสพอย่างเดียว อยู่กับแม่พ่อแยกทางกับแม่ไปมีแม่ใหม่ ครั้งแรกเสพ กับเพื่อนครั้งแรกเพราะอยากรู้อยากลองและเพื่อนชวน เมื่อได้เสพแล้วก็รู้สึกคลายเครียด ทำให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างอารมณ์ร่าเริงตลอดเวลา การสูบใช้ฟอยล์ จากซองบุหรี แล้วใช้ไฟแช็คชน โดยเพื่อนจะลงไฟให้ แล้วใช้หลอดดูด รู้สึกว่ามีกลิ่นหอม เสพแล้วหัวใจเต้นเต้นเร็วพอเหงื่อออกก็รู้สึกสดชื่น วันหนึ่งเสพ 1 เม็ด โดยการแบ่งกับเพื่อนคนละครึ่งหรือบางครั้งหนึ่งในสี่ ตอนซื้อยาบ้าจะซื้อมอเตอร์ไซด์ไปกับเพื่อนไปรับยาที่บ้านของคนขาย บางครั้งก็รับของโดยหลบตามเสาไฟฟ้าข้างบ้าน ซื้อยาบ้าเก็บไว้ที่เสื้อชั้นใน ในกางเกงในและในกระเป๋ากางเกงตอนหลังเยอะมากสูงสุด 10 เม็ด ต่อครั้ง ราคาเม็ดละ 80 บาท นำเงินที่ไปโรงเรียนมาเสพยามักจะเสพในห้องน้ำถ้าแม่ไม่อยู่ที่เสพในห้องนอนของตนเองโดยเสพครั้งแรก 1 เม็ดและครั้งต่อไปเพิ่มขึ้นเรื่อยๆเป็น 5 เม็ด ในเวลาเย็นเพราะกลางวันจะเป็นเวลานอนของพวกเสพยาส่วนมากเวลาเสพก็เสพกับเพื่อน โดนจับครั้งแรกไม่มียาบ้าไว้ในครอบครองแต่ตรวจปัสสาวะพบว่ามีสารเสพยาบ้า เสพมานานประมาณเกือบปี ถึงโดนจับ การอยู่บ้านปราณีทำให้รู้ว่าตัวเองกระทำผิดคิดจะนอน อยู่ที่นี่จะต้องทำทุกอย่างเช่นล้างจานขัดพื้น ซึ่งที่บ้านทำไม่มากนัก

กรณีศึกษาที่ 53

วินัส เพศหญิง จบชั้น ป.6 บ้านอยู่แถวสะพานแขวนอยู่กับพ่อและพี่ชาย แม่ของวินัสติดคุก 5 ปี ขอดำยาบ้าอยู่ในบ้าน พี่ชายก็ถูกจับข้อหาร่วมกันจำคุก แม่ไม่สนับสนุนที่ลูก ๆ มายุ่งเกี่ยวกับยาบ้า แต่ที่แม่ถูกจับเพราะมียาอยู่ในบ้านและยานั้นก็เป็นของพี่ชาย แต่แม่ยอมรับและติดคุกเองเพราะตำรวจจะจับทั้งหมดคือ ทั้งพ่อและแม่ วินัสบอกว่าที่แม่ต้องติดคุกเป็นเพราะตัวเธอและพี่ชายที่ทำให้แม่ต้องเป็นอย่างนี้และรู้สึกเสียใจกับการกระทำของตน

ก่อนเข้าบ้านปราณีอยู่บ้านเลี้ยงลูก ส่วนแฟนก็ขายยาบ้าอย่างเดียวเสพก่อนแล้วระยะหลังเริ่มค้ายาบ้า สาเหตุที่เสพเพราะอยากรู้อยากลองโดยครั้งแรกไปเที่ยวกับเพื่อนรุ่นพี่ข้างบ้านเขาชวนก็เลยทดลอง อยากรู้อยากลองมันดีดีเป็นอย่างไร ผลที่ได้จากการทดลองดูดทำให้ไม่ยอมนอน 2-3 วันถึงจะนอน ปัจจุบันใช้วิธีเสพแบบผ่านน้ำ ทำการเสพโดยการลงยาบ้าผ่านฟอยล์ แล้วใช้หลอดดูดที่ห้องน้ำใต้สนุก ช่วงหลังนิยมสูบผ่านน้ำเพราะว่าจะไม่ขม ตอนแรกจะมีรสขมแต่ หอม ครั้งแรกเสพยาบ้าโดยไม่เสียเงิน ช่วงหลังๆ ขายเองโดยไปรับมาจากคลองเตยแถวเชื้อเพลิง นำเงินสดไปซื้อถุงละประมาณ 6,500 บาท ประมาณเม็ดละ 30 บาท ราคาขายเม็ดละ 100-120 บาทช่วงนี้ยาบ้าถูกมากลงราคามาเม็ดละ 40-60 บาท ช่วงหลังหยุดขาย ก็มาพบกับแฟนซึ่งแฟนขายอยู่ก่อนแล้ว พอแฟนถูกจับเลยขายเองต่อและก็ถูกจับเมื่อปี 2541 เมื่อออกมาจากคุกเลิกขายมาเสพอย่างเดียว โดยแฟนเสพผงขาวและฝ่ายภรรยาก็เลยเสพยาบ้าอีก แฟนมีบ้านให้เช่า 10 ห้อง อยู่เอง 4 ห้อง เริ่มขายยาบ้าเมื่ออายุ 15 ปี ครั้งแรกลอง 2-3 เม็ด เสพยาบ้าแล้ว 2-3 วันถึงจะได้นอนเพราะนอนไม่หลับ ชอบยาบ้าไว้ในกางเกงใน และเสื้อชั้นใน เริ่มขายยาบ้าโดยนำเงินมาจากการยืมเงินแม่มาลงทุน แค่ 100 เม็ด ก่อน ครั้งแรกขายก็นำยาบ้ามาจาก ข้างบ้าน ช่วงที่กำลังขายก็เริ่มตั้งครุฑแล้ว ช่วงหลังไปรับของที่คลองเตย

โดยโทรบอกให้คนขายมาส่งที่บริเวณใดส่วนมากจะนัดส่งของบริเวณห้าง แฟนของวินัส คิดคุกข้อหาค้ายาบ้า 11 ปี หลังจากนั้นวินัสก็มีแฟนใหม่คนนี้รวยและขายยาบ้าเหมือนกัน ทุกครั้งที่ไปขายก็ให้ลูกถือยาบ้าโดยการบอกเด็กว่าถ้ามีตำรวจมาให้แกล้งนอนหลับในรถ ในกรณีที่ส่งของตามปั้มน้ำมัน แต่ช่วงที่ยังไม่มีลูกจะซ่อนยาบ้าบริเวณเสื้อชั้นในและบริเวณกางเกงในเมื่อลูกค้ามาซื้อก็ส่งให้ตรงนั้นเลย ในกรณีที่มีด้านตั้งเยอะจะนั่งรถเมล์ไปซื้อยาบ้า เวลาอยู่บ้านก็ซ่อนยาบ้าไว้บริเวณข้างบ้านโดยใช้กะลามะพร้าวครอบไว้ครั้งแรกเข้าบ้านปราณี มียาบ้า ครอบครอง 9 เม็ด โดนตัดสิน 6 เดือน และรอบ สอง โดน 6 เดือน ลดโทษช่วง เดือนธันวาคม 3 เดือน

วินัสเคยคิดจะเลิกเสพยาเพราะดูสภาพตัวเองว่าไม่ไหวแล้วและสงสารลูกกลัวว่า ตัวเองจะถูกจับแล้วลูกจะอยู่กับใคร แต่ก็ไม่สามารถเลิกได้ พอเห็นก็กลับมาเสพอีก วินัสคิดว่าอยู่ในบ้านปราณีจะสามารถเลิกยาได้ และถ้าออกไปสาบานว่าจะเลิกยาและจะไปรับใบเกิดให้ลูก ส่วนตัวเองก็จะไปทำบัตรประชาชนช่วงตนยังไม่เคยได้ทำเลย

กรณีศึกษาที่ 54

ฝน เพศหญิง อายุ 18 ปีจบชั้น ป.6 บ้านอยู่คลองเตย แถวถนนเชื้อเพลิง มีพี่น้อง 5 คน คนสุดท้องเสียชีวิต น้องสาวไปอยู่กับแฟน พี่สาวติดคุก พี่ชายขายยาอยู่บ้าน ไม่อยากเรียนต่อ อยากทำงาน พออยู่กาญจนบุรีกับเมียน้อย แม่เสียชีวิตหลังจากทราบข่าวฝนติดคุก ทำให้เสียใจและป่วยเนื่องจากมีโรคอยู่แล้ว ก่อนหน้านี้แม่เคยกินยาบ้าเวลาทำงาน ตอนนั้นแม่ท้องน้องคนสุดท้องอยู่ด้วย ทำให้หมอมและคลอดลูกมาได้ 5 เดือนก็เสียชีวิต ทำให้แค้นเรื่องยาบ้ามาก เมื่อแม่เสียชีวิต ฝนก็อยู่กับพี่สาว น้องสาวและน้าสาว พี่สาวก็เสพยา แต่น้องสาวไม่เสพ เข้าบ้านปราณี 2 รอบ รอบแรกข้อหาเสพยาบ้า รอบสองข้อหาครอบครอง 10 เม็ด

รู้จักยาบ้าจากการเห็นพี่สาวขาย และพาเพื่อนมาเสพในบ้านให้เห็น แต่ตอนนั้นไม่รู้สึกลอยล่อง พอเพื่อนชวนเลยลองเสพดูจนติดและเลิกไม่ได้ เสพครั้งแรก 1 เม็ด เวลาเสพแล้วรู้สึกอยากทำงานหนักๆ ขยันขึ้น และทำให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างทำให้มีความสุข ส่วนมากกลุ้มเรื่องทางบ้านไม่มีเงิน การขายยาบ้านั้นจะขายเป็นถุงๆละ 6700 บาทถุงละ 200เม็ด ขายเม็ดละ 50 บาท เวลาเสพยาบ้าจะเสพในห้องน้ำและซ่อนยาบ้าไว้ที่กางเกงใน เพื่อจำหน่าย ยาบ้าสีแดงจะมีสีแดง ยาไม่ตีจะเป็นสี ดำ ขายได้วันละ 4,000-6,000บาท เริ่มขายครั้งแรกโดยการช่วยพี่สาวขายเคยขายแบบโบกรถแล้วถามว่าเอายาบ้าหรือเปล่า แถวคลองเตยมีพวกเด็กโบกรถขายกันแถวถนนเชื้อเพลิง และช่วงที่ขายเองจะติดเงินป่าที่ขายยาบ้าก่อนโดยบอกว่าอยากจะขาย พอช่วงหลังมีเงินก็เลยซื้อด้วยเงินสด ต่อมาพี่สาวเลิกขายเพราะตำรวจมากวนเยอะ และฝนพบกับแฟนและแฟนของฝนทำยาบ้าขายเองโดยการทำยาปลอมด้วยการนำยาพาราเซตามอลมาผสมสีอาหารสีส้มแล้วอัดเม็ดตากแดด แล้วบีบยารูปตัวดับเบิ้ลยูที่ยาบ้า เวลาขายก็ขายที่หน้าบ้านเพราะว่าเด็กขายเยอะดี รวมกลุ่มกันขาย จะซ่อนยาบ้าที่บริเวณกางเกงในเป็นส่วนใหญ่และที่เสื้อชั้นใน เวลามีลูกค้ามาซื้อก็ส่งให้เลย บางครั้งก็พันรอบเอวและรอบขาโดยนำยามาติดสก็อตเทปและพันพร้อมยา และเคยซ่อนยาบ้าไว้ที่ ช่องคลอด ประมาณ 400 เม็ด จำนวน 2 ถุง และพันรอบเอว อีก 2,000 เม็ด หรือประมาณ 2 ถุง เวลาอยากจะเสพก็เสพเลยเวลาขายก็ขายไม่เป็นเวลา เสพ ตกประมาณ 10เม็ดต่อวัน ครั้งละ 2-3 เม็ดวันละ 2-3 ครั้ง เวลาเสพยาเสพที่บ้านบริเวณห้องน้ำ เป็นบ้านเช่าอยู่กับแฟน ขายได้วันละ 1-2 ถุง ได้กำไรวันละ 4,000- 5,000 พันบาท ยาดีน้ำจะเป็นสีแดง และยาไม่ดีน้ำจะเป็นสีดำๆ เริ่มแรก ขายก่อน 2 ปี ถึงจะเริ่มเสพ ได้ 4 ปีรวมทั้งหมดเวลา 6 ปี โดยจับกับแฟน โดยสายตรวจมาย่องแล้วทำการล่อซื้อ ที่บ้านโดยถูกจับมียาบ้าในครอบครอง 80 เม็ด มีที่ป่า10 เม็ด แฟน 3 เม็ด และที่ฝน 10 เม็ด ที่เหลือตำรวจนำมาเอง

เคยอยากเลิกและออกไปว่าจะไม่ทำอีก แต่สภาพแวดล้อมที่อยู่เป็นแหล่งยาเสพติด ทำให้หนีไม่พ้น และคิดว่าถ้าไม่กลับบ้านเดิมคิดว่าเลิกได้ จะให้น้ำสาวที่ไม่ยุ่งกับยาเสพติดช่วยหางานให้

กรณีศึกษาที่ 55

แอม เพศหญิง จบชั้นปวช. ปี 1 พ่อกับแม่แยกทางกันตอนอายุได้ 7 เดือน พ่อไปบวชอยู่อยุธยา แม่ทำงานเป็นแม่บ้านอยู่ที่โรงแรมปริ้นส์พาลเลต ปัจจุบันแม่มีแฟนเป็นผู้หญิง สนิทกับแม่มีเรื่องอะไรก็จะโทรไปคุยกับแม่ ให้แม่ช่วยแก้ปัญหา แต่เรื่องเสพยาและขายยาแม่ไม่ทราบ จนมาถูกจับแม่ถึงทราบและมาประกันตัวให้ เยนที่โรงเรียนพณิชยอินบุรี ก่อนเข้าเรียนพณิชยยังไม่มีความประพฤติไม่ดี เมื่อเริ่มเรียนพณิชยเรียนได้เทอมหนึ่ง มีเพื่อน เริ่มเที่ยวไม่เข้าเรียน อยู่แต่ในห้องน้ำเพื่อที่จะเสพยา เริ่มเสพยาตอนเรียน ปวช. ปี 1 ทำให้มีผลต่อการเรียน จนต้องออกจากโรงเรียนเพราะไม่ไปเรียน และคิดว่าการขายยาสนุกกว่า ได้เจอเพื่อนเยอะกว่า ทำให้ไม่อยากไปเรียน

แอมเสพยาบ้า 3 ปี และขายยาบ้า 2 ปี โดยช่วยแฟนขาย ซึ่งแม่แฟนลงทุนให้ขาย การเสพ โดยรู้จักจากเพื่อนและทำการทดลองเสพเพราะอยากลองเสพ จะเสพยาในบริเวณห้องน้ำโรงเรียนและที่บ้านเพื่อน ที่โรงเรียนมีการขายยาเสพติดด้วย ช่วงแรกเพื่อนไปรับยามาให้ตอนหลังก็เริ่มไปรับยาบ้าเอง จะไปรับที่แหล่งใหญ่ที่คลองเตยโดยรับทีละ 100-400 เม็ดคนขายก็ไปส่งให้ที่บ้าน ช่วงแรกซื้อ เม็ดละ 80-100 บาท เสพโดยการดูดควันจากการนำยาบ้ามาลงไฟผ่านฟรอยล์ จะมีกลิ่นเหมือนช็อคโกแลต มีรสขม ครั้งแรกที่เสพรู้สึกมีน และหัวใจเต้นเร็วมือสั่น เสพแล้วขยัน สามารถเขียนรายงานได้เป็นวันๆ ครั้งแรกเสพเม็ดเดียวช่วงหลังๆ เสพวันละ 10 เม็ด เสพยาบ้ามาเป็นปีก่อนที่จะเป็นฝ่ายขายตอนปีสอง ขายเพราะว่าได้เงินเร็วและสนุกดี เริ่มขายโดยเพื่อนพาไปหาเพื่อนอีกคนแ้วหุ้กันขาย เพื่อนจะเป็นฝ่ายรับยามาแต่แอมจะลงทุน ขายวันละ 50-100 เม็ด เวลาขายจะขายที่ห้องน้ำ โดยครูจะตรวจที่หน้าประตูตรวจเฉพาะนักเรียนแต่งตัวไม่เรียบร้อยเท่านั้น

ในการขายจะนำยาบ้าซ่อนไว้ในที่หน้าอก กระเป๋าลึกๆ และในช่องคลอด ขายยาบ้าเม็ดละ 80-100 บาท ซึ่งรับยามาเม็ดละ 50 บาท เสพยาบ้า ประมาณ 10 เม็ดต่อ 2 คน ต่อวัน เมื่อเสพแล้วรู้สึกสบาย โดยช่วงหลังแอมจะขี่มอเตอร์ไซด์ไปกับแฟนแล้วไปรอรับยาที่บ้านของคู่ค้ารายละ 6,800-7,500บาท ส่วนมากจะไปรับยาที่คลองเตยเวลากลางวันเพราะช่วงกลางวันจะมีด่านเยอะมาก และจะซุกซ่อนยาบ้าในรถหรือยัดเข้าไปที่ช่องคลอดเพราะว่าผู้หญิงจะไม่ค่อยถูกค้นมาก ซ่อนไว้ในช่องคลอดได้ 2 กุ้ง โดยใส่ในถุงยางอนามัยก่อน ส่วนมากไม่ค่อยสอดในช่องคลอดบ่อยเพราะเจ็บ และเวลาเดินกลัวตก เวล่านำยาออกมาก็เข้าห้องน้ำแล้วดึงออกมา วันหนึ่งได้กำไรประมาณ 4,000 บาท เวลาขายก็หนีบไว้ในเสื้อชั้นในและกางเกงใน ลูกค้มาทักก็หยิบให้เลย โดยรับเงินก่อนส่งยา ถ้าขายที่บ้านจะขายตั้งแต่ บ่าย 3 โมง ถึง 6 โมงเช้า เสพยาแล้วข้าวไม่ได้กินจะผอม ถูกจับด้วยข้อหาเสพยาบ้า

เคยคิดอยากเลิกเสพเพราะสภาพร่างกายไม่ไหว ผอมมาก เลิกได้อาติดยหนึ่งก็กลับมาเสพอีกเพราะเพื่อนมาขอเสพที่บ้าน ทำให้อยากและกลับไปเสพอีก อยากเลิกขายยาเพราะตำรวจมาตรวจบ่อยมาก แต่ก็เลิกขายไม่ได้เพราะได้เงินเร็วและมีค่าใช้จ่ายในบ้านมาก ก่อนถูกจับหนีตำรวจไปอยู่ได้ พอเงินหมดจึงกลับมาและถูกจับในที่สุด แอมคิดว่า ถ้าออกไปได้จะไม่กลับไปทำอีก อยากเรียนต่อ และจะไปทำงานกับแม่ที่โรงแรม เพราะได้สมัครใจไว้แล้ว

กรณีศึกษาที่ 56

ก้อย เพศหญิง อายุ 16 ปี พ่อแม่หย่าร้าง อาศัยอยู่กับแฟน เสพมา 4 ปี ตั้งแต่อายุ 12 ปี จบชั้น ป.6 โดยเสพก่อนแล้วทำการขาย เริ่มจากการสูบบุหรี่ก่อนแล้วมาดมกาว และต่อมาก็ติดยาบ้าเพราะแฟนเสพ แฟนบอกว่าเสพยาบ้าแล้วจะหายปวดประจำเดือน เสพประมาณหนึ่งชั่วโมงประจำเดือนก็หยุดไหล เสพแล้วก็หายปวดและใจเต้นแรงมาก ซื้อยาบ้ามาเม็ดละ 50 บาท ยาบ้าสีส้มจะมีความเย็นมากกว่า ส่วนสีแดงจะหอมหวาน ครั้งแรกเสพยาบ้าสีเขียวยังเป็นหัวเชื้อ ต่อมาโดนจับหลายครั้งแต่ตำรวจก็ปล่อยให้ทำผลงานโดยโดนจับ 19 เม็ด ถ้าเสพกลางวันตาจะสู้แสงไม่ได้ ถ้าเสพมากไปก็จะหลอนมีเสียงก้องในหัวว่าโดนจับแน่ มีอาการสับสนมาก และเมื่อก่อนรับจ้างปล่อยยาบ้าแล้วคนขายจะให้เสพยาฟรียอดของก้อยก็เลยเหลือเยอะมากเพราะปล่อยเม็ดละ 120 บาท เวลาขายยาบ้าจะนำยามาซุกซ่อนบริเวณแขนเสื้อและเสื้อชั้นในแล้วเอาพลาสติกเตอร์มาแปะและเก็บไว้ที่กางเกงในแบบผู้ชาย ปริมาณการเสพประมาณ 10 ตัวขึ้นไป ตำรวจปล่อยให้เป็นสายให้ตำรวจแถวซอยวัชรพล โดยแต่งตัวชุดชาลันสวมหมวกขวานาสะพายกระเป๋าเวลาขายที่สามแยกโรงจักรตรงสะพานยูเชอะ ซอยวัชรพลและรามอินทรา 51 ถ้าหากว่าขายยาบ้าแล้วขาดเงิน จะนำเงินของพ่อแม่มาเติมส่วนที่หายไปเพราะเสพยาบ้ามากแล้วทำให้เงินขาดหายไป สถานที่ยาบ้าจะซ่อนยาบ้าจะซ่อนตามใบไม้ที่กวาดรวมกัน ตามอิฐบล็อก และที่ซ่อนรองเท้า เมื่อตำรวจจับจะยึดเงินด้วยดังนั้นจะนำเงินที่ได้ไปซ่อนก่อนตำรวจมาตรวจ ถูกจับเข้าบ้านปราชญ์ขอหาเสพยาและค้ายาบ้า

กรณีศึกษาที่ 57

เอ เพศหญิง อายุ 16 ปี เสพยาบ้าเมื่ออายุ 13 ปี เพราะคิดว่าพ่อแม่ไม่รัก เรียนจบชั้นม.ต้นจากโรงเรียน กศน.นอกจากนั้นยังทำกิจกรรมร่ำและแต่งหน้าให้เด็กที่ศูนย์เยาวชนเวรราชิน เสพแล้วจึงขาย ครั้งแรกสูบบุหรี่ ดมกาวแล้วจึงเสพยาบ้า ักฤษาและ ผงขาว วิธีการเสพยาบ้าโดยการดูดผ่านน้ำจะทำให้มีชีมีสีขาว ยาบ้าที่เสพครั้งแรกมีสีเขียวย เอซุกซ่อนยาบ้ากับตัว บางครั้งซ่อนที่รองเท้า เสื้อชั้นใน และกางเกงใน หรือปลายขากางเกง ซุกซ่อนที่บ้านจะซ่อนที่ใต้ถุนนาฬิกา ฝากระติกน้ำ เอริบยาบ้ามาราคา 50 บาท ขายไปเม็ดละ 100-120 บาท ในดิสโก้จะขายเม็ดละ 120-160 บาท แหหลังรับยาทดลองเคย เมื่อตำรวจล้อมซื้อโดยนำเบงคี่ใหม่มีเบอร์พอได้มาก็นำไปแลกร้านค้าจึงหลุดรอดจากการจับหลายครั้ง ขณะขายยาจะซุกซ่อนยาไว้ที่เสื้อชั้นในกางเกงใน สันรองเท้าสกอร์ใช้พลาสติกเตอร์ติด และโดยการกลัดเข็มกลัดไว้ที่ปลายกางเกงยีนส์ โดนจับครั้งแรกอายุ 15 ปีและโดนจับครั้งที่ สอง อายุ 16ปี หลังเสพยาบ้าจะขยัน ปากแห้งอยากจะดื่มน้ำมาก สถานที่นำยาบ้ามา คือดินแดง วังเวียนใหญ่ ศึกษานารี บริเวณสี่แยกตลาดบ้านสมเด็จและคลองเตย โดยต้องซื้อยาถึง 200 เม็ด โดนจับครั้งแรกหลุดเนื่องจากไม่เจอยาบ้า รอบ สองและรอบ สาม ตรวจปัสสาวะพบว่ามีสารเสพยาบ้า สถานที่เสพจะทำการเสพในห้องน้ำปั๊มและห้องน้ำต่างๆ

กรณีศึกษาที่ 58

วัลภา เพศหญิง จบชั้น ม.3 ขายส่งยาบ้า โดนข้อหาครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย จำนวน 5400 เม็ด ได้เดือนละ 10,000 บาท แฟนโดนจับและแม่โดนจับ ขายส่งมา 4 เดือน ซ่อนยาบ้าในน้ำมัน กุ้งขนม และขนมออกนิตหนึ่งแล้วซ่อนยาลงในขนมแล้วปิดสก็อตเทป ในกล่องเหล้า Spray ส่งตามห้าง ขายอย่างเดียวไม่เสพยา จะส่งยาบ้าโดยการโทรศัพท์นัดลูกค้า แม่จะขายย่อยแบบห่อฟอยล์เล็กๆ ส่วนแฟนจะขายส่งเป็นมัด มัดละ 199-200 เม็ดเวลาเก็บจะซ่อนไว้ที่บ้านบริเวณใต้ถุนบ้านจะขายเม็ดละ 70-80 เม็ด พ่อจะรับสั่ง

ของทางโทรศัพท์ และรับบริเวณหมู่บ้านเศรษฐกิจที่พุทธมณฑลสาย 4 นั่งรถเมล์จากพุทธมณฑลสาย 4 ถึง คลองสาร

โดยใส่ถุงสีน้ำเงิน แล้วมัดใส่ถุงสีน้ำเงินและใส่ถุงพลาสติกอีกครั้งแล้วพันสก็อตเทป โดนจับเพราะไปรับยาบ้าที่หมู่บ้านเศรษฐกิจและตำรวจกำลังจับตาอยู่แล้วเข้าค้นพบยาบ้า แล้วนำวัลภาไปที่ สำนักงานตำรวจ ภาษีเจริญและพอก็ถูกจับครั้งหลัง ส่วนแบ่งได้คนละ 10,000 ต่อเดือนและ ออกค่าเช่าบ้านและค่าโทรศัพท์ ด้วย ทำการส่งยาบ้าที่พระราม 7 ถนนจรัญสนิทวงศ์ 13 และ จรัญสนิทวงศ์ 37 หน้าโรงเรียนวิมุตหนะและหน้า เดอะมอลล์ หน้าโรงหนังธนบุรีรามา และคลองสาน และแหล่งรับยาบ้าที่ราษฎร์บูรณะ สาทร และเวลาขายก็จะใส่ที่เสื้อชั้นใน และกระเป๋ากางเกง และซื้อขนมมาแล้วนำยามาขายมัดแล้วปิดสก็อตเทปข้างบน

กรณีศึกษาที่ 59

หญิง เพศหญิง อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม.2 พ่อกับแม่แยกทางกัน ตนเองอยู่กับพ่อ แม่เลี้ยงและพี่ชาย เริ่มใช้ยาบ้าครั้งแรกโดยการเสพจากคำชวนของเพื่อน และความอยากรลองของตนเอง และคิดว่าพ่อแม่ไม่สนใจตนเอง จึงลองเล่นครั้งแรกกับเพื่อน 3 คน จำนวน 1 เม็ด ที่บ้านของเพื่อนโดยการดูดหลอด จากนั้นก็เสพมาเรื่อยๆ โดยซื้อในละแวกบ้าน ซึ่งเป็นแหล่งของยาบ้านคือ ชุมชนเชื้อเพลิง ในราคา เม็ดละ 40 บาท แล้วถือกลับบ้านในเวลาที่ไม่อยู่บ้าน ภายในห้องของตนเอง หลังจากเสพยาบ้าทำให้หญิงละเลยการเรียน ประกอบกับมีปัญหาทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียน ทำให้โดนไล่ออกจากโรงเรียน เมื่อออกจากโรงเรียนแล้ว หญิงจึงเริ่มมาขายยาบ้า โดยช่วยเพื่อนขายแล้วก็รับมาขายเองอีกทีซึ่งจะได้เครดิตมาก่อน พ่อขายเสร็จก็เอาทุนไปให้กำไรมีเป็นของเธอ ขายช่วงแถวบ้านเพื่อน ราคาตัวละ 50-60 บาท ได้กำไรตัวละ 10-20 บาท บางวันขายได้มากก็ประมาณ 2,000 เม็ด ถ้าขายไม่หมดก็จะซ่อนไว้ตามต้นไม้ ถังขยะ ถ้ามองไม้ บนหลังคาบ้านบ้าง และหญิงก็เสพเองด้วยครั้งละ 2 ตัว แต่เสพประมาณ 6-7 ครั้งต่อวัน และส่วนใหญ่จะเสพที่บ้านคนเดียว ซึ่งพ่อติดอยู่ที่นี้ซึ่งเป็นครั้งที่ 3 หญิงรู้สึกเบื่อคิดเลิกเสพเลิกขายเพราะมันวุ่นวายมีเรื่องกันตอนแบ่งเงินให้ไม่เท่ากันให้เงินปลอมบ้าง ยาปลอมที่ใช้ที่พี่ทำไปรับมาตัวละ 10-20 บาท

กรณีศึกษาที่ 60

โอชิน อายุ 17 ปี การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จบชั้น ม. 3 บ้านอยู่แถวปากคลองตลาด ตอน ม.3 เหมอ หนีเที่ยวไปอยู่บ้านเพื่อน พ่อต้องไปตามกลับมาและไปขอครูให้ได้สอบ ครูให้สอบแต่บอกว่าห้ามเรียนต่อม. 4 โรงเรียนเดิม

เมื่อจบม.3 ก็ออกจากบ้านไปเที่ยวกับเพื่อนติดเพื่อนจนไปอยู่ด้วยกันกับเพื่อน ต่อมา มีแฟนจึงมาอยู่กับแฟน ใช้ยาบ้าครั้งแรกโดยการเดินยอซื้อยาให้เพื่อน จนมีคนนำยาบ้ามาให้ขาย เมื่อเดินยอได้ระยะหนึ่งก็เริ่มเสพเพราะเพื่อนพูดว่าไม่แน่จริง เสพครั้งแรก 5 เม็ด ในการขายโอชินจะนำยาบ้าเก็บไว้ใต้ฝาบาน โดยเอาสก็อตเทปปิดทับไว้ รับมาราคา 40-45 บาท ถ้าขายคนที่เคยเดินยอให้กันมาจะขายราคา 60-70 บาท ถ้าเป็นหน้าใหม่ ๆ 100-150 บาท ตามความสนิทสนม ส่วนใหญ่จะไปรับยาเอง โดยไปรับที่คลองเตย ในราคา 40-45 บาท ถ้ารับยาแถว ๆ ผังธรจะได้ในราคา 70 บาท ซึ่งเวลาขายจะแพ็คยาในหลอดกาแฟแล้วพกดัทเตอร์ไว้สำหรับดัดยาให้ลูกค้าและมีการขายส่งให้ลูกค้าด้วย โดยรับยามาจากเจ้าของยา แล้วส่งให้ลูกค้า โดยจะส่งของกันเป็นทีม 4-5 คนส่งของให้ลูกค้าบนสะพาน ซึ่งจะขึ้นรถจักรยานยนต์มาจอดรอกันบนสะพาน ผู้ขายขับ ผู้หญิงซ้อน จำนวนหลาย ๆ คันแล้วส่งของให้เงินกันบนสะพานแล้วจึงแยกกันกลับ เวลาส่งของจะนำยาเก็บไว้ในกระเป๋าและมีโทรศัพท์ใช้ติดต่อกัน สำหรับการเสพจะเสพทุกวัน วันละหลาย ๆ รอบไม่เป็นเวลา โดย

จะเสพนในห้อง ตามบ้านเพื่อน บ้านแฟนและเสพนในห้องน้ำสถานบันเทิง ที่บ้านไม่ทราบว่ายุ่งเกี่ยวกับยาบ้า มาทราบตอนถูกจับ เสียใจมากและถามโอซินว่าที่บ้านไม่ดีหรือถึงได้เป็นอย่างนี้ ที่บ้านเป็นห่วง แต่โอซินก็ไม่ค่อยได้กลับบ้านเพราะไม่มีเวลา ปลีกตัวยาก

โอซินเคยคิดที่จะเลิกขายยาบ้าหลายครั้ง เพราะเมื่อปัญหา เช่น ขงนาย หรือจัดการไม่ลงตัวและเคยเลิกเสพนด้วย โอซินเคยเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าได้ 9 เดือน คือ ไม่เสพน ไม่ขาย โดยไปอยู่ต่างจังหวัดที่บ้านอา แต่แล้วก็กลับมาสู่สังคมเดิมเพราะคิดถึงเพื่อน และคิดว่าแค่นี้คงไม่เป็นไร จึงทำให้กลับมาเป็นเหมือนเก่า

กรณีศึกษาที่ 61

ฝ่าย อายุ 15 ปี การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พ่อแม่เสียชีวิต อยู่กับลุงและป้า ซึ่งตนเองเรียกว่า พ่อและแม่ เริ่มขายยาบ้าครั้งแรกจากการนำไปขายในโรงเรียน โดยรับมาจากเพื่อนในราคา 50 บาท ต่อมาไม่สนใจเรียนจึงออกจากโรงเรียนแล้วมาขายยาบ้านนอกโรงเรียน ทำให้จ่ายทั้งกลางวันและกลางคืนพอขายของเป็นจำนวนมากขึ้นจึงหันมาเสพนครั้งแรกจำนวน 5 เม็ด โดยใช้ตัวผ่านน้ำ เพื่อไม่ให้ตนเองว่างโดยมีเพื่อนที่รู้จักเป็นคนเอามาให้ขาย เวลาขายจะมีการส่งสัญญาณขลุ่ย หรือใช้การพยักหน้า ซึ่งจะเรียกยาบ้าว่า ม้า จ็อก แบ๋ ขนม ยาขู ในการขายจะรับเงินจากลูกค้าก่อน แล้วส่งยาบ้าให้ ซึ่งภายในซอยจะมีคนขายจำนวนมาก ทำให้มีการขายตัดราคากันเองหรือมีการแถมลูกอม โดยผู้ที่ขายจะใช้วิธีการที่ว่า หากใครเห็นลูกค้าก่อนก็จะได้ก่อน เวลาขายฝ่ายจะช้อนยาบ้าไว้ โดยใส่ถุงพลาสติกหรือถุงขนมแล้วถือเอาไว้ในมือ แพนด์หลอดแล้วใส่ไว้ในหู จมูก ปาก ซอกฟัน ฟันรองเท้าเทวินทร์ กางเกงใน ต่อมามีคนมาติดต่อให้ขับรถจักรยานยนต์ส่งของให้ลูกค้า โดยจะได้ค่าตอบแทนจากการส่งถุงละ 200 บาท และยาบ้า 2 เม็ด มีรายได้ในแต่ละวัน 1,000-1,500 บาท มียาบ้าเสพนจำนวนมาก จากการส่งของต่อมาก็มีการหาลูกค้าได้ด้วยตนเอง ก็จะได้รับจากเจ้าของยาไปส่งให้ลูกค้าที่หาได้เองแล้วหักราคาทุนออกที่เหลือจึงเป็นกำไร โดยรับจากเจ้าของยาในราคาถุงละ 5,500 บาท ไปส่งให้ลูกค้าราคา 7,300-7,800 บาท ทำให้มีรายได้มากขึ้น แล้วนำเงินที่ได้ไปเที่ยวกลางคืน ซื้อเสื้อผ้า ถ่ายสติกเกอร์ แต่งรถ ในขณะที่ขายก็จะเสพนทุกวันทั้งกลางวันและกลางคืน ตามบ้านเพื่อน ดึกร้าง บ้านของลูกค้าที่ไปส่งของ ซึ่งฝ่ายจะชอบการดูดผ่านน้ำมากที่สุดและจะเอายาหอมใส่ลงในน้ำเพื่อเพิ่มความเย็นเวลาสูบอีกด้วย

กรณีศึกษาที่ 62

กระแต เพศหญิง อยู่กับย่าและน้า อายุ 17 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็ลาออกเพราะไม่อยากเรียน น้อยใจที่ได้เงินไปโรงเรียนน้อยกว่าเพื่อน ๆ คือได้วันละ 30 บาทใช้ไม่พอ ออกมารับจ้างขายผักได้ค่าแรงวันละ 140 บาท ทำงานตั้งแต่ 5 ทุ่มถึง 9 โมงเช้า ทำได้ 5 เดือน หลังจากออกจากงานก็มาขายผักเอง เช้าแฉงเองโดยได้เงินทุนจากแม่ หลังจากทำมาได้ประมาณ 1 เดือน รู้จักเพื่อน และเที่ยวบ่อย เพราะมีเงินจากกำไรของการขายผักที่แม่ให้มา แต่จะเที่ยวช่วงกลางวันเพราะต้องทำงานกลางคืน ทำให้ไม่มีแรง จึงกลัวแม่ว่าให้ไปเที่ยวแล้วทำงานไม่ได้ และรู้ว่ายาบ้าทำให้ไม่วังจึงไปถามเพื่อนที่เสพนอยู่ เพื่อนจึงแนะนำให้ครั้งแรกซื้อตัวละ 100 บาท ไปเสพนที่บ้านเพื่อน ต่อมาเพื่อนก็มาชวนให้ลงทุนร่วมกันขายยาบอกว่าได้กำไรดี และคิดว่าเราเสพนแล้ว เราก็จะได้มีของเสพน อีกทั้งยังได้กำไรจากการขายอีกด้วยจึงตกลงหุ้นกับเพื่อน แต่ต่อมาแยกไปรับมาขายเอง ซึ่งช่วงแรก ๆ จะขายได้กำไรดีเพราะเสพนไม่มาก จึงรับมาเพิ่มและเริ่มเสพนมากขึ้นทำให้ขาดทุนเพราะเสพนมากกว่าขาย จึงนำเงินจากการขายผักมาซื้อยาก่อน

ครั้งแรกที่กระแตเริ่มเสพ รู้สึกว่าไม่ว่ง ตาสว่างตลอด แต่ไม่มีอาการอยากทำโน่นทำนี่ และจะไอเหมือนมีอะไรติดในลำคอ ตอนเริ่มเสพจะเสพแค่ครึ่งตัว แต่ครั้งต่อ ๆ มา จะเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ เพราะถ้าเสพในปริมาณเท่าเดิมจะทำให้ว่ง ทุกครั้งที่เสพส่วนใหญ่จะเสพกับเพื่อน หรือเสพคนเดียวในห้องน้ำที่บ้าน โดยเสพเป็นเวลา วันละ 4 ครั้ง ก่อนทำงานและหลังทำงาน วันหนึ่งจะเสพประมาณ 12 ตัว เสพหนักช่วงที่ขายของคือ 5-6 ตัว กระแตเคยเสพมาหลายวิธีคือ ตัวผ่านน้ำ ไขฟอยล์และกิน แต่จะชอบไขฟอยล์มากกว่า เพราะ มีแต่ควัน ไม่มีเสียงดังเหมือนตัวผ่านน้ำที่มีเสียงเหมือนน้ำเดือด และไม่ขมเหมือนการกิน รู้สึกชอบยาบ้าเพราะสนุก ทั้งสนุกกับการขายและการเสพ และกลัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้

แต่จะรับยามาขายโดยการโทรไปสั่งและนัดสถานที่ส่งของ ซึ่งผู้ขายจะส่งให้โดยส่วนใหญ่จะส่งกันตามห้างและหน้าห้องเรียน ช่วงเวลา 3-4 โมงเย็น ส่วนลูกค้าของกระแตคือ พวกเพื่อน ๆ และรถเร่ ชื่อผักที่กระแตขาย ซึ่งกระแตจะไปส่งผักพร้อมกับยา และรับเงินมาพร้อมกัน ถ้าไรที่ขายยาได้ประมาณวันละ 2,000 บาทคือ รับยามาเม็ดละ 45 บาทหรือไม่ถึง 30 บาท มาขายเม็ดละ 60, 70 หรือ 150 บาท

กระแตเคยคิดอยากเลิกเสพและขายยา เพราะกลัวตำรวจจับและกลัวแม่รู้ แต่เลิกไม่ได้เพราะใช้เงินฟุ่มเฟือย กอดันตั้งแต่ตอนเรียนหนังสือที่ได้เงินน้อย พอมาจับเงินมาก ๆ อยากทำอะไรก็ได้ ทำให้อะไรก็ได้ ส่วนเลิกเสพไม่ได้เพราะมันใกล้ตัว อยากเสพก็โทรไปสั่ง รู้ที่ขาย ถ้าอยากก็สั่งได้เลย

กระแตกับแฟนถูกจับตอนขับรถไปขายยา ตำรวจรู้ว่ากระแตเป็นผู้ขายรายใหญ่ จึงมาดักจับโดยตำรวจคันตัวไม่พบ จึงใช้ด้ามปืนตบแฟนและบอกให้กระแตสารภาพว่ามียา และขู่ว่าถ้าไม่บอกจะยิงแฟน กระแตจึงสารภาพว่ามียาอยู่ 50 เม็ด แม่รู้ก็ร้องไห้และมาประกันตัวให้ที่บ้านเมตตา และเป็นครั้งแรกที่ถูกจับข้อหาขายยาบ้าในครอบครอง 50 เม็ด กระแตจึงขอร้องตำรวจขอประกัน ตำรวจบอกว่าจะคืนให้ 20 เม็ด และที่เหลือ 30 เม็ดจะเก็บไว้เอง กระแตบอกว่าตำรวจจะนำไปขายต่อ แล้ว 20 เม็ดให้กระแตไปเสพกับเพื่อนที่โรงพักและลงบันทึกไว้ 24 เม็ด

กระแตถูกจับอีกครั้งหลังจากกลับมาจากบ้านพี่สาว ตำรวจบอกว่าเห็นกระแตขายยามานานแล้ว ขนาดจับไปรอบหนึ่งด้วยยังไม่เลิกขาย และขู่ว่าถึงไม่มียา เขาก็มีให้และให้กระแตยอมรับสารภาพ กระแตไม่รู้จะทำอย่างไรจึงยอมรับและถูกตั้งข้อหาจำหน่ายยาบ้า 5 เม็ด ทำให้มีคดีอยู่ 2 คดี ยังไม่ตัดสิน ครั้งนี้ แม่ไม่ได้มาประกัน ก็เลยถูกส่งตัวมาที่นี่

กรณีศึกษาที่ 63

ขวัญ เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้นม. 1 ก็เลิกเรียนเพราะเกเร พ่อกับแม่ขวัญแยกกันอยู่ พ่อมีภรรยาใหม่ ขวัญจึงอยู่กับแม่ที่คลองเตย ฐานะที่บ้านปานกลางไม่ขัดสน ขวัญมีพี่ชาย 1 คน ทำงานจัดเรียงสินค้าตามห้างสรรพสินค้า เมื่อมีเวลารว่างขวัญจะไปช่วยงานพี่ชายบ้างเป็นครั้งคราว

หลังจากออกจากโรงเรียน ขวัญอยู่บ้านโดยที่ไม่ค่อยได้ทำอะไร ใช้เวลารว่างในการดูโทรทัศน์และคุยเล่นกับเพื่อนข้างบ้าน แต่เนื่องจากแถวบ้านขวัญเป็นละแวกที่มียาบ้ามาก คนแถวบ้านจึงจ้างให้ขวัญเป็นคนส่งของให้ ได้เงินครั้งละ 500-600 บาท ขวัญคิดว่าเป็นงานที่มีรายได้ดีจึงรับทำ ขวัญบอกว่าถึงแม่แถวบ้านจะมีคนเสพยาบ้ามาก มีคนขายยาบ้ามาก แต่ขวัญก็ไม่ได้เสพ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าเพื่อนขวัญไม่ค่อยมีใครเสพยาบ้า ขวัญเล่าว่าถูกจับเพราะมียาบ้าครอบครอง 1,987 เม็ด ขณะที่กำลังเอาไปส่งให้ลูกค้า

กรณีศึกษาที่ 64

วุฒิ เพศชาย อายุ 15 ปี พ่อแม่แยกทางกัน วุฒิออกจากบ้านมา 3 ปีแล้วเพราะไม่ถูกกับพ่อ พ่อรักพี่ชายซึ่งเป็นกระเทยมากกว่า วุฒิเริ่มใช้ยามา 4-5 ปีตั้งแต่ตอนอยู่ที่บ้านโดยเห็นผู้ใหญ่กิน คนแถวบ้านแบกข้าวลงเรือ วุฒิเริ่มจากการกินกระหังแดง และหันมาใช้ยาโดยเห็นลุงใช้ ใช้แล้วรู้สึกว่ดี ช่วยแม่ทำงานได้ ตอนนั้นซื้อเม็ดละ 20 บาท (ปี พ.ศ. 2538-2539) กินมาเรื่อย ๆ จนปลายปี พ.ศ. 2539 ลองดูด ห้ายที่สุดใช้ฉีดเข้าเส้น คิดว่าถ้าจะเลิกก็เลิกได้ เวลาเลิกจะหิวบ่อย หงุดหงิด วุฒิขายด้วยโดยมีเจ้ที่คลองเตยขายยาให้ 200 เม็ด คิดเป็นจำนวนเงิน 5,500 บาท แล้วนำมาขายเม็ดละ 65 บาท ถ้าเป็นเพื่อนขาย 50 บาท ถูกจับในขณะที่ไม่มียาอยู่กับตัว แต่ตำรวจต้องการให้ไปเป็นสายจับเจ้ วุฒิไม่ยอมเลยถูกซ้อม จึงถูกจับมาบ้านเมตตา

กรณีศึกษาที่ 65

ชา เพศชาย อายุ 17 ปี เป็นลูกคนเดียว พ่อแม่เสียชีวิตทั้งคู่จากมอเตอร์ไซด์โดยรถเก๋งชน ซาอาศัยอยู่กับอาแม่เพียงสองคน สามปีก่อนอาแม่ผูกคอตาย อาเจ็กเลยมารับไปอยู่กับอาทงและอาเจ็กที่สะพานเหลือง ซาเสียใจที่อาแม่ตายและเป็นภาพที่ติดตา หลังจากนั้น เริ่มเกเร และหัดดมกาวตอนอายุ 15 ปี และเริ่มสูบบุหรี่ ซาใช้ยาน้ำเนื่องจากเพื่อนแถวบ้านชักนำและสอนให้ลองเสพยาเป็นเวลา 1 ปีก่อนหน้าถูกจับ ถูกจับมาได้ 6 เดือนด้วยข้อหามียาน้ำในครอบครองเพียง 2 เม็ด